2015-02 • ŞUBAT 2015 • 6 TL. (KDV dahil) • (KKTC: 7 TL)

LMANYAK

Sevmekten kim usanmış?

FERHAN ŞENSOY

DENİZ SEKİ:
"Tahliye kuşları!"

ATİLLA ATALAY:
"Konulu Geyik"

KAROLİN FİŞEKÇİ:
"Kadın gibi..."

ATİLLA TAŞ:
"Kapak Akademisi"

GONCA VUSLATERİ:
"İyi ki yapmışsın bebeğim"

BAHADIR BOYSAL:
"İstanbul Cinayetleri"

ISSN 0-1301-0247-4
9 770130 102479

Akşamse

FERHAN ŞENSOY

ATİLLA TAŞ

PINAR ÖZEL

BEHİÇ PEK

PELIN BATU

NURİ ÇETİN

UZAY ÇÖPÜ

AKASYA ASILTÜRKMEN

FELAT DELİBALTA

CAN BARSLAN

MEM-COŞ

TOLGA HIRSOVA

GONCA VUSLATERİ

SİMİNYA

UTKUCAN AKYOL

HAYKO CEPKİN

ATİLLA ATALAY

KAROLİN

ERHAN CANDAN

METİN FİDAN

FİŞEKÇİ

DOĞAN PEHLEVAN

KORAY ÇALIŞKAN

BAHADIR BOYSAL

OZAN ÖNEN

Editörden...

EVET BAHADIR BEY, HALA EDİTÖR YAZISINI BEKLİYORUZ...

DOYAMADINIZ.. BİTEMEDİNİZ ARKADAŞ... YENİLMEDİNİZ!..

AAA! ÖYLE DEMEYİN, SİZLERDEN DÜSTUR EDİNDİK.. "MAKİNALAR BEKLEMEZ!"

Şubat 2015
MANYAK
Aylık yerel süreli yayındır

● **İmtiyaz Sahibi:** Tuncay Akgün ● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Mizah Yönetmeni:** Bahadır Boysal ● **Yazışleri Müdürü:** Zafer Aknar, Serkan Kölük ● **Grafik & Sayfa Düzeni:** Murat Yüceşan, Cebrail Okçu ● **Renklendirme:** Fikret Özdemir ● **Kaligrafi:** Fatih Kaan ● **Müessese:** Ali Yavuz ● **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan ● **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm Ünlü ● **Tel:** (0212) 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 245 38 06 ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İst. ● **Baskı:** LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. ● **Tel:** 0212 858 00 93 (95-96) ● **Genel Dağıtım:** D.P.P. A.Ş

SENİ SEVİYORUM

UZAY ÇÖPÜ

giriş, gelişme, sonuç

yazan-cizen
hırsova

hirsova@gmail.com

MAAAV

HISSS

Sevgililer gününde her seferinde yalnız kalmayı nasıl başarıyorum bilemiyorum. Geçen seneye kadar pek kafama takmıyordum ama bi yerden sonra insana batıyor. 1

O SALAĞIN EVİNDEN NASIL BİR HIŞIMLA ÇIKTIM BELLİ DEĞİL! ŞU AN O KADAR SİNİRLİYİM Kİ YÜZÜĞÜMÜ DİŞLEYEBİLİRİM!

ELİF, LAM, MİM

ÇOK LAZIMMIŞ GİBİ YOLDA ŞU ZEVZEĞE RASTLADIM

VATTZZAP BRO!

SENİ BİLİRİM. EVDE OTURMA SAKIN. DIŞARI ÇIK, HEMEN YENİ BİR MANİTA YAP KENDİNE.

GÖT!

BIKE ROUTE

*14 Şubat'ta benim gibi **son dakikacılar** bir umut mekanlara akın eder. Bunlardan oldum olası nefret etmişimdir ama inat ettim bi kere...* 2

AKŞAMA DIŞARI CIKTIM...

HELLO!

BENİ SEV!

BATILI KAYNAKLAR TÜRKİYE'NİN BÜYÜK BIR HIZLA OTORİTER BİR REJİME DÖNÜŞMEKTE OLDUĞU...

ÇOK BİLİYO-SUNUZ!

MEMLEKET ELDEN GİDİYORMUŞ BENİM UMRUMDA DEĞİLMİŞ!

AŞK ACISI ÇEKMEK BEYAZ TÜRKLERE HAS BİR LÜKS...

HI..HIII

STEVEN ARTHUR

Akşamsefası

...15 Şubat'ta yalnız uyanmayacağım dedim kendime. Beyoğlu'na çıktım eli yüzü düzgün gördüğüm ilk çocuğun yanına gittim. "Yalnız mısın?" "Evet" "**Başka kriter aramıyorum**, bana bi bira söyler misin, teşekkür ederim" 3

MEMLEKET ELDEN GİDİYORMUŞ ONA BAKARSAN DÜNYA ELDEN GİDİYOR, KAİNAT GİDİYOR...

APLAA! APLAAA! APLA... MINA KOYİİM APLA GİBİ!

...BEN GİDİYORUM

EEEHH!

BİS İGTİ RİNGİ DİNBE!

NOOLDU ŞİMDİ BUNA?

AMAN NE BİLİYİM, BUNALIM TRİPLERİ

GİDİYO

TWEET TWEET

BEN GİDİYORUM

@gs_jasmin_1905 **block**

@laaliidaaa **block**

Sevgililer gününden başka nefret ettiğimiz bir çok ortak şey keşfettiğimizden midir ne bizim "son dakikacı" ilişkimiz sandığımdan çok daha uzun sürdü. Neredeyse 1 yıl. **Neredeyse!!** 4

EVDE OTURMA'YMIŞ. ÇOK BİLİYOSUN. YAVŞAK!

ELİF, LAM, MİM ...

GİRİŞ, GELİŞME, SONUÇ

YİNE YALNIZIM A.Q.

O SALAĞIN EVİNDEN NASIL BİR HIŞIMLA ÇIKTIM BELLİ DEĞİL! ŞU AN O KADAR SİNİRLİYİM Kİ YÜZÜĞÜMÜ DİŞLEYEBİLİRİM!

14 Şubat'ı nihayet yalnız geçirmeyeceğim için salakça bir neşe, elimde nevaleler o salağın evine gittim. Baktım bu bi triplerde. "**Kusura bakma**"... Öküz! Doğru dürüst ayrılmak delikanlılık ister, sende nerde. Bi hışımla kendimi sokağa atmışım gerisini biliyorsunuz. Ömrümü Loop'a soktu şerefsizler! 5

ÇOK BİLİYOSUNUZ

Aksamsefası

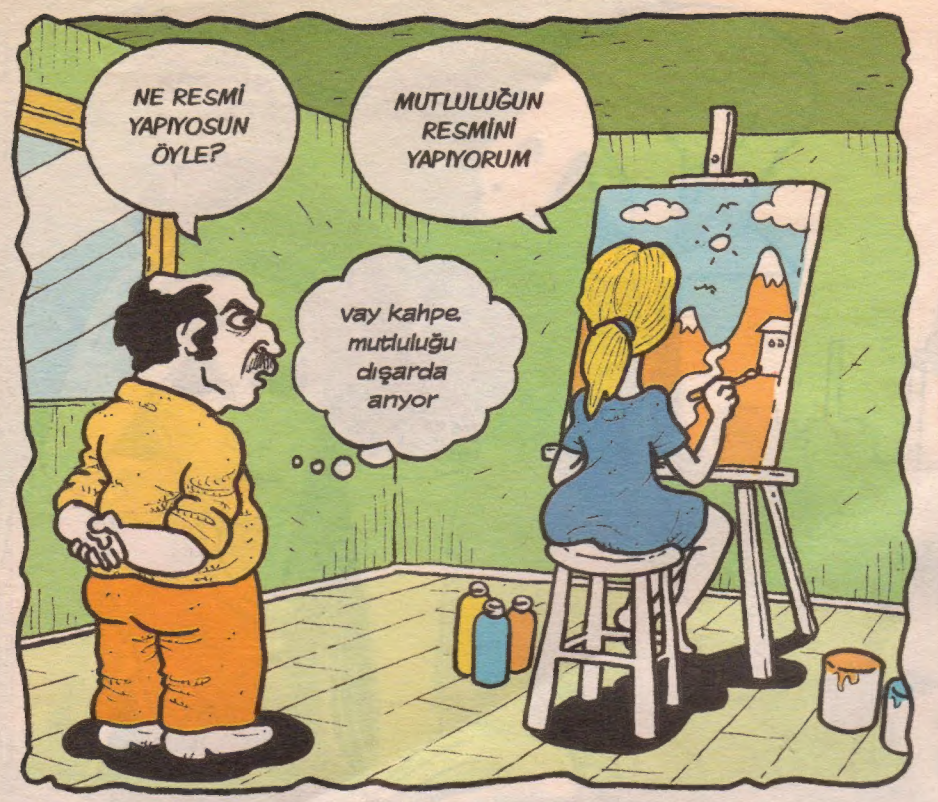

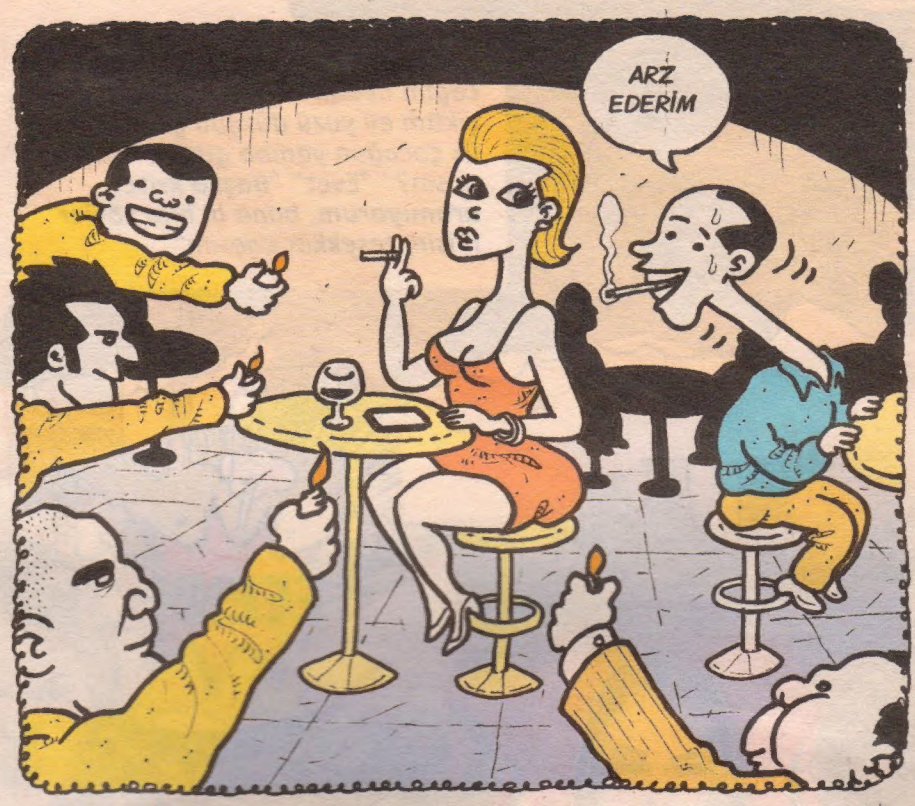

AKIL

ABDO ÇOLAK & VACİP ÖRGER & NURİ ÇETİN

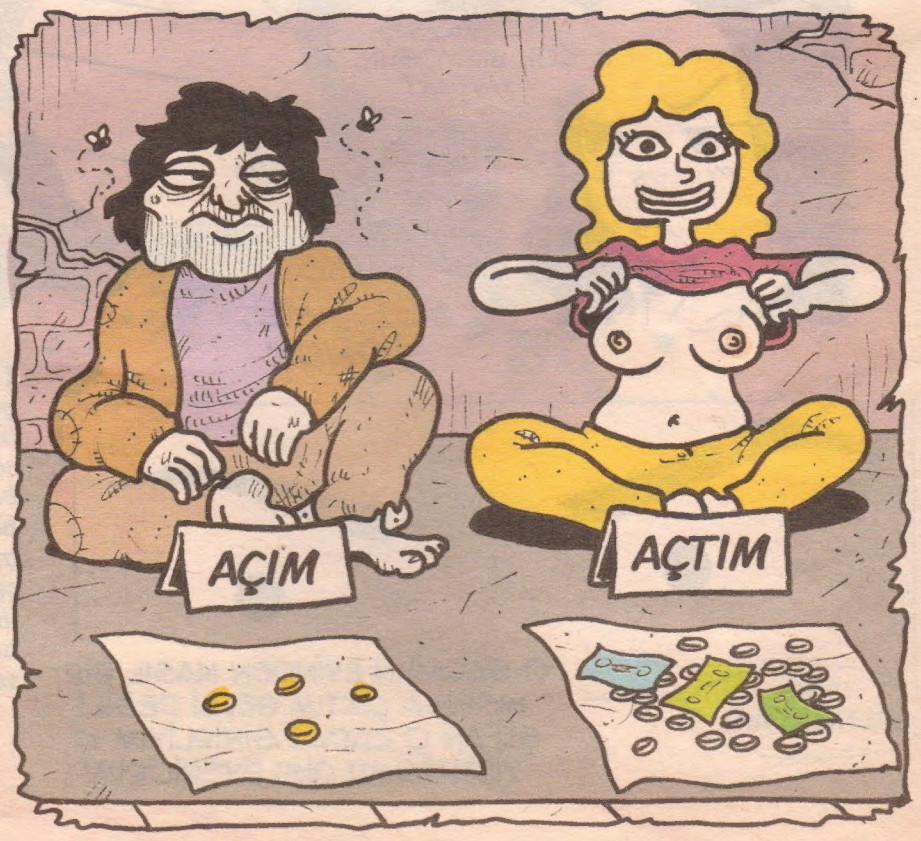

Akşamsefası

orhan özdemir

TAHLİYE KUŞLARI

Selamlar Bahadır Bey,

Tekrar derginiz hayırlı olsun. Yeni elime geçti, hem mektubunuz hem derginiz alında. Bir siz yollamışsınız bir de avukatımdan istemiştim. Burda dışarıdan alamıyormuşum maalesef :(Çok başarılı hayırlı, bol tirajlı olsun dilerim.

"Charlie Hebdo"ya yapılan menfur saldırıya gelince çok üzücü tabi :(

Düşünceye düşünceyle karşılık verilmesi gerektiği yerde, düşüncenin silahla yok edilmesi, susturulması insanlığı da yok ediyor aynı zamanda maalesef :(

Başınız sağolsun. Tüm geride kalan ailelere Allah sabır versin :(

Size yazmaya devam etmemi istemişsiniz sağolun :) Aslında insanı heyecanlandırıyor tabi böyle içeriği sizin de dediğiniz gibi samimi, canlı, yazılı, çizgili yaşayan bir şehir dergisine burdan hikayeler hatıralar yazmak heyecan verici bir o kadar da ama, çok da ince bir çizgi benim için. Bir önceki mektubumda belirtmiştim bir sürü hikaye var, var olmasına da sizin dergiye bizim hikayeler çok trajedik. Hoş trajikomik olanlar da yok değil ama biraz kendi kitabıma saklamıyorum desem yalan olur.

En iyisi ben size kuşum Alican ve mahkum arkadaşlarımla şu yakın zamanda yaşadığımız bi anımızdan bahsedeyim :)

Şimdi Alican'ın bir eşi de var onun da adı Melek. İkili oldular şu an bir çift oldular yani :) Nişanlının hediyesi, benim de can yoldaşlarım. Hep sohbet ediyorum onlarla çok şekerler :)

Akşamsefası

Neyse hikaye şöyle...

Alican çok oyuncu bir kuş, taklalar atıyor salıncakta sallanıyor. Yaramaz mı yaramaz ve nefis ötüyor. Rengi beyaz ve çok yakışıklı :) Bizim kızlar onun bu koğuşa şans getirdiğine inanıyorlar, benim de öyle :) Neyse bi akşam bana hadi bi oyun oynayalım dediler. Peki dedim, ne yapalım? Toplam 12 kişiyiz hepimizin adını küçük kağıtlara yazdık bi güzel katladık ve kafesin içine attık, Alican'ın önüne. Neymiş efendim Alican hangisine dokunur, değer veya pislerse o kağıtta adı yazan arkadaşımız tahliye olacak, sözde o hafta :) (Çocuk gibiyiz di mi koca koca kadınlarız ama) Umut fakirin ekmeği misali başladık bütün kafesin etrafında halimize gülüşmeye. Burda duygular da çok inişli çıkışlı. 10 dk. ağlıyorsan, 5 dk. sonra gülüyorsun. Çok gelgitler yaşıyorsun. Oyuncu atölyesi misali burası her tür maske mevcut ama gerçeği de burda tam başucunda. Çok enteresan yer yani burası.

Velhasıl; Alican'ın da tuttu mu inadı, başladı yine taklalar atmaya, ötmeye, cırcır konuşmaya fakat hiç bi kağıda mağıda ne dokunuyor, ne pisliyor, ne yanaşıyor. Alakası yok yani. Tam 1 saate yakın esir olduk 12 kadın kafesin etrafında. Asker etti bizi fakat sonunda tam umudu kesecekken pıt dedi pisledi kağıdın birinin üstüne. Bizdeki heyecanı anlatamam size, yüzlerimizdeki ifade çok garipti :) hepimizin ve aldık, açtık kağıda baktık. (inşallah benim adım yazıyordur der gibiydik hepimiz :)) Ne ilginçtir ki o kağıtta adı yazan arkadaşımızın o hafta mahkemesi vardı ve 13. duruşmasıydı. 40 aydır yatıyordu burda ve o arkadaşımız o kağıtta adı yazan arkadaşımız tahliye oldu sahiden de (Çok ilginç di mi?) Alican kahraman oldu A1 koğuşunda. Pek bi havalı şimdi ama o da annesi gibi bi kafesin içinde. :(:(

Başımı kaldırmadan gökyüzüne baktığımız günlerde buluşmak dileği ile,

Sevgiyle,

Deniz Seki

Not: Ne zaman ziyaretime gelmek istiyorsanız Savcılık izniyle gelebilirsiniz. Bilgi ile.

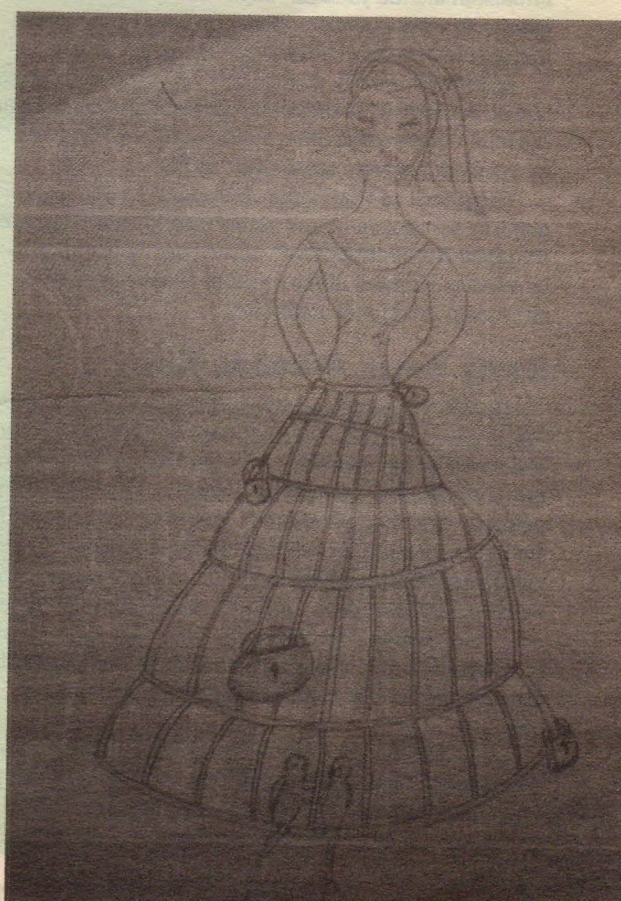

Gonca Vuslateri

MADAM MORA

“İyi ki Yapmışsın Bebeğim”

Asosyallik, kelime anlamı olarak sosyal olmayan insan davranışları sergileyen bireye verilen ad.

Günümüz modern yaklaşımında iletişimlerin kavramsal boyutları olmadığını biliyoruz. Imanindan sanat olup fırlayan biri bile sergi açıyorum millet dese, olsa olsa **‘İnsanoğlunun birbirinin yüzüne karşı şaşa kalma’** potansiyelleri üzerine sağlam bir sunum yapabilir.

Asosyallik diye bir şey yoktur – çevreciliğin ölüme gittiği toprakların ikili ilişkilerden nasibini alması vardır.

Vallahi de erkek düşmanı değilim. Yalnızca anlamaya çalışıyorum.

Nedir abicim:

Asosyal kadın: kendini beğenmeyen.

Asosyal erkek: kendini fazlaca beğenmiş olan.

Bu denklem üzerinden:

Bir **“neden”** sorusuyla başladı mı her şey bilemem. Lakin devam ediyor olması **“ne dedim ben şimdi yaw!”** serzenişinden sonra oldu belli ki ...

Tarih neden tekerrürden ibaret mi bilmem, fakat tekerrürlerin daneleri bazen de **“idareden”** ibaret.

Sınırlarımızı aşmadan (amman aşmayalım zati!) Etnografyanın simlerini bir saçalım bakalım:

Efendim Meşrütiyet dönemi sonrası Satı Bey’imiz Mektep-i Mülkiye’de okurken, tüm araştırmalarını İlm-i Akvam (şimdiki adıyla Etnografya) adıyla yayınlamış ve burada insan topluluklarının çeşitli zaman ve yerlerde tabiata hakim, sosyal ihtiyaçlarını karşılamak için sarfettikleri gayretler sonucu bıraktıkları maddi-manevi kültürel kalıntıların analizlerinden bahsetmiştir. Zamanla da anlaşılmıştırki Allaaaaahh buranın daşı-doprağaaa **“kim vurdu’ya gitmek”**le dolu.. O vakit Deh! demişlerdir. Kimi zaman bir hızlı koşan ata, kimi zaman insana..

Netekim Osmanlı’nın kuruluşuna kadar sarılan makaranın dinsel ve mitolojik kalıntılarına bakarsak,bizlere bırakılan kültürden çok, işin aslı bu erkek-egemen topraklarda başka kırılacak ceviz olmadığını iyi görüyoruz.

Osmanlı haritasının kendini Ulu Önder Atatürk’e kaptırmasının altında yatan en büyük endişenin, faytonların gündüz tarifesine gittikleri gece yolculuklarında stopaj mecidiyelerin cebe indirilmemesi de olabilir.

Gel gelelim kurulu düzen ötesi bizler modernleşmeye başlarken, iletişimin kadınları yücelten kalıntıları mağara duvarlarında bir yeşilçamın seksi posterleri misali minimal oyuklar şeklinde saklanıyor olabilir.

Gelişimsel ve Uygulamalı Antropoloji tarihime yardımcı kadın oyuncu olarak giren **“Erkeklerde başrolde Oynayan Nörohormonlara”** dayanarak.. Allahıma kitabıma da el basarak 2000’li yıllarda sıkça hayatımıza girip-çıkan arketipleri araştırdım..:

Seviş Seviş Arkadaş Kal:

Bu tipler genelde sanatla ilgilidir lakin henüz kazandıkları para kendilerinf geçindirecek kadardır. Genelde ekonomik durumu ve sosyal duruşu sağlam sanatçıların etrafında gezerler ve yıllar boyu sözün onlara gelmesini beklerler.Günlük yaşamlarında zeytinyağına kekik döküp simitle sıyıra sıyıra yemek tercihleriyken **‘boşver ya gel mama-sepetinden söyleriz’** gibi cümlelerle hesabı size kitlerler..tam ‘dur ya ben ödeyim’ derken hareket etmez olan kadınbirden :’dur be saçmalama’ der. Allahım öyle bir tonlar ki :sen ki eşşek sıpasının önde gideniyken **“bireycilik”** yüklemesi sana bile yapılmıştır artık. wuw! cool.

Gece barlara gidip ergenliklerinden 5 yıl öncesine dayanan en rock’n roll parçaya öyle bir eşlik ederlerki yırtınan damarlarının kızarıklığına bakıp oldukça sağlıklı görünüyor dersiniz ve beraberce eve gidersiniz.Kimse birbirinin sırtındaki beni göremeden geçirilen aşırı zifir geceden sonra,her kim ki, kimin evinde kalmış ise muhtemelen diş fırçasız bir ağız kokusu problemi söz konusu haline gelir–Zaten o hal belirleyecektir birazdan dün gece hiç yaşanmamış gibi davranacak olan kişiyi..

Eve dönersiniz.Bir kaç gün sonra ki karşılaşma kusursuz bir yapmacıklığa yol açar :

-naahaaber?

-iyihii..seNN?

-(gayet kendinden emin) öiyi sen!?

İyi sen?. iyi. Sen? İyi.ee? Sen.. İyi? Oh ne iyi sen? İyi. İyi sen

..sorun yoktur arkadaş. Yola devam!

Oksitosin ve Androstenedion :

Arkadaş, Ne yaşarsan yaşa, kadınsan bir **“aslan terbiyesici”** olduğunu unutma!. Adamın kafasını okşayıp her ne geldiyse başınıza **“iyi ki yapmışsın bebeğim”** demedikçe daima bekarsın..

Işten mı atıldı, ailesi onu anlamıyor mu,parasını mı alamadı, su satıcısını mı tersledi,en yakın arkadaşının eski kız arkadaşıyla yattı ama onlar sonradan barışınca kız da her şeyi anlattı mı...

Hemen okuyan kadını çıkaracaksın içerden ve adamın başına gelenlerden sonra ki süreci yani senin tepkini destekleyerek girecek devreye:

“Hayatım.. sen gerçek olanı yaptın,eğer kendini reddetseydin o zaman için daha da rahatsız olacaktın..belki de bazı şeyrin zamanı.....bıdbıddıd...hayat da zaten...bıdıbıdı.. bak çok sevdiğim bir yazar var o der ki...buıdbdıd”

ne yaparsan yap sonunda erkeğin sana ağız dolusu tükürükle yaş 7 şekilde: **“evet yaa!..evet o’yum ben ..o bütün anlattıkların.. işte ben bunları senin gibi anlatamıyorum ya ondan oluyor”** deyip seni öpmeden play station oynamaya gidiyorsa,sen de zik gibi kalıyorsan o koltukta.. bu ilişki gider..

Aşırı Ozseverlik - Işkilli libido egoyu dingildetir.. :

Efendim bu rahatsizlik genellikle kadınlarda ortaya çıkar. 90’larda kendi alaninda popüler olup daha sonra hayatın aynı akıcıklıkta devam etmediği insanda yaş ilerledikçe, kimi karşılaşmalarda libido egoyu tuhaf şekilde uyarır. Bu uyarı esnasında belleğin düşünme ve algılama perdesi olan serebral kortex adeta bir günlük yufka kıvamında caaart diye ortadan ikiye ayrılır. İşte bu tıbbi krizi atlatacak tek cümle vardır artık bir kadın için; geçmişin gözünde canlanmasına neden olan kişi hakkında derhal yanındakine dönüp **“o da bana aşık”** demek...

Bu bir dönemdir - ilkokul yıllari ve 38 yaş sonrası kez olmak üzere 2 kez ortaya çıkar. Daha sonraki evre **“amaan gençler eğleniyor”** olur çünkü.. yanınızda bıyıkları güneşte belli olan insan varsa ve bunun doğallık olduğunu söyleyip almamakta ısrar ediyorsa size yıllarca eşlik edeceğinin ön haberciliğini üstleniyordur.. bilginize.

Modern dünyanın cebelleştiği gerçekliklerin arasında bir kanser gibi yayılmakta olan bu 3 arketip aslında bize bir sonraki yüksek-digital çağın karşı konulmaz gücü karşısında ne kadar savunmasız kalacağımızın habercisi olmakla birlikte karakterlerin insan hayatindaki değersizliğinin bilgiç bilgiç öncülüğünü yapadursun.

Aslında değil asosyallik sevgililik diye bir şey yoktur. Çiftlerin yatakta sevimlice kikirdeyip tüm aksilik dolu temel–cinsel bilgilere rağmen yuu ttüüüüüb’den garga govalayan teyzeye artık gülünmüyorsa beraberce orada biten bir şeyler vardır noktasına gelmiş bulunmaktayızz.. Biz kimm Sati Bey’in arastirmalarina mendil yaşlamak kim.

İletişim ölüyor, komik video çoğalıyor, karakter zaten idam edilmişti lakin millet utanmadan yalnız kalmak istiyor.. Asosyallik diye bir şey yoktur.

Ben inanmıyorum..

Tabii bi enerji var ! O kesin.

Ayşamet.com

İSTANBUL CİNAYETLERİ

ÇUVAL OLAYI!!

VEDAT SOKOLLU KİMDİR?

Şöhreti çoktan Türkiye hudutlarını aşmış olan Vedat Sokollu 1941 yılında, 2. Şube 3. Kısımda, Ahlak Zabıtası ve Ağır Suç Masası'nda hizmet verdikten sonra 1950 yılında ilk defa kurulan ekiplerin başına getirilmiştir.

1955... İSTANBUL...

O günlerde şehirdeki bir çok taşınmaz tahrip edildi ve milyonlarca dolarlık mal sokaklara saçılıp yağmalandı. İstanbul'daki Rum azınlığın ev, iş yeri ve ibadet yerlerine yönelik bu saldırılarda emniyet pasif bir tutum sergiledi.

6-7 Eylül olaylarından sonra İstanbul'da örfi idare ilan edilmişti. İstanbul'un her yerinde yağmalar aynı yöntemle yapıldı. Dükkanlara saldıranlar önce vitrinleri taşlayarak kırdılar ya da demir parmaklıkları tel makaslarla açtılar... İçerideki alet edavatı çıkarıp paramparça ettiler.

Akşamsefası

Sabahın alaca karanlığında devriye gezen polisler, Beşiktaş Meydanı'nda çuval içine konmuş, yanık 2 insana ait ceset gördüler. (Kumkapı, Samatya, Yedikule ve Beyoğlu zaten olayların merkez noktalarıydı.)

Devrin Emniyet Müdürü Hayrettin Nakiboğlu, büyük bir titizlikle olayı bana vermişti. Çünkü ortada talandan yağmadan daha derin bi vaka vardı. 3. derecede karbonize olmuş cesetleri teşhis etmek, neredeyse imkansızdı...

Otopsi esnasında çıkan ağır kokular, genzime yerleşmişti. Böyle zamanlarda insan, varolduğuna utanır, hayıflanır. Öte yandan cesetler üzerindeki kurtlar cinayetin 3 gün evvel işlendiğini gösteriyordu.

Beşiktaş'a geldim. Cesetlerin bulunduğu noktayı merkez kabul ederek muhite doğru tetkiklere başladım. Gece sessiz... gece puslu.. gece hep işte bildiğiniz gibi herşeyi kendine saklıyordu.

Akşamsefası

Artık, hissiyatıma güvenerek evlerden birini seçmeliydim. Nihayet, binalardan birinin içine adım attığımda, genzime sinen o kokuyu burada da hissettim.

Bodrum kata indim. Burası bir börek imalathanesiydi. Koklayarak yaptığım tetkikler sonucu burnuma gelen Lizot kokusu, neticeye vardığım müjdesini veriyordu.

Komiser Vahid Akdağ da beni teyid etti. Bina, börekçi Ali'nin imalathanesiymiş. Ama, bir kilitli oda vardı. Zabit varakası tanzim ederek kapıyı kırdık.

Hafif yanmış talaşların arasında boş bira, maden suyu şişeleri ile kanlı 2 gömlek bulunca durum aydınlanmaya başladı...

Akşamserası

Gönderdiğim ekip, Ali Ünver'i Yalova'daki kayınvalidesinin yanından alarak İstanbul'a getirdi. Her türlü mesuliyeti üzerime alıp durmaksızın devam ettim!

İsrar ettim... sabrederek uğraştım... nihayet itiraf etti:

"Onların çuvallarını biriktirip satıyordum. Çuval alıcısı iki kişiye acilen haber yollamam gerekiyordu. Onlarla ortak tanıdık birine malları gösterdim. Elimde külliyetli miktarda kaçak çuval olduğunu.. hemen gelip almalarını söyledim.

Bir plan tasarlamıştım. Çok parayla gelecekler, onları öldürüp soyduktan sonra paralarını alıp cesetleri yok edecektim. Geldiler. Kafalarına sopayla vurup öldürdüm.

Akşamseferi

Paralarını aldım. örfî idare, gece sokağa çıkma yasağı koymuştu. Bundan istifade ederek gaz döküp cesetleri yakmaya başladım.

Lakin bir müddet sonra dumandan boğulacak gibi oldum!..

Cesetleri çuvalla koyup denize atmak maksadıyla hemen dışarı çıktım.. Karşıdan devriyelerin geldiğini görünce çuvalları çarşı ortasına bırakıp kaçtım."

O yıl, işlenen en korkunç cinayetlerden biri olarak dünya basınında yer alan bu olayın faili Ali Ünver idam edilmiştir. İşlediği cinayeti meydana çıkarmış bir polis şefi olmama rağmen Ali Ünver hapishanede yattığı sürece bana her bayramda tebrik göndermeyi ihmal etmemiştir.

SON

Akşamsefası

FERHAN ŞENSOY

DÜŞÜNCELER NEREYE ZULALANACAK?

Düşüncelerimi çekmeceye kilitleyip çıkıyorum sokağa. N'olmaz n'olmaz. Biri bir şey sorar, ben de pat diye bu konuda düşüncemi söylemek zorunda kalabilirim; zorunda kalmasam bile, patavatsızca düşüncemi dile getirebilirim; bu düşüncemden ötürü başım belaya girebilir. Vay, sen niye ve nasıl öyle düşünebiliyorsun? Ne biliiim ben! Kafam öyle çalışıyor herhalde.

Yolda biri bir şey soracak olsa;

- Valla ne biliiim ben!

Biçiminde geçiştirmeye özen gösteriyorum. Biri saati sorsa;

-Yerel saati mi soruyorsunuz, şu an dünyanın neresinde saat kaç, onu mu soruyorsunuz?

biçiminde, karşı tarafın çelik sorusunu karşı soruyla çomaklıyorum. Saati soran, bana başka hiçbir şey sormuyor.

Akşam eve dönünce açıyorum düşünce çekmecemi, neler neler düşünüyorum. Burada düşündüklerimi yazacak değilim herhalde. O kadar da keriz değiliz. Yepyeni şeyler düşünüp, eski düşüncelerle birlikte kilitliyorum çekmeceme.

Bir gece insan hakları, özgürlük kavramı, kölelik konuları üstüne uzun uzun düşündüm, çekmeceyi kilitleyip yatmaya niyetlendiğimde çekmecenin kapanmamakta direndiğini gözümledim. Dolup taşmıştı düşünce çekmecem; kilitleyebilmek için, içinden kimi şeylerin atılması gerekiyordu. Bu bende büyük bir bunalım yarattı. Kimi düşüncelerimden vazgeçmek mi? Düşüncelerimi çekmeceye kilitlemekten mi vazgeçmek? İkilem, hemen bir tek rakı hazırlanmasını gerektirdi.

Aslında düşüncelerimi çekmeceden şifre kilitli boş bavuluma alabilirim düşüncesi, rakıyı içince aklıma geldi. Bavula boca ettim çekmeceyi. Şifreleyip kilitledim.

Aslında olay böyle başlamıyor; ben durup dururken başlamadım düşüncelerimi çekmeceye kilitlemeye. Başını başka kitaplarımda uzun uzun anlattım. Onları okumamışsanız, siz hikayenin başını kaçırmış bulunuyorsunuz. Başını kaçırmanız çok önemli değil, çükü zaten olayın kıçı önemli. Olay dişi bir olay, konu olarak yani.

Yedi kere sekiz, kim bilir kim? Yanıtını bilseniz de kimseye söylememek gerek. Hiç kimsenin kim olduğu çok iyi bilinmiyor artık. Midye yalayıcı, boyunbağlı ayılar en tehlikelileri, MİT ajanı olabilecekleri gibi, tamamen konu dışı bir pavyonun ön denetim görevlisi de olabiliyorlar. İçki masasında tanıdıklarımız en sakıncasızları. Çünkü meyhanede herkes karakterini, ruhunu bandırıyor içkiye, bir şeye ekmek banar gibi. Ancak orada da, az içip göz süzene dikkat edeceksin; muhabbetin en anasonlu yerinde cebinden kelepçe çıkarıp kolunuza takabilir.

Bir gün derin derin düşünüp şifreli bavulu kapatmaya uğraştığımda, kapanmadığını gözümledim; üstüne çıktım, zıpladım, bastırdım, fayda etmedi. Bavulu doldurup taşırmıştı düşüncelerim.

Eve çift kilitli çelik kapı yaptırdım; evin içinde serbest bıraktım düşüncelerimi. Artık evin kapısını sıkı sıkı kilitliyor ve misafir kabul etmiyorum.

SAVAŞ SEVENLER

Aptal ifadeli kuçuk çocuk, sanki bir bildiği varmış gibi sırıtarak, yaşından buyuk, adamcıl tavırlar takınarak ve yaptığı işten buyuk bir zevk alarak, havuzun kenarında dolaşan sinek, böcek turunden haşaratı, elindeki kurumuş ağaç dalıyla itip kakarak, havuza atarak, hayvancıkların suda debelenmelerini hunhar bir zevkle izleyerek, onları boğmaca oynuyordu.

Başka oyunlar konusunda yaratıcılığı gelişmemişti. Üstelik çocuğa, anası ya da babası tarafından;

-Yapma çocuğum!

Denilmediği, yaptığı işin sapıkça olduğu ona belirtilmediği için, ebeveyninin sapıklığından da kuşkulandığımız, surekli suda hayvan boğmaca oynayan aptal ifadeli kuçuk çocuk, bu konuda uzmanlaşmıştı.

Suya duşen şaşkın hayvancıkları, suya soktuğu kurumuş ağaç dalının ucuyla, son anda kurtarıyor, ağaç dalına sığınan hayvancıkları havuz kıyısına koyuyor, orada kuruyup yeniden devingenliklerini kazanmalarını izliyordu. Salak olduğu kadar, sapık bir çocuktu. Önce hayvanlara belirli bir eziyeti ediyor, onları ölumle burun buruna getiriyor; sonra kurtarıp hayatlarını bağışlıyor ve neredeyse o hayvanların kendisine teşekkur etmesini, kul köle olmasını bekliyordu. Sen hayvanın canını tehlikeye sokmasan, cankurtarana gerek yok ki, salak ve sapık çocuk! Hayvanların sakin ve kendi aralarında dengeli dunyasına çomak sokup huzurlarını kaçırıyorsun.

Artık savaşlarda bir yere bomba atılınca, hemen ardından ilkyardım çantaları, ilaç, vitamin ve beşbenzemeziyle dolu sağlık çantaları atılıyor. Beslenme çantaları atılıyor. Yani sa-

AÇIK ADRES

-Açık adresinizi alabilir miyim?

dedi, telefondaki iç kurcalayan kadın sesi. Önce, doğal olarak içimin kurcalanmasıyla ilgilendim. Her zaman kurcalanmıyor ki içimiz! Bugün günlerden ne? Bir işim var mı? Bu kadınla çılgın bir serüven yaşayabilir miyim? Neden olmasın? Tanımadığınız bir kadının sesi heyecan vericidir. Hangi tür bir kuş ağızdan çıkıyor o ses? Şu an yüzündeki ifade ne? Ve o sesteki bu iç kurcalayacılık neyin belirtisi? Koltuğumda oturuşumu değiştirdim. Elim, neden bilmem, cinsel organımı soldan sağa aldı. Telefonda bir suskunluk oldu. Beyin tamamen cinsel organın taraf değiştirişiyle ilgili olduğundan, soruyla ilgilenmemişti; bu işi nasıl olsa yapar diye düşündüğü beyincik de bir an cinsel dürtü ve kurcalamalara yönelince, soru tarafımızdan kaydedilememiş oldu. Beyin, bu yüzden beyincike fırça çekti. Beyincik, nöbette dalga geçerken yakalanmış cephanelik nöbetçisi bir piyade er gibi, utanarak önüne baktı. Beyin, beyincik, çük ve ben ne yapacağımızı bilememenin suskunluğu içindeyken, iç kurcalayan kadın sesi soruyu yineledi:

-Açık adresinizi alabilir miyim?

Beyin ve beyincik el birliğiyle cinsel organı sağdan sola devirdiler; elim de onlara yardımcı oldu. Elin işe karışmasıyla sertleşme, dikleşme gibi hiç gündemde olmayan durumlar su yüzüne, pantolon yüzeyine çıktı. O sırada kadın bir şey daha dedi ve fakat, beyin, beyincik, elim ve ben o an tamamen o beklenmedik sertleşme ve dikleşme olayıyla ilgili olduğumuzdan, o soruyu tamamen kaçırdık.

Beyin, beyincik, çük, ben, herkes kaydetti bu kez soruyu. Ancak bizim kayıtta bir hata yoksa, soruda bir kelek var. Açık adres ne demek? Kapalı adresler de mi var? Kadın daha özel bir şey mi demek istiyor? Açık açık, bir adres ver, oraya geleyim mi demek istiyor yani? Ne telgıraf kadınlar var! Beyin diyor ki:

-Çok şanslısın. Bak birdenbire bir macerayla karşı karşıyasın. Belki de aradığın kadın bu işte!

Beynimin, bu tür gereksizce geliştirici bir salak yönü var. Buna beyinsizlik de denilebilir, ama beyinsiz değilim; çişim gelince anlıyorum. Tuvalete gitmem gerektiğini bildiriyor beyin; gidip yapıyorum, sifonu beyin çekiyor. Beyin varken sifonu çekmeyi de ben düşünecek değilim ya! Genelde beyincik çekip çeviriyor beni. Nitekim gene o uyardı:

-Kadın adres soruyor!

-Ama açık diyor!

Beyincik de öyle kalakaldı. Kapalı adres yok ki. Kendimi toparlayıp yanıt verdim telefona:

-Açık adres dediğiniz nedir?

-Adresiniz yani.

-E, niye öyle açık saçık soruyorsunuz?

Bu sorum üzerine kadın beklenmedik, neşeli bir kahkaha attı. Beyin ve beyincik el birliğiyle cinsel organı sağdan sola devirdiler; elim de onlara yardımcı oldu. Elin işe karışmasıyla sertleşme, dikleşme gibi hiç gündemde olmayan durumlar su yüzüne, pantolon yüzeyine çıktı. O sırada kadın bir şey daha dedi ve fakat, beyin, beyincik, elim ve ben o an tamamen o beklenmedik sertleşme ve dikleşme olayıyla ilgili olduğumuzdan, o soruyu tamamen kaçırdık.

-Duyamadım, telefonda cızırtı var! uzak-doğu yanıtıyla geri yaslandık. İç kurcalayan kadın sesi, sorusunu yineledi:

-Size bir mektup göndermem lazım. Nereye gönderebilirim?

Beyin, beyjncik, ben ve çük büyük bir düş kırıklığıyla birbirimize baktık. Ne mektubu?

-Ne mektubu?

demiş bulundum. Üçü pis pis bana baktılar. Bir an için, onları tanımıyormuş gibi yaptım.

-Vergi dairesinden arıyorum beyefendi.

1983'ten bir vergi borcunuz var. Gecikme faiziyle şimdi, yedi trilyon yüzyirmi milyar üç yüz seksen üç milyon on üç bin sekiz yüz on iki lira. Yedi gün içinde ödemeniz gerekiyor. Tebligat için adres istiyorum.

deyince kadın sesi, içimin kurcalanması bir anda son buldu. Beyin ve beyincik işin ciddiyetini algıladı; çük, küserek ve sünerek, el yardımı olmadan, kendi kendine soldan sağa devrildi.

-1983'teki adresimi mi soruyorsunuz?

yalaklığımı kadın yemedi. Şimdiki adresim konusunda ısrar etti. Beyin, hangi adresi versek diye düşündü. Beyincik, adres verilmemesi gerektiğini ileri sürdü. Ben duraksarken, çük telefonu elimden kaptı:

-Adres, Zigurat Otel 609 numara; hemen gel, likit olarak ödeyeceğim. dedi ve çat diye kapattı.

vaştan silah tuccarı para kazanırken, ilaççı niye kazanmasın, gıdacı niye kazanmasın diye duşunulerek geliştirilmiş bir yan savaş sanayi oluştu.

Lan sen oraya bomba atmasan, pansumana ne gerek var?

Savaşlar, kimseye para kazandırmadığı zaman son bulacak.

Kaynak: Hikayeler, yazarın "Eşeğin Fikri", "Rum Memet" adlı kitaplarından iktibas edilmiştir.
Sayfa Editörü: Füsun Hamzaoğlu
İllüstrasyonlar: Bahadır Boysal, Melike Acar
Sayfa Tasarımı: Tolga Hırsova

10/30

YAZ/ÇİZ :
UZAY ÇÖPÜ

Akşamsefası

KEHANET

Nuri Çetin

nuricetin@yahoo.com

SİMİNYA

A.a.a

ME ME!

Memelerle ilk tanışma; tişörtün altında başlayan, oyunlara eskisi gibi canla başla iştirak edememeye neden olan ince bir sızıyla olur. Yüz bin yıllık genlerin, sana hızını azaltıp daha makul oyunlara yönelmen konusunda sinyaller yollar. İp atlama ve yakar top oynamayı bırakır, çarpışma ve erkek çocuklarıyla temaslaşma riski en az olan, oturmacalı, kız kızalı oyunlara kayarsın. Bedenindeki bu sevimsiz misafirden, tişörtünün görünümünü bozan dev sivilcelerden tiksindiğin günlerdir. Memelerin dünya için önemini anlaman o tarihten itibaren en az bir 5 yılını alır. Bak en az diyorum. O güne kadar vücudundaki hiçbir eyleme bu kadar ilgi gösteren olmazken, çoluğu, çocuğu, anası, danası, bütün mahalle göğsünün ortasında beliren boncuk büyüklüğündeki iki noktaya bir bakar bir daha bakar. Ve sanki sormuşsun gibi yorumlarda bulunurlar. Orada kimini endişelendiren, kimini eğlendiren, kimini tahrik eden, olağan ama olağandışı davranılan bir şeyler olmaktadır. Ama kimse sana, sende gerçekte neler olduğundan bahsetmemeye kararlıdır.

Bu şeyler ilerde ne kadar işe yarayacak olursa olsun ergenlikte hayatının içine, oyunlarının ortasına, göğsünün iki köşesine özenle sıçmıştır. Artık nur topu gibi ikizlerin var ve sen onlara iyi bakmak zorundasın. Yavrucukları sıcak tutman, aç ve açıkta bırakmaman, yabancılara ellettirmemen, yemeyip yedirmemen lazım. Memelerinle yatıp, memelerinle kalktığın bu dönemde; kimlerde bunlardan var? varsa ne kadar var? Onlar da benim kadar rahatsız mı sorularıyla şehirde meme çapını bilmediğin tek bir kadın bırakmazsın. Hamama bile daha fazla meme görebilmek, nipple renklerini kendiminkiyle kıyaslamak için gitmişliğim oldu. Kokularını da kıyaslamak istedim ama soyunma odasına girdiğim kadın çifte takunyayla kovalayınca vazgeçtim. İşte sapıklık tam olarak böyle bir şey. Memelere alışır ve insanların memelerle bir derdi olduğunu kabullenirsin de neden ikizleri takkeyle yukarı çekmen gerektiğini bir türlü anlamlandıramazsın. Ablalar, anneler pazarda, çamaşırcılarda çift başlı torba koymaz eve taşır, süzme yoğurt yapmak için uygulanan yöntemin aynısını ikizlerine tatbik ederler. Memelerini beyaz penye torbalara doldurup omuzlarına asarlar. Annemin her yıl biraz daha bacak arasına doğru yol alan memelerinden anladığım kadarıyla torbayla asıldığında katılaşıp küçülen tek şey yoğurttu.

Kız ergenliğinin en mutsuz edici evresi de sanıldığı gibi ilk regl veya burun üstünde çıkan sivilce değil, erkek ergenlerin bacaksız birer sabiyken atlattığı *"amcaya çükünü göster çocuğum"* yoklamasının *"bakayım büyümüş mü"* şeklinde memede zuhur eden dişi versiyonudur. Maalesef daha travmatiktir. Çünkü düğünle bayramla onore edilerek normalleştirilmiş şımarık büzüşük çük, doğuştan var olduğu için alışılmış bir aksesuardır. Hep vardır ve var olacaktır. Oysa *"bakayım büyümüş mü"*nün uygulama sahası memeler 13 yaş civarında baş verir. Ansızın, durup dururken pat diye damlar. Ağrır, kaşınır, güp güp atar. Sen daha vücudundaki bu ürkütücü değişime ayak uyduramadan memelerinin son durumunu merak eden birtakım teyzelerin fetişleriyle meme memeye gelirsin. Kendinin bile elleyemediği çıkıntıcıklarını gelip gidip yoklamakla, iyi iyi oluyo bu demekle görevlidirler. Onlara kimse böyle bir görev vermediği halde. Gençliğini gönülsüz uğurlayan her eski toprağın en sevdiği aksiyon, ardından gelen genç neslin körpeliğiyle maytap geçip, çaktırmadan kendi gençliği ile kıyaslamaktır. Ego, ölene kadar aş ekmek ister.

Benim meme kontrolörüm amcamın eşiydi. Günü birlik sinsi bir yılan gibi sessiz sessiz odama girer, usulca arkadan yanaşır iki eliyle birden şak diye memelerimi kafeslerdi. Bunu da bir taciz gibi değil de gıdıklıyormuş, hanimiş de memişi de hanimiş kılıfıyla gerçekleştirirdi. Onun için bu iş bahçedeki domateslerin kızarıp kızarmadığına bakmak kadar zevkli ve elzemdi. Memelerimi sıkmaktan yeterince kızarttığı gün koparıp çoban salatasına katacaktı. Deli miydi neydi. Çektiğim çileler, kara yazgım üç cümleyle anlatılır gibi değil. Sabahın kör karanlığında zil sesi duyunca uykuda bile olsam refleks olarak olağanüstü hal durumunu alır, kollarımı memelerimin üstüne çaprazlama kapaklardım. Bir süre sonra huy oldu bu bende, sokakta evde otobüste kollarımı önümde birleştirmeden rahat edemiyordum. Yemek yemek için kullanmam gerekmese kollarımı tişörtüme dikerdim. Yıllarca sütyen satıcılarından, muayene etmek için stetoskobuyla üstüme üstüme gelen doktora kadar herkesin yüzünde amcamın eşinin *"bakiim büyümüş mü"* derken beliren patlak kırmızı ifadesini gördüm. Bütün Dünya memelerime göz dikmiş gibiydi. Oysa tam tersini düşünmem gerekirdi. Memeci yengem, memelerin sıkılarak can yakan gereksiz patlaklar olduğu fikrini vermek yerine bu iki etten topun arasına dünyayı sıkıştırıp limon gibi sıkabileceğimi, ekürisi amla birleşince Voltran'ı oluşturacağını öğretseydi hayat şimdi benim için daha farklı olabilirdi.

Akşamsefası

GÜVERCİN DÜĞÜMÜ

Erhan Candan

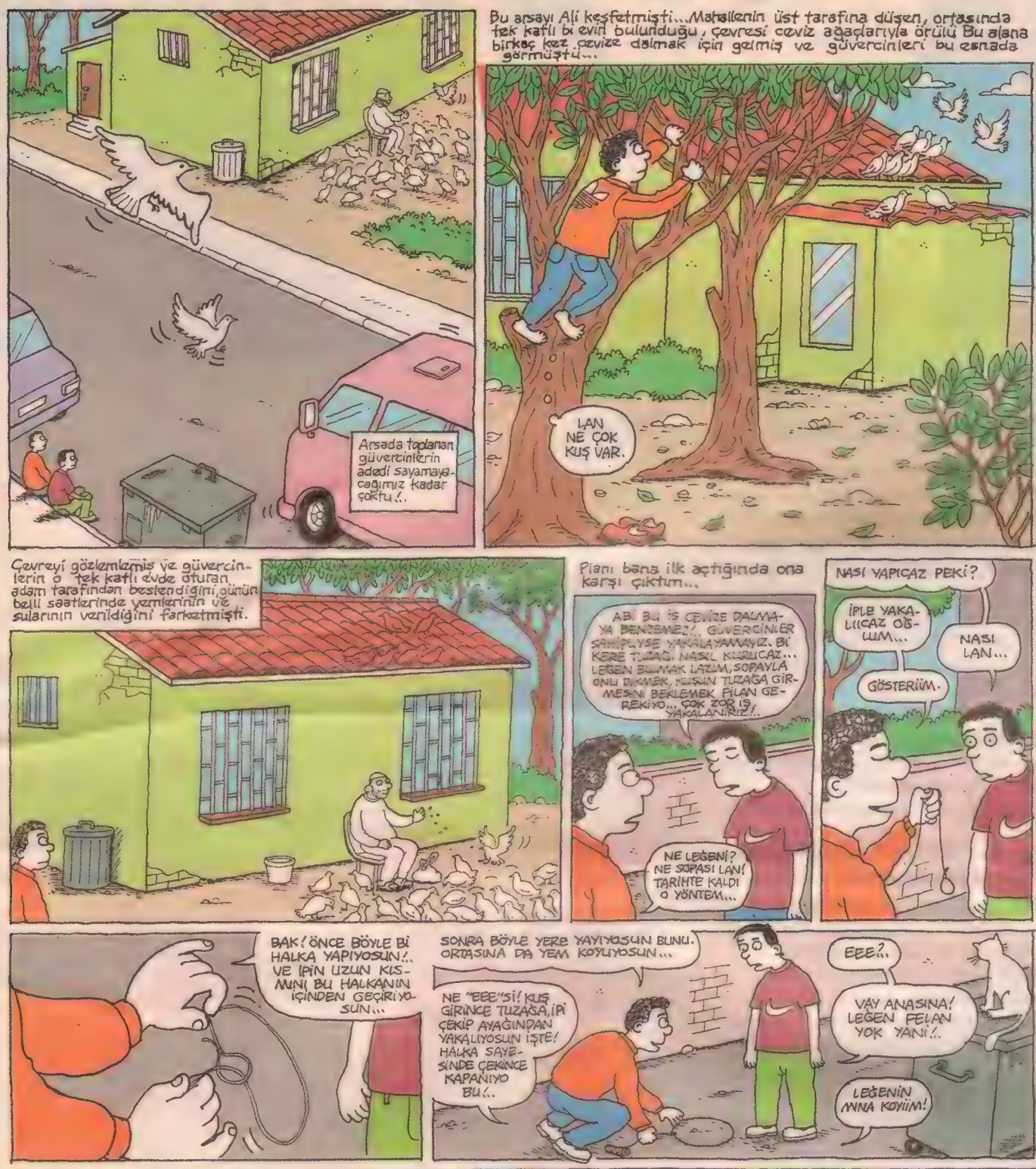

AMATÖR OLARAK SENİNLE İLGİLENİYORUM

Charlie Hebdo'daki dostlara...

RİNDLERİN YÜKSELİŞİ

TANIŞMADAN BİRBİRİNİ TANIYANLAR

Bu gece, yeni çağın yeni rindleri yükseliyor: Biz üzümün ya da anasonun suyunu değil, ekmeği ya da tuzu değil, tütünü ya da haşhaşı değil; *Hayyam*'dan kalan iki titrek satırı, dilimize dolanan birkaç eski şarkıyı, ruhumuza sirayet etmiş eski bir öğretiyi paylaşacağız ve bizi önce kıstırdıklarını, sonra sürdüklerini, ardından da öldürdüklerini sanacaklar ama öyle olmayacak: Rindlerin yazılmamış tarihinde, tanışmadan birbirini tanıyanlar, bundan böyle bir nefes sıhhate daha yakın olacak; biraz daha yamacında birbirinin. "*Tarkovsky*, *Stalker*'ı çekerken iki defa kalp krizi geçirdi" diyecekler; "*Beethoven* sağır oldu ama piyanosunun bacaklarını kesip yerdeki titreşimleri hissederek çalmaya devam etti ve o muazzam senfonilerini öyle besteledi" diyecekler; "*Balzac*, tasvir yeteneğini geliştirmek için, üç bin gün boyunca penceresinden gördüğü manzarayı üç bin farklı şekilde anlattı" diyecekler; "*Goethe*, elma kabuğu koklaya koklaya kendisinden geçerken, *Genç Wertherin Acıları*'nı yazıp edebiyat tarihinde yeni bir sayfa açtı" diyecekler. Bir şeyler her daim eksik kalmış gibi geleceği için, rindler tam da bu sebepten yükselerek üretmeye devam edecek; her an, bir öncekini de aşarak.

KALAŞNİKOFLU TANRILAR

Bu gece, *Herakleitos*, aynı nehirde ikinci kez yıkandıktan sonra açıklayacak yeni felsefesini. *Marquez*'in *Florentino*'su gardenya yapraklarının üzerine iğne ucuyla şiirler yazacak kadar güzel bir kahraman olarak karşımıza çıkacak. *Van Gogh*, kafasını akvaryumun suyuna sokup çıkardıktan sonra o resimleri yapacak. *Dostoyevski*, idam mangasının önüne çıkarıldıktan sonra yazacak en büyük eserlerini. *Homeros*, gözleriyle değil de aklıyla ve kalbiyle gördüğü *Troya Savaşı*'nı anlatacak binlerce yıl öteden. Tüm *Amerika*, *Vietnam*'a karşı savaş pozisyonu almışken, *Muhammed Ali* diye bir adam çıkacak ve boks eldivenlerini çıkarıp "*Benim Vietkonglularla görülecek bir hesabım yok*" diyecek. Rindler, bedel ödediler ve ödeyecekler. İsteyerek ya da farkında olmadan. Ve o nihai son hepimizin başına gelecek: Gülünç bir ölüm. *Elvis Presley*'in bile sahnede değil de tuvalet ihtiyacını giderirken kalpten gittiği şu üç günlük tuhaf ömürde, *Kalaşnikof*lu tanrılar, kurban kotaları hiç dolmayacağı için, yeni kurbanlar istemeye devam edecek: *Saba-*

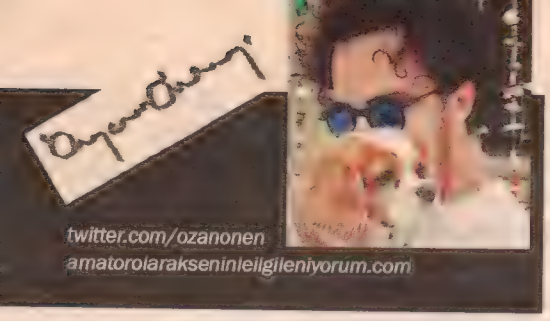

hattin Ali, bir kızılcık ağacının altında ölü bulunacak; *Uğur Mumcu*, *Ankara*'da karlar altında, kendi sokağında; *Hrant Dink*, *İstanbul*'da, yüzükoyun, bir kaldırımda... Adını bile bilmediklerimiz, yerini haritada dahi bilmediğimiz coğrafyalarda.

OKŞAYACAĞIZ AYVA TÜYLERİNİ GECENİN

İhtimaldendir: İşlerimizden atılıp hapislere tıkılacağız, hapislerden çıkarılıp meydanlarda sallandırılacağız; suikastlere uğrayıp linç edileceğiz; kaldığımız oteller ateşe verilecek, şehirlerimiz, hattâ evlerimiz bile işgale uğrayacak; *Hallâc-ı Mansûr* gibi, *Hypatia* gibi; taşlanarak ve istiridye kabuklarıyla derimiz yüzülerek vereceğiz o son nefesimizi. Veyahut hiç hesaba katmadığımız bir plan işleyecek ve korkunç kazalardan, dev felaketlerden kurtulmuş olsak da, en basit ve en beklenmedik enkazlar altında kalarak öleceğiz ve *Orhan Veli* gibi, bir çukura düşmenin kederiyle gideceğiz öbür dünyaya. Yaktığımız ateşlerden daha büyük ateşlerde yansak bile; dondurmadan zevk almasını en iyi biz bileceğiz, semt pazarından en güzel papaz eriği biz seçeceğiz. *Nâzım Hikmet* gibi, "ölmekten korktuğumuz halde ölüme inanmadığımız için", yüzümüz bin kere asık olsa bile, milyonlarca kişiyi güldürecek en güzel karikatürleri biz çizeceğiz; dünyanın öbür ucunda olsalar dahi, hiç tanımadığımız halkların ve insanların selameti için, birer şiir, birer yazı, birer roman da biz yazacağız; birer şarkı da biz besteleyeceğiz; birer film de biz çekeceğiz. Kırılsa da kalemimiz, giyotine de çıksa yolumuz, son sözü yine biz söyleyeceğiz: Aşktan ve felsefeden başka hiçbir şeye itaat etmeyeceğiz ve okşayacağız ayva tüylerini gecenin.

JE SUIS CHARLIE

Bu gece, yalnızca gerçeklerle yetinenleri aklımız almayacak kadar gerçekçiyken, profesyonel kötüler makamına karşı direnen o amatör iyiler biz olacağız: Hazır olacağız cenge, çünkü *sulh-ü salâh* isteyeceğiz... Bu gece 'dünya umrumuzda değil' bakışlarımızı takınmışken bile, aylardır işsiz gezen, her şeyiyle iflas etmişe benzeyen bir dostumuzun bize yemek ısmarlamak istemesiyle yerle bir olacağız. Bu gece, önümüzden geçen bir tekneyi çok beğendiğimiz için alkışlayacağız. Süpermarketteki kasiyere çılgın teklifler sunasımız gelecek. Çok sevdiğimiz bir kitabı ya da dergiyi okuduğunu gördüğümüz bir başkasının kollarına, bir kasa dolusu canlı mor *Afrika* menekşesi tutuşturabilme ihtimalimizi düşüneceğiz. Bu gece, ajanslardan düşen ölüm haberlerine inat, sokağı aydınlatan mumları biz yakacağız. Bu gece, tanışmadan birbirini tanıyanların, bu belirgin ruh halini paylaşmanın kokusunu yirmi bin fersah öteden tanıyacak-

Devamı 22. Sayfada...

Akşam Gazetesi

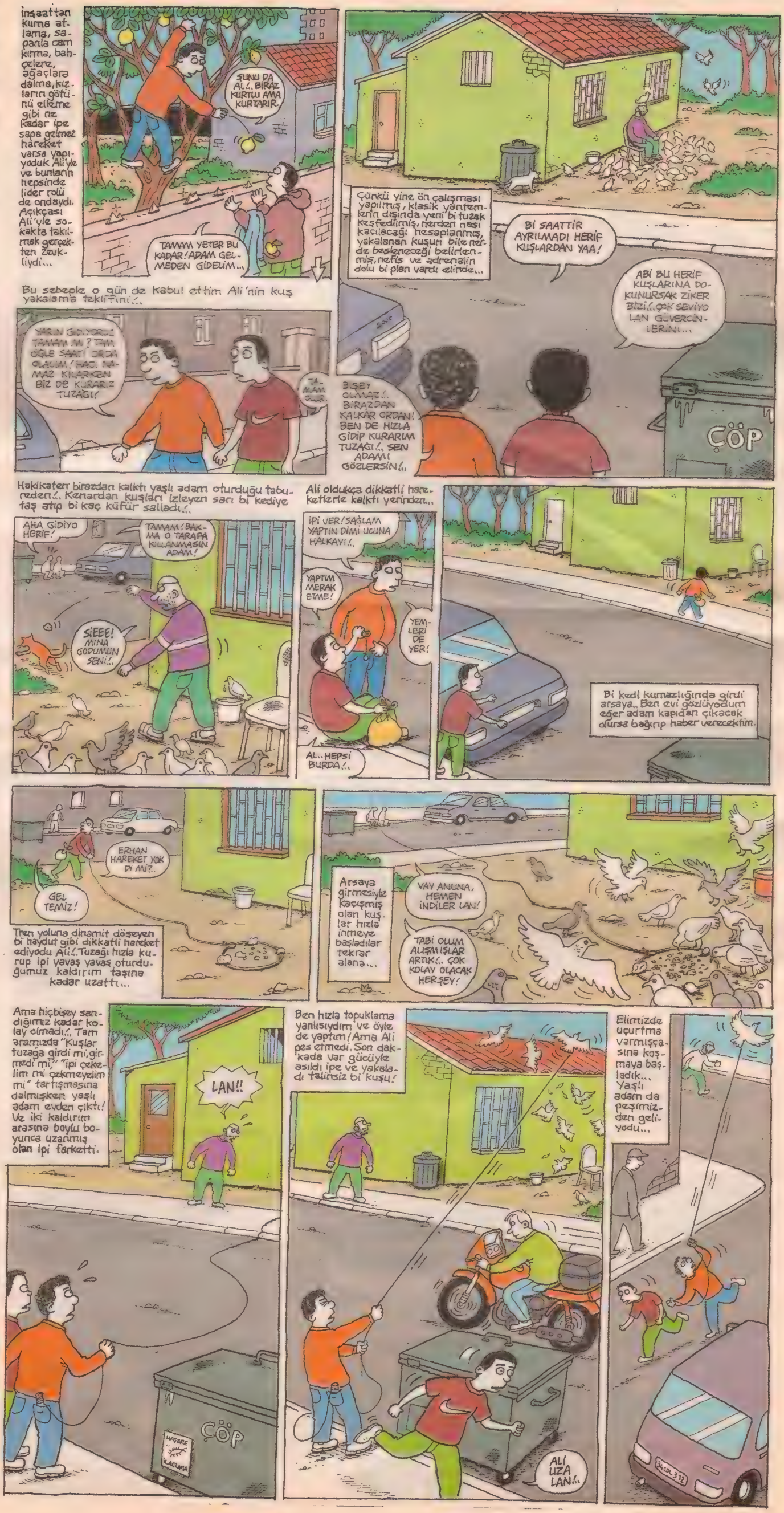

ları *rönesansı* başlatacağız. Çünkü, flânör ve flânez ruhlarımız rindlere dönüşecek ve bu gece, *Cengiz Han*'ın ordularından korkmayacağız. Bu gece, *Hasan Sabbah*'ın *Alamut Kalesi*'ni bile aşacağız. Bu gece, *"Je Suis Charlie"* diyeceğiz çünkü zaten hepimiz *Charlie*'yiz.

KAH YERDE, KAH GÖKTE

Jamaika'da bir muz tarlasında ter içinde gün boyu çalışmış olsan bile, bir *Ege* adasında *Yunan* kafadarlarınla loş ışığa karışan kahkahalarınla ense yapa yapa felsefeden ve mitolojiden dem vuruyor olsan bile, *Urfa Halfeti*'deki bir toprak damda yıldızlara bakarak uyuyakalan *Mehmet* olsan bile, *Kalaşnikof* sesleri uykunu kaçırırken dahi bu gece senin için her yer inadına *Şanzelize* ve rindlerin aşkına, içinde *Eyfel Kulesi* olmayan bir *Paris* filmi çekmen şart: İster *Harar*'da ol, ister *Cordoba*'da; ister *Tahran*'da ol, ister *İskenderiye*'de; ister *İstanbul*'da ol, ister *Kudüs*'te; ister *Havana*'da ol istersen de *Tokyo*'da; üstün başın derbeder olsa bile; bu gece, *Efes*'ten *Roma*'ya, *Troya*'dan *Beyrut*'a kadar tüm vaat edilmiş cennetler senin. Bu gece, *Babil*'in asma bahçelerinin etrafında, devrik liderin harabeye dönmüş sarayının o toprak renkli damından, *Mezopotamya*'ya uzanan ağaçlara masalsı bir tutkuyla bakacağın gece... Bu gece, ayaklarının altı *Bağdat*. Bu gece tüm bozkırlar yağmur ormanı, tüm çöller *Amazon Nehri*, tüm balkonlar *Ege* sahili ve biz, hayaller bin kere yıkılsa da binbir kere hayal edebilenler olacağız. Matador olmanın tehlikeli geleceğini değil de boğa olmanın gururlu itibarını isteyeceğiz.

Tüm bunlar olurken, bir teras katında ağustos böceği sesinin şehirde niçin eksik olduğuna takacağız kafayı; birazcık da eski *Şiraz*'ı düşüneceğiz. Ardından, *Sina Çölü*'ndeki yeşil korular gelecek aklımıza; kadehlerimizi, *Akdeniz*'in sularını yara yara giden bir balığın gümüşi sırtının güzelliğine kaldıracağız. Eve dönüş yolunda niçin böğürtlen toplayamadığımızın derdine, motorları maviliklere niçin süremediğimizin üzüntüsüne kapılacağız ve bin ikinci gecenin masalı bizlerden çıkacak. Bu gece rindlere katıl; çünkü yalnız değilsin: Sadece her daim yanında olacak insanlarla henüz tanışmadın. En uzağındaki, seni en koşulsuz, seni en beklentisiz, seni en sorgulamadan seven kişi olabilir. Bir kitabın, bir derginin içinden seninle konuşmaya çalışıyor olsa bile.

'Rindlerin yükselişi' aşkına, kâh şarkta, kâh garpta; kâh cenubta, kâh şimalde; kâh yerde, kâh gökte; kâh sulhde, kâh harpte; kâh sahvda, kâh sekrde; kâh kasten, kâh sehven, iki elin kanda da olsa, bu gece, fabrika ayarlarına geri dön ve beni okumadan önce kendi omzundan bir kere öp; belki şaşkın olur sonrası...

Can Barslan

DEDEKTİF SANLI

SİSTEM DEĞDİRİYOR, Bİ DE BAŞKASI DEĞDİRSE NOLUR?..

Olay yeri zaten polislerle doluydu ve görünüşe göre duruma da hakimlerdi ama bir de özel dedektifle –*hadi yamağının demeyelim*- yardımcısının bulunması pek bir kimsenin umurunda değildi.. Kaldı ki ülkemizde, öyle Amerika'daki benzerleri gibi legal bir dedektiflik kurumu da yoktu ama Sanlı bir şekilde kendini kabul ettirmişti işte.. Zaten ormanda olmasa da orda burda, **"Sanlı tam 47 zike zike gücünde"** kendini kabul ettirmiştir derler...

Herneyse, olay yeri pek alışıldık değildi bu kez. Bizans yarımadasında, pek kimsenin bilmediği eski ama faal bir hamam... Sanlı'yı kimse çağırmamıştı. O, kendi kriminal dürtüleriyle orada bulunması gerektiğini biliyordu sadece. Berkay saç diplerini kaşıyarak dedi ki, **"abi hamama kadar geldik madem, bi girip yıkansak mı? Çok kaşınıyorum ben ya.."** **"Kaşındığın aşikar.."** dedi Sanlı, **".. lan ibiş, hamamda silahlı adam var ve beş tane tellakı rehin almış. Bu kadar polis yıkanmak için mi burada sanıyosun?.."** Berkay kaşınmayı kesti, **"Ay, unuttum ya.."** deyip sustu.. Şubat soğuğunda üşüyüp titremekte olan polis kuvvetleri arasında bir hareketlenme oldu bu esnada. Silahlar çıktı, herkes arabaların ve araçların arkasına mevzilendi... Hamamın büyük ve ağır cümle kapısı yavaşça açıldı. Üzerinde peştemalıyla iri kıyım bir tellak belirdi ve dışarı çıktı. İki eli havada, **"ateş etmeyiin, ben tellakım"** diye bağırdı.. Silahların namluları inip emniyet mandalları kapandı. Terörist, rehinelerden birini serbest bıraktı diye düşünülürken, panik kıyamet.. Hamamın kapısından tabancalı bir el uzandı, iki el ateş!.. Sırtından vurulan tellak yere kapaklandı, öldü... Polisler hamam kapısına mermi yağdırmaya başlasalar da kapı kapandı, kurşunlar ağır ve sert ahşabın direncine çaresiz kaldı...

Birkaç çelik yelekli eleman çabucak seyirtip tellak cesedini kaldırdıkları gibi emniyetli bölgeye getirdiler. Ambulansa bile yüklenmeden doktor çoktan ölüm kararını vermişti bile.. Sanlı, beyaz samast bereli polisler arasında dolaşarak biraz bilgi topladı. Söylenene göre hamam teröristi iyi görünümlü, orta yaşın biraz ilersinde düzgün bir adamdı. İçeri müşteri gibi girip silahını çekmişti. Ardından müşterileri serbest bırakmış ve sadece tellakları alıkoymuştu.

Aynı bilgileri duyan Berkay, düşünceli bir edayla **"hmmm"** dedi, Sanlı merakla ona baktı, bekledi.. **"Eee?"** Berkay, **"yok bişey abi, ofiste telefonu şarjda unuttum, patlar mı acaba diye şeyettim.."** **"Hmmm'ına koyim"** deyip uzaklaştı Sanlı.. Polis güçleri soğuk ve ayazda beklemekten zorlanıyor gibiydi. Amirlerine bi sözcü gönderip, üşüdüklerini ve bir an önce sıcak hamama dalıp operasyona başlamak istediklerini iilettiler. Amir, **"olmaz öyle şey"** diye öfkelendi.. **"Hamamın başka girişi yok. İçeride deli bi herif var, rehinelerin hayatını tehlikeye atamam..."** Adam haklı diye düşündü Sanlı.. Derler ki, **"Sanlı düşündü mü 25 arpacı kumrusu gücünde düşünür..."** Ama karar verince de **"37 alelacale gücünde çabuk davranır.."** Polis müdürüne gidip, **"amirim ben hemen ilgileniyorum"** diyerek hamam kapısına doğru yürümeye başladı. Ekipler **"kim bu herif?"** diye homurdanıp teyakkuza geçerken bu kez hamamın penceresi açıldı ve bir el silah sesi... Mermi Sanlı'nın ayakları dibine saplandı. **"Yaklaşmaa gebertirim"** diye bağırdı terörist.. Bu hamleyi bekliyordu Sanlı, ellerini iki yana açtı.. **"Arkadaşım silahsızım. İzin ver konuşalım.. Amacını ve isteklerini medyaya iletirim.."** Sözleri etkisini göstermişti, bir süre sessizlikten sonra, terörist bağırdı... **" Soyun!.. Konuşmak istiyorsan tamamen soyun ve öyle gir içeri!."**

Sanlı, tecrübeleriyle biliyordu ki direnmek anlamsızdı. O üzerindekileri çıkarırken polisler şaşkın halde bakıyorlardı. **"Amirim ne yapacağız?"** diye sordu birisi. Amir, **"..ee, kadın ve çocukların arkasını döndürün, görmesinler..."** dedi..

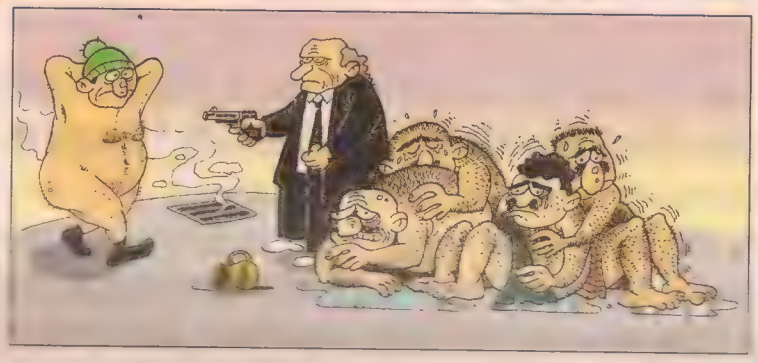

.....

Beş dakika sonra içerdeydi Sanlı. Korkudan tirtir titreyip, birbirlerine sokulmuş 4 tane tellak gördü. İlk anda devasa bir kıl topağını andırıyorlardı. Kış uykusuna yatmış ayılar gibi. Gösterdikleri tek hayat belirtisi, sızlanmalar, hıçkırıklar ve akan burunlardı. Terörist 60 yaşlarında yorgun görünümlü takım elbiseli ağır bir adamdı ama sinir ve stresten aklı başında değil gibiydi. Sanlı tamamen çıplak vücuduna aldırmadan sakin ama kararlı bir ses tonuyla, **"Evet anlat bakalım, ne istiyorsun bu adamlardan?. Tellak olmaktan başka suçları ne bu zavallıların ha?."** Diye sordu.. Adamın dudakları titredi, bakımlı bıyık ve top sakalı kıpırdadı.. **"Zavallı falan değil onlar.. Asıl kurban ve zavallı olan benim.. Bütün niyeti, senede bir kez geldiği memleketinde bu geleneksel buharlı atmosferde terleme yoluyla vücut toksinlerini atıp psikolojik ve bedensel olarak rahatladıktan ve beyinsel arınımı sağlayarak relaks olduktan sonra bilimsel çalışmalarını sürdürmek isteyen zavallı bir kurban!.."** Sanlı, bu bitmek bilmeyen uzun cümleyi dikkatle ayrıştırıp özümsedikten sonra, **"bilim adamısın demek.."** dedi.. **"Evet, Connecticot üniversitesinde elektronik devreler, mikrochipler, yapay zeka ve sibernetik organizmalar konusunda uzman bir profesörüm. Amerika'dan on günlüğüne geldim ve yarın dönmeden önce ülkemin otantik ve egzotik bir keyfi olan hamam olgusunu yaşamak istedim.. Fakat, fakat..."** Giderek asabileşiyordu, **"..fakat yüzünü görmediğim bi tellak, kese yaparken ortamın buharlı ve gözlerimin de sabundan dolayı yanıyor olmasından faydalanarak... Eee.."** Sanlı konuşmakta güçlük çeken profesörü zorladı.. **"Eee, faydalanarak, ne?.."** Adam devam etti. **"Faydalanarak... Bana değdirdi!."** Sonra çıldırdı ve bağırmaya başladı. **"Değdirdi anlıyor musun?. Bana değdirdiii!.. Değdirdiiiii!.."** Göz açıp kapayana kadar geçen bi zamanda tabancasını tellak yığınına çevrdi ve ateş etti. İsabet alan adam düşerek göbektaşının dibine doğru yuvarlandı. Sağ kalan üç tellak bağırarak ağlamaya başladı...

Sanlı kucağında taze tellak ölüsünü taşıyarak hamamdan dışarı çıktı ve resmi makamları bilgilendirdi. Kendisine değdiren tellak bulunana kadar eylemini sürdürecekti adam.. Tabi bu arada insanların, **"Sanlı bilgilendirdi mi tam 77 wikipedya gücünde bilgilendirir"** dediğini de unutmamak lazım.. Olayın medyaya yansıması ülke çapında ilgi ve infialle karşılandı.. Önce tellak grupları sosyal medyada organize olarak ayaklandılar ve yürüyüşler yaptılar. Taşıdıkları afişlerde hiçbir tellağın değdirmeyeceğini ve aksine onların temiz toplumun simgesi olduğunu vurguladılar... Tellak karşıtları da gecikmedi ve **"susma, sustukça birgün sana değecek"** sloganıyla yürüdüler.. Bir sürü kanaat önderi televizyon tartışmalarına çıkarak görüş bildirdiler.. Herşeyde olduğu gibi bu konuda da bölünmüşlerdi.. Bir kısım otorite, **"Amerika gibi bir yerde ülkemizi temsil eden değerli bir bilim insanının kendi ülkesinde değdirilmek suretiyle tacize uğramasını"** utanç verici bularak kendimizi sorgulamamız gerektiğine vurgu yaparken, diğer bir kesim olayda dış mihrak ve tahrik parmağı arayarak, **"bunun basit bir değdirme olayından çok, bir ülkenin geleneksel değerlerini karalamak anlamına geldiğini"** söylüyor ve ekliyordu. **"şurasına burasına birazcık değdirildi diye 9 milimetrelik silahını kapıp katliam yapan bir insanın davranışı bir cinnet aksiyonu değil, planlı bir provokasyondur ve hamamofobi'nin yayılması için tezgahlanmıştır..."** Keskin düşünceli bir başka grupsa, **"sistem zaten değdiriyor, bir de emekçi kardeşimiz değdirmiş çok mu?"** diyerek tellaklardan yana tavır koydu...

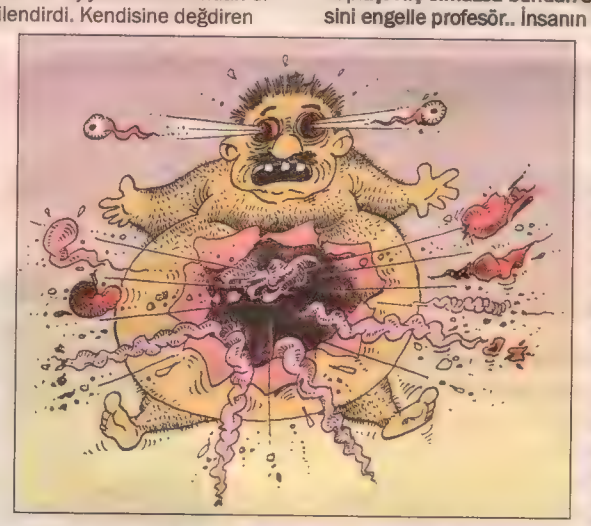

Ülkenin her kesimi tartışadursun, polis güçleri hamamın önünde her geçen saat biraz daha üşüyerek gergin bekleyişini sürdürüyordu. Aynı anda dehşet verici bir gelişme daha oldu. Hamamın kapısı açıldı ve son kalan gayretiyle dışarı çıkan bir başka tellak, birkaç adım attıktan sonra yere yığıldı. Vücudunun bütün derisi adeta yüzülmüş ve paramparça olmuştu. Zaten ancak birkaç dakika yaşayabildi. Doktor bu durumun **"aşırı keselenmekten"** dolayı olduğunu belirtir rapor yazdı. Anlaşılan terörist profesör, zavallı adamı tellak arkadaşlarına orantısız bir şekilde keseletmeye zorlamıştı... Sanlı derhal harekete geçmek gerektiğini düşündü. Önce Berkay'ı ayak altında dolaşmamakla görevlendirerek üç dört tane Kastamonu kır pidesi almaya gönderdi. Sonra tellaklar derneğine giderek, profesöre değdiren tellağın kim olduğunu öğrenmeye çalıştı. Fakat dernek başkanı tarafından sert bir tepkiyle karşılandı. Adam hiçbir meslek üyesinin böyle bir şey yapmayacağını ve bunun tamamiyle kasıtlı çıkarılmış bir yalan olduğunu söyledi. Hatta daha da ileri giderek, Hamza ve Kamaşullah adlı iki nöbetçi tellağı Sanlı'nın üzerine saldırtmaya çalıştı. Fakat herkes bilir ki Sanlı **"21 kaçın kurrası"** gücünde faka basmazdı ve saldırıyı savuşturarak oradan çıktı.

Aklından yeni düşünceler ve planlar geçirerek tekrar hamama doğru giderken, değdirilmiş profesörün korkunç bir eylemi daha gerçekleşti. Sağ kalan son iki tellaktan birisi adeta yuvarlanarak kapıdan çıktı. Normal olmayan bir şekilde... Bir balon gibi şişmişti. Sonradan anlaşıldı ki biçare adamın ağzına hortum dayanıp içi su doldurulmuştu. Adım bile atamadan ağzından anlaşılmaz mırıltılar çıktı, gözleri önce büyüdü, sonra yerlerinden fırladı. Ve adam korkunç bir gürültüyle patladı!.. Vücudu, içine dolan suyun basıncına dayanamamıştı. Sanlı geldiğinde havadan hâlâ organ parçaları düşüyordu... Artık bu kadarının çok fazla olduğunu düşünen emniyet güçleri operasyona başlama kararı aldı.. Hamamın kapısını kırıp içeri girecek ve yoğun bir ateşle adamı ölü ele geçireceklerdi... Polisler, sonunda sıcak hamama girecekleri için sevinçle hazırlanmaya başladılar... Bu esnada Kastamonu kır pidelerini alıp gelen Berkay'ı bir şekilde atlatan Sanlı, hamama polislerden önce girmenin bir yolunu buldu. Profesörü sağ ele geçirip, olayın arkasında başka bir şey olup olmadığını öğrenmeliydi. Kendisiyle beraber bütün ülke öğrenmeliydi hem de... Hamamın bütün kirli suyu tabii ki kanalizasyona gidiyor olmalıydı. Binanın arka tarafındaki bir kapağı açarak kanalizasyona girdi. Mazgal, içinde yüzmesine izin verecek kadar genişti neyse ki.. Keseleme suretiyle vücutlardan çıkan bakla bakla kirlerin içinden yüzerken, **"zaten bu ülkede yaşayıp da temiz kalabilmek mümkün mü?"** diye de bir çıkarımda bulundu.

Hamama girdiğinde, polis güçlerinin kapıyı kırmaya çalıştığını duyunca rahatladı. Onlardan önce girmişti... Hemen göbektaşı alanına koştu ve kendisine silahını doğrultan profesörün karşısında ellerini kaldırarak durdu. **"Dinle, az sonra kapı bu darbelere dayanamayacak ve kırılacak. Polisler seni öldürmeye kararlı.. Buna değer mi ha?."** Dedi. Adam, **"Ne yani"** diye cevap verdi.. **"Değdirildiğimle mi kalayım ha?. Tepki göstermeyip, bunlar da bana değdirdikleriyle mi kalsın?.."** Son tellak cılız ve titrek bir sesle, **"valla ben değdirmedim abicim"** dedi... Sanlı, polislerin gelmesinin an meselesi olduğunu biliyordu.. **"Sana bir teklifim var profesör.. Gel, ülkemizdeki bu toplumsal yaranın üzerine gidelim. Değdirme ve değdirilme konusunu gündemin üst sırasına taşıyıp dikkatleri çekelim.. Öldürmek ve ölmek yerine daha uygarca bir çizgiye gelmemize yardım et.."** **" Nasıl?."** Diye sordu adam.. **"Teslim ol ve mahkemede haklılığını kanıtla.. Tek tek tellaklarla değil, sana değdiren bu düzenle hesaplaş. Hiç olmazsa bundan sonra başka insanlara değdirilmesini engelle profesör.. İnsanın insana değdirdiği bu kahpe sistemi değiştir!.."** Adam düşündü, ikna olmuş gibiydi.. Bu sırada ağır kapı artık dayanamamış ve çatırtıyla devrilmişti.. Profesör silahını son tellağa doğrultup, **"pekala!. Ama önce şunu da hiç olmazsa kıçından vurayım"** dedi ve kıçına ateş etti.. Tellak acıyla bağırdı ama bu kadarı canına minnetti.. Sanlı bilim adamının elinden silahını aldı, bağıra çağıra gelen polislerin önünü keserek onun teslim olduğunu söyledi...

.....

Oldukça zorlu, hatta çirkin bir mahkeme süreci yaşandı. Savunma avukatları, profesörün ağır değdirilme sonucu travma geçirip, akli melekelerini geçici olarak yitirdiğini öne sürüp beraat talep ettiler.. Hatta onun bilimsel teorilerini uzman bir bilirkişi eşliğinde sorgulattılar. Maruz kaldığı travma ve şok yüzünden çoğu teorisini ifade bile edemedi.. Dünyanın önemli bir bilim insanının değdirilerek bilgilerine ve ülkemizi tanıtma fırsatına nasıl zarar verildiği ortaya konuldu.. Buna mukabil tellak avukatlarından birisi kabalaşarak **"ne yani, altı üstü bi değdirmeyle bütün bilimsel çalışmalarını unutuyosa sıçmışım onun bilim adamlığına ben"** şeklinde yakışıksız ifadeler kullandı.. Hatta profesörü mahkemede yürüterek kıvırdığını iddia ettiler ve tellağın değdirmiş olsa bile zorla tahrik edildiğini, hukuki bir kavram değilse de tabiri caizse kendisinin kaşındığı üzerine tezlerini kurdular.

Bilinir ki Sanlı bu şehirde bir keçi sürüsü gücünde inatçıdır... Mahkeme devam ederken adama değdiren tellağı buldu ve mahkemeye çıkarıp, itiraf ettirdi.. Bir tellağın değdirmesinin bütün bir camiaya mal edilemeyeceği, her meslekte münasebetsiz şahıslar bulunabileceği de vurgulandıktan sonra profesörün ağır tahrik altında cinayetleri işlediği yargı tarafından da kabul edildi.. Hafifletici sebepler göz önüne alındığında 8 sene hapsine karar verildi...

Değdirme mağduru bilim adamı hapisteyken boş durmadı. Kendisine olanaklar tanındı ve birkaç yıl içinde bilgisayar kontrollü sibernetik bir tellak geliştirdi.. Tahmin edildiği üzere robot tellakın yazılımında değdirme programı yoktu. Profesör, cezaevinin hamamında sadece kendi elektronik tellağına keseletti kendini...

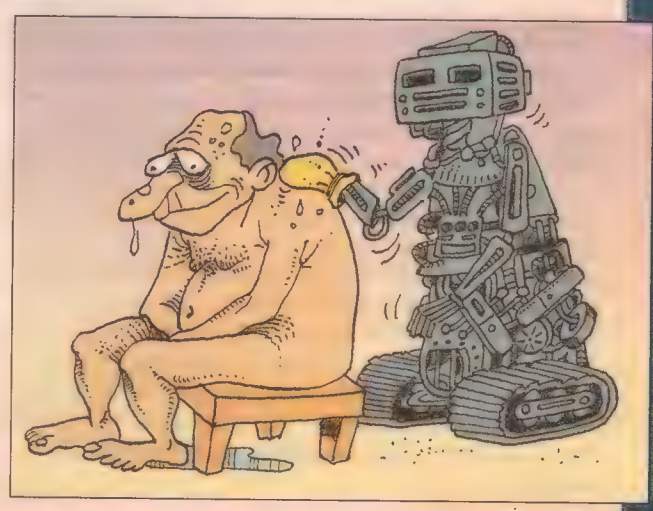

Aksomset'ası

İYİ AİLE İBLİSİ/RÖPORTAJ HAYKO CEPKİN

Derginin çıkmasına sadece birkaç gün kala Bahadır Boysal aradı. **"Akasya, Hayko Cepkin senin arkadaşındı değil mi? Senin Lale Müldür röportajın iyi oldu, hadi bunu da becerirsin. Kapaktan gireceğiz, yap bir güzellik!"** dedi. Bana son anda kaktırdığı bu görevin aşkıyla yanıp tutuşarak Hayko'nun telefonunu buldum ve aradım. **Aa, o da nesi?** Hayko Cepkin Kuşadası'na taşınmış. "Helal olsun be Hayko" dedim. Ama yüzyüze röportaj fikri suya düşmüştü. Haykocuğum sağ olsun, beni kırmadı. Dışı krokan, içi yumuşacık şeker bir adam şu Hayko! **FaceTime** üzerinden bir röportaj gerçekleştirdik. **Nasıl mı oldu?** Buyrunuz efendim;

AKASYA ASILTÜRKMEN

Senelerdir görüşmüyorduk. Telefonunu muhasebecim Mıgırdıç Kaya sayesinde buldum. Babanın arkadaşı olduğunu hatırlıyordum. Ne tatlı adammış baban. " açmazsa mesaj atın, ben kendisine iletirim" dedi hatta. Babanla ilişkin nasıl sahi?

Şahane, bomba gibiyiz. E, tabii ispat dönemini atlattıktan sonra her şey yoluna girer. Aileler için öyledir. Mesela senin bir çocuğun olsa, bugüne kadar yaptığın şeyleri yapsa, girdiğin yollara girse, izin verir misin kolay kolay?

Yok, odasında yaşar valla. 17 yaşında düşündüklerimi, yaptıklarımı filan hatırlıyorum da!

Uyuşturucu müptelası, serseri, manyak da olabilirdin o maceranda. Ama ben etliye sütlüye, hiçbir şeye bulaşmadım. Şeker topağı gibi işime çalıştım, paso çalıştım.

Peki içkiyle filan aran nasıldı?

Çok kontrollüyümdür ben. Baya az içen bir heriftim. Kendimi tanımaya başkamıştım. Çünkü ben bir şeylere bağımlı olmaya hevesli bir adamım. Mesela parayla oynanan kumara sarsam kumarbaz olma ihtimalim var. Ben bu ihtimali gördüğüm için parayla asla oyun oynamam. Ne bileyim, alkolü çok sevdiğim için, onu çok fazla içersem alkolik olma ihtimalimi gördüm, onun için çok dozunda içtim. Uyuşturucuya, her şeye bulaşabilirsin. Ama bunları içmeye başlarsam birkaç sene içinde öleceğimi çok iyi biliyordum. Dibine kadar gideceğim, kesin. Onun için hiç bulaşmadım. Kendini tanıyınca ben buyum diyorsun ve onu yapmamaya karar veriyorsun?

İlk yaptırdığın dövme?

Karga dövmesiydi. Geleneksel. Kendileri ailevi bir kuştur. Çiftleşmesi dünya üzerinde görüntülenememiş tek kuştur.

Seninkini de görüntüleyen olmamış Hayko! (gülüyor) Peki şaka bir yana, dün öğrendim ben de. Kuşadası'na yerleşmişsin, hayırlı olsun. Bu kararı nasıl aldın?

Çok mutluluk verici bir karar Akasya. Mutluyum burada. Eşim, dostum, kardeşim, eğlencem hep burada.. Burası günlük güneşlikti bugün. Cam çerçeve açık. Mis gibi hava.

Peki neden Kuşadası?

Kuşadası'nın hiçbir özelliği yok. Ama şurası çok güzel diye bir şey diyemem zaten, hepsi bu ülkenin içinde. Sadece, sahil kasabası ve turistik bir yer olmasından kelli, insan profilinde bir değişiklik olması söz konusu. İnsanların bakış açısı bir tutam değişik. Bir de küçük şehirlerde yaşam zorlaşmaya başladığı için en cin fikirliler büyük şehirlere göç etmeye ve kazancın en büyüğünü elde etmeye karar vermişler. Yani çok belalı bir kalabalık ile karşı karşıya kalıyorsun büyük şehirlerde. Kazanmak, zengin olmak, her şeye sahip olmak isteyen bir sürü manyak dolu büyük şehirler. O adamların hayatının bir köşesinde olmak istemedim. Her gün bu adamlardan biriyle kavga etme potansiyelim var büyük şehirlerde. Küçük yerlerde bu tip soruların da kalmıyor. Zaten kavga edeceğin kişinin bile muhakkak çok yakın bir arkadaşının kuzeni, yeğeni, amcası, dayısı olma ihtimali çok yüksek. Ben esas yerimi Selçuk'tan aldım ama şimdilik buradayım. Manzaram güzel denizim falanım filanım var. Burada da bir ev kiraladım. Esasen Selçuk'a yerleşiyorum ufak ufak.

Pislikler çetesiyiz biz. Sadece istediği işi yapıp, aralarında kahkahalarla gülen pislikler.

Bir yiyeceksin, bir sıçacaksın. Hayatın gerçeği bu. Bir tuvalet işinde büyük para vardır, bir de yemek işinde.

Ne yapacaksın peki?

Arsa filan alıyorum. Zeytinlik vesaire. Burada gerçekten güzel bir oluşum, campîng gibi yapmaya çalışıyorum. Böyle yeşilin çimenin, börtü böceğin içinde, eninde sonunda yapacağım, uğraşıyorum. Kalmalı konaklamalı, kendi içinde organizasyonlu. Tabii böyle otuz-bin kişilik bir kasabada bir ünlü olunca belediye de çok destek oluyor. O da iyi bir şey. Kendim nasıl bir yerde oturmak istiyorsam öyle bir yer düşünüyorum.

İki senedir uğraşıyorum. Altı tane yerle görüşüyorum. Hangisi olursa artık.

Peki becerebilecek misin? Böyle şeylerin hayali güzeldir ama pratikte?

İşte onları çok iyi test ettim. Ben iki senedir burada bu işlerle uğraşıyorum ve şunu çok iyi öğrendim; İstanbul'da arkadaşlarımızla sohbet ederken, bağ bahçemiz olsun, köpekler etrafımızda koşsun filan diyoruz ya, bunların hepsi yalan! Bu tufaya kimse gelmesin. Biz şehirliyiz. Bizim bahçe diye tanımladığımız şey, bir villanın önündeki elli metrekarelik çimen. Anladın mı? Yani elli metrekare çimeni görünce " abboov bahçeye bak, canını yediğiiim" diye manyağa dönüyor millet. Ben bahsedilenin bu olmadığını burada yaşayarak çok iyi anladım.

Beş gün ayakta kalamayız, sana söyleyeyim, ölürüz. Biz pis, iğrenç, beceriksiz şehirlileriz. Bizim belirli lükslerimiz var bir kere. Elektrik çekeceksin. Aldığının tarlada elektrik, su tesisatı, kanalizasyon gider vesaire yok, bunlar olan şeyler değil. Bunlar uğraşıp yapman, kazanman, yani elde etmen gereken şeyler. Senin villa ya da müstakil diye aldığın, hazır ev. Burada o bahsettiğin, çiftlik hayatı diye kurduğun şey belirli prosedürlerden ve aşamalardan oluşuyor. Mesela aldığın zeytinlikte akrep olacağını öğreniyorsun. Sonra, akreple baş etmek için yüz tane tavuğun olması gerektiğini öğreniyorsun. Bunların hepsini bir anda yapamazsın ki, çok zor. Ama öğrene öğrene gidiyorum.

Yapacaksın ama inatla, kararlısın..

Kesin yapacağım çünkü şunu düşünüyorum; ben hayat mantalitesi olarak dünyanın sonuna hazırlanan tiplerdenim. Yani bir gün her şey çok kötüye gidecek ve hazır olmalı. Konserveler, donmuş gıdalar, panik odası, silah, dört çarpı dört, duruma göre arkasında taşıyabileceğin cross motorlar gibi.

Maymunlar cehenneminden kaçış, Mad Max filan diyorsun..

Gerçek, evet. Ben hazırlanıyorum.

Peki.. Kız arkadaşın var bildiğim kadarıyla. Dün bu hayat biçmini seçtiğini öğrenince evlenme teklif ettim ama reddettin. O tanıdığım tatlı kız arkadaşınla hala devam ediyormuşsunuz meğer. Darısı başıma artık. O nasıl karşıladı bu kararını?

Valla hala beni bırakmadığına göre uyum sağladı görünüyor.

Çocuk?
Bu patırtının ortasında çocuk çok büyük skandal olur.

/RÖPORTAJ

İYİ AİLE İBLİSİ

Bahadır Boysal'ın da birkaç sorusu var, iletmemi istediği. Onlara geçiyorum.

"Bir dönem şarkıcılar arasında kebap salonu açmak pek modaydı. Siz bu tip girişimler hakkında ne düşünüyorsunuz? " diye sormuş mesela..

Hayatındaki mesele, amaç ne olursa olsun, sonunda konunun tek bağlandığı yer boğaz. Bir aile büyüğü öğüt verecekse bile " oğlum, o işe girme, aç kalırsın" der. Bir yiyeceksin, bir sıçacaksın. Hayatın gerçeği bu. Bir tuvalet işinde büyük para vardır, bir de yemek işinde.

Şarkıcılık nasıl gidiyor peki? Müziği rafa kaldırmadın herhalde.

Konserler aynen devam, hatta daha yoğun bir biçimde devam. Şimdi hayatımı düzene sokmuş olduğumdan dolayı her şey belirli, planlı programlı gidiyor. Kendimi daha iyi tanıyorum. Artık 36-37 yaşına geldim. Ne istediğimi, ne kadar ve niye çalışmak istediğimi, müziği niye yaptığımı tekrar hatırladım. İstanbul'da bunları unutmaya başlamıştım. Müzik üretememeye başlamıştım, büyük sıkıntıydı benim için. Buraya geldiğimden beri beste yapıyorum, proje üretiyorum, ajanlara bu fikirleri sunuyorum. Hepsine bayılıyorlar. Bir çoğu kimsenin daha önce düşünemediği bir şey oluyor. Şu an tasarladığım projeyi hayata geçirirsem-- benim albüm lansmanlarım orjinal oluyordu ama çok taklit ediliyordu-- ama bunu becerebilirsem nah taklit ederler! (gülüyor) Yapmak istiyorsan al, hayat senin.

Bitiyor ulan hayat. Bak, 37 sene hop diye geçti. O yüzden kusura bakmasın kimse, yardıramayacağım. Evet, kendime zaman ayıracağım işte.

Peki korsan ya da mp3 lerini netten bedavaya indirilmesi hakkında ne düşünüyorsun?

Umrumda değil, Ne yapabilirim ki yapmam gereken şey o değilki! Benim yaptığım şey müzik yapmak ve bunu sunmak. Geri kalanını diğer ****kların halletmesi gerekiyor.

Sence Şırnak'ın Beyt-ül Şebab ilçesindeki dayı senin müziğinden ne anlıyor? (orjinal bir Bahadır Boysal sorusu daha!)

Benim dinleyici profilim gerçekten karman çorman. Hani benim için diyorsun ya, şekil bu iken altındaki böyle, altındaki şu iken, şekil öyle. O nasıl karışık ise dinleyici profili de öyle karışık. Hiç olmayacağını düşündüğün rütbedeki bir adamın sana hayran olduğunu öğreniyorsun. Aa, bu herife bayılıyorum, süper falan diyor. Skala geniş. O köydeki amca hiç tanımıyor olabilir beni. Bu muhtemel, rahatsız da olmam. Ama o amcanın yeğeninin ya da çocuklarının iki tanesinin seviyor olma olasılığı çok yüksek. Bu sebeple o amcanın beni bilme olasılığı feci derecede var. Amcanın ilk senelerde vereceği tepki " ya, ne bağırıyor bu çocuk, kapatın sinirimi bozuyor. Kapatın! " olabilir. Bunları duyuyorum, bildiğim şeyler olduğu için söylüyorum. Aradan dört sene geçtikten sonra o çocuk hala ısrarla bu herifi dinlemeye devam ediyorsa ebeveyn dediğimiz şahıs, artık kulak aşinalığından bir şekilde seninle bağ kurmaya başlıyor. Zamanı geldiğinde, sevmese de televizyonda seni gördüğünde evladını içerden " gel, bak seninki televizyona çıktı" diye çağırıyor. Sonra televizyonda iki konuşmanı dinliyor "Ulan, tipi bozuk ama iyi çocuk aslında" demeye başlıyor. Ben böyle yıkılmaz bir kitle oluşturdum. Yani hikayem böyle. İlk başta sevilmediğim için çok iyi bir kitle oluşturdum.

İstediğin işi yapıyorsun yani?

Evet, çok büyük kıskançlık meselesi. Sen de öylesin. Pislikler çetesiyiz biz. Sadece istediği işi yapıp, aralarında kahkahalarla gülen pislikler.

(gülüyoruz birlikte..)

İlahi denemende açık ara başarılıydın... nereden aklına geldi? Tasavvufla ilgileniyor musun? Bir takım sorular...

Maşallah geniş bir ses aralığım var. İstediğim şeyi yapabiliyorum. Papağan gibi taklit yeteneğim de var. Bundan memnunum. Bir dönem bir magazinci, bu ilahi yayınlandıktan sonra " Sesiniz ezan okumaya da çok uygun, bize bir kuple ezan okur musunuz?" diye sordu. Ben neticede hristiyan bir ermeniyim. Ben böyle bir şeyi yapamam, çünkü haddimi biliyorum. Sen bana bu soruyu sorarken haddini biliyor musun? dedim. Kameraları kapatıp gittiler. O yüzden hadsizlik olarak görüyorum bu tip konulardaki sorulacak her soruyu. TRT'nin her Ramazan yayınladığı hani çiçek açar, güneş batar, ay çıkar görüntüsü vardır ya, bunlardan TRT de baymış ve yeni bir şey yapmak istemişler. Bu da sekiz sene önceydi sanırım. Yenilikçi bir şey yapmak istemişler. O sıralarda yönetmen Onur Ünlü de demiş ki, yeni nesil seyirci için bir farklılık yaratalım. Bu tip ilahileri revize edelim. Bilindik, sevilen sanatçılar da seslendirsin. Zamanında Cem Karaca'ların filan da yaptığı gibi. Onur beni aradı, ben de dedim ki , inanç boyutunda dilime yakışacak şeyşeri söylemek isterim. Asla ve asla zıkretmeyeceğim bir şeyi seslendirmek istemem. Bu sebeple de yenilemek istedikleri ilahileri istedim. Bu ilahilerin içinden "Demedim mi" yi seçtim. Aslında bir Alevi nefesi o. İlahi değildir. İçerisinde bir derviş, adamın birine " ben sana bunları bunları yaparsan bu olur demedim mi?" diyor. Dilime yakışan, kendi haddim dışında birine bir şey söylemediğim, kendimin olmadığı bir şeyi dillendirmediğim, özellikle, ısrarla araştırıp seçtiğim bir şey. Bunun da yapılmasının ana sebebi, benim gözümde " arkadaşlar, bu söylenen bütün ilahiler, nefesler sana doğruyu göstrersin diye yapılmış. Bunun dini, dili, imanı, farklılığı yok."

Ha, bunu görün anlayın. Bir parça da olsa anlayın, pozitif bakın. Hala yayınlanıyor, çünkü çok sevildi. Çünkü çok samimi bulundu. Ağzıma yakışmayacak hiçbir şey söylemiyorum, en önemlisi o.

Hrant Dink'in ölüm yıldönümüydü. Hrant Dink hususunda neler diyebilirsin?

Hrant da sanırım gündemi değiştirmek için bok yoluna murdar edilmiş. Türkiye'deki diğer gazeteciler gibi hatta bugün de Uğur Mumcu'nun ölüm yıldönümü, Türkiye tarihinde neredeyse her günü dolduracak kadar bu tip cinayetler var. Ne hikmetse açıklığa kavuşmuyor hiçbiri. Aslında sebebini hepimiz biliyoruz. Saçma sapan bir cümlemeyi bahane edip, o dönem onu günah keçisi seçtiler. Yani anlamak ya da anlatmak değildi mesele. Hedef göstermekti amaç. Bok yoluna gitmiş biri daha diyorum.

Gezi günleri hakında bir kaç kelam edebilir misin?

Şu ana kadar Türkiye'de gördüğüm en doğal, en güzel eylemlerden biri olduğunu düşünüyorum gezi sürecinin. En iyi anlatım yolu olduğunu düşünüyorum. Herkesin içindekileri büyük bir keyifle anlatmaya çalıştığı bir dönem olduğunu düşünüyorum. Ama onu da karalttılar, lekelemeye çalıştılar, kötülediler. Ne olursa olsun, Türkiye'deki en güzel eylem dönemi diye anılacak yıllar yıllar sonra. Bu dönem geçecek, devran dönecek ve çok kıymetli bir yere oturtulacak gezi dönemi, gezi süreci.

Yine Bahadır'ın bir sorusu... Sosyal hayata adapte olabiliyor musunuz? Siyavuşpaşa mahallesinde, bir mahalle kahvesinde oturup çay içebilir misiniz?

Bahadır'a benden selam söyle. **(gülüyor...)** Sor bakalım ona; hiç gerçek bir kasabada oranın yerel gazetecisi tarafından okeye çağrılmış mı? **(gülüyoruz)**

Yeni projelerinden biraz bahsetmek ister misin?

Haziran'a kadar ful konser gidecek zaten. Haziran'dan itibaren üç ay konser yapmıyorum, çok özel bir festival olmadığa sürece. Üç ay boyunca proje üretiyorum, provalarını yapıyorum, Eylül ayında yine konserlere başlıyorum. Kafamdaki, bahsettiğim yeni albüm, lansmanı filan bir kaç kademeli bir iş. Hepsini bitirdiğim zaman çıkaracağım. Artık çok fazla arka arkaya iş yapmak niyetinde değilim. Az ama sağlam işler yapmayı düşünüyorum.

Albüm mü yoksa konserler mi? Albüm de önemli mi senin için, yoksa ben konserciyim mi diyorsun?

Ben albümlü olalı on sene oldu. On senedir albümden 1 lira kazanmadık. Biz konserciyiz.

Peki, konserlerde albümün satılıyor mu?

Ben yapmam, hiç hayatta o işlere girmedim. Tişört mişört, albüm satmam. Beni çok sevmelerinin en önemli sebebi seyircime bir şey satıyor gibi olmamam. Artık sadece ve sadece konserimiz kaldığı için onlara bilet kesiyorum. Bilet almalarını istiyorum sadece. Bana hediye bile almalarını istemiyorum. Konsere gelsinler, iyi vakit geçirdiklerini göreyim, bana yeter. Bir tek o kaldı zaten. Şimdi mesela dijital haklar var. Benim on sene evvel müzik marketten aldığım yapancı albüm, o zamanın parasıyla 25-30 liraydı. Şimdi bile çok yüksek para. Şu an bir dijital mecradan, hele biraz sezonu geçmiş bir albüm ise sekiz liraya, on liraya alabiliyorsun. Ama şöyle bir sıkıntı var, oradaki dijital hakları, telifleri de alamıyoruz ki! Yoksa mesela bir tıklanma (keşiyor) şeyleri bile sildiler legalleşme ayağına, milyon seyredilmiş videolarımız silindi. Tanesini bilmem kaç kuruştan saysalar nasıl bir para! Şu an bizim Amerika'da gördüğümüz gaydıngubbakçılar gibi zengin olmamız gerekiyor. Sizin sektörde daha da beter, duyuyoruz. Siz de hiç yok telif melif. O, Seinfeld'i oynayan Jerry mesela. Başka yaptığı tek iş yok ama dünya üzerinde aldığı telif yılda 30 milyon dolar. Adam sadece stand up yapıyormuş şimdi. Çünkü sırf onu yapmak istiyor. Şimdi daha çok güldürüyordur kesin.

Evet, kanayan yaramız. Yüzlece defa gösterilen film ve dizilerden telif hakkımızı alamıyoruz. Çalışmalar sürüyor ama. Umarım bu hukuki boşluklardan doğan beleşçilik günleri sona erer.

Para dediğin ne işte zaten. Evet, biraz da birikimini yapınca, paranı mantıklı kullandığında, hayatını idame ettirecek bir şey oluşturabiliyorsun. Hani insanlara baktığın zaman belki kendi yaptığın meslekteki kazancını kıyasladığında, adam altı ayda harcıyor o parayı ama sen bir günde patlatıyorsun belki. Öyle hesaplar yaptığında çok acımasız oluyor. Bunları düşünmeye başlayıp hesaplayınca da aslında büyümek yerine, ihtiyacın kadarıyla küçülmeyi tercih ediyorsun.

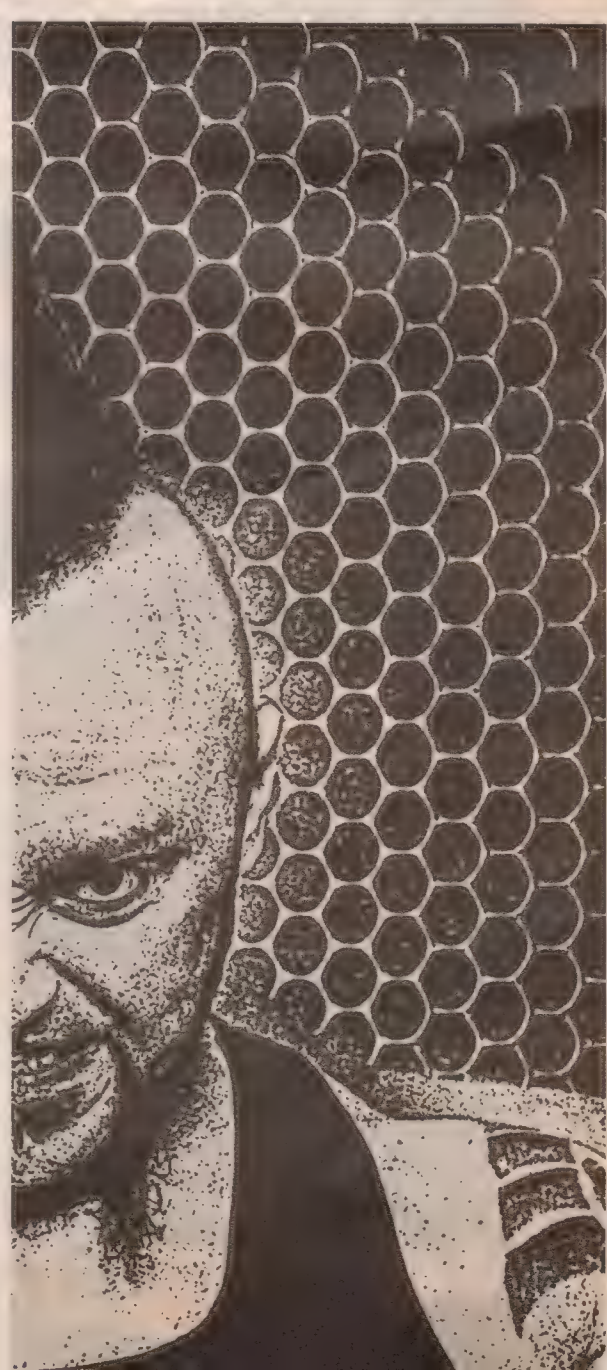

KIRK DERECE

felat delibalta

ANEYOV! NERDEYİM? NOLUYO YA?

MERAK ETME UFAKLIK, EMİN ELLERDESİN. BURDA SADECE SEVGİ VE IŞIK VAR.

SORDUK MU NE VAR DİYE? HEM NİYE ÇIPLAĞIM BEN, SAPIK MISIN SEN?

ÇIPLAKLIĞINI BEN DİİL SEN YARATIYOSUN KÜÇÜK DOSTUM. HER ŞEY KAFANIN İÇİNDE. EVET.

BENİM KAFAMIN İÇİNDE BÖYLE ÇİRKİN ELBİSE OLMAZ, OLSA OLSA BURASI SENİN KAFANIN İÇİDİR.

ANANZKM YILAN!

NİYE ÖYLE DEDİN Kİ? BENCE ELBİSEN ÇOK ŞIK.

SENİ HAYLAZ ÇOCUK! BURDA Kİ YILANLAR ZEHİRLİ DİİLDİR, BİLAKİS DİLLERİYLE GÜZEL KOKULAR YAYAR, KADINLARI MUTLU EDERLER.

NE ÇİÇEĞİ YA? SEN ÇOK ÇİZGİ FİLM İZLEMİŞSİN, YILAN YILANDIR, ARKANI DÖNMİCEN. KARNIM ACIKTI BENİM. A HA!

hart!

GEAH KIZIM!

huşu! huşu!

BİR DE SEVGİ DİYOSUN, HAMBURGER ELİMİ KAPTI, HAYVANATLAR DA BENİMLE DALGA GEÇİYOLAR.

MUTLULUĞUN EN BASİT FORMÜLÜ GÜLÜMSEMEKTİR KÜÇÜK ÇİÇEK. GÜLÜMSE!

HOŞTLAN!

HEM FESFUD SENİ OBEZ YAPAR. BURAYI SAĞLIK DOLU BİR EĞİTİM YUVASI OLARAK DÜŞÜN.

OKUL DİYOSUN AMA ORDA ZİK VAR?! RESMEN ZİK BU?!

ASLINDA O UZAYIN RADYASYONLU ORTAMINA DAYANIKLI ORGANİK BİR UZAY GEMİSİ.

BRRAKALLASENYA.

- CİDDİ BİŞİYİ YOK, ORMANDA BULDUĞU MANTARLARI YEMİŞ, ZEHİRLENMİŞ. BİR KAÇ GÜN DİNLENSİN.
- TEŞEKKÜRLER DOKTOR HANIM.

BU DA KENDİNE ORAL SEKS YAPMAYA ÇALIŞTIĞI İÇİN TANRI TARAFINDAN ÇARPILAN GENÇ.

OHOOO! BU NE YA, GİDİYORUM BEN. cık cık, deli galiba.

NOKI

Atilla TAŞ

KAPAK AKADEMİSİ

Kapak yapmak ne kadar hazırcevap işi de olsa, birkaç küçük teknikle bunu siz de başarabilirsiniz. Her şeyden önce küfürle kabalıkla değil ama karşıdaki sataşmanın leveliyle ilgilidir. Size yapılan laf sokma da karşı taraf ne kadar seviyeyi düşürmüşse siz de o derece aşağı inmek zorunda kalabilirsiniz. Aşağıa verdiğim kapak örnekleri olayı size izah edecektir. Yaptığınız kapaktan sersemleyen kurbanınız o panik ve öfkeyle çirkinleşecek size küfür ve hakaret edecektir ki asla cevap vermeyin! Bu kapağınızın çok pis oturduğu anlamına gelir, kurban o anda yerine giren kapağı çıkarmaya çalışmaktadır!

Kombo diye adlandırdığımız kurbanın kapağı yedikten sonra size sağlam bir kontraatak yaparsa kapak yerinden oynar bu durumda hemen bi kapak daha yamanız gerekebilir. Yandaki bir kombo kapak örneğidir!

Unutulmaması gereken en önemli şeylerden biri mümkün olduğunca küfre başvurmamaktır. Küfür kapağın etkisini azaltır! Size edilen küfrü göğsünüzde yumuşatıp kaleye göndermeyi bilmelisiniz ki zor iştir. Hatta en ağırları bile, aşağıdaki örnekte olduğu gibi!

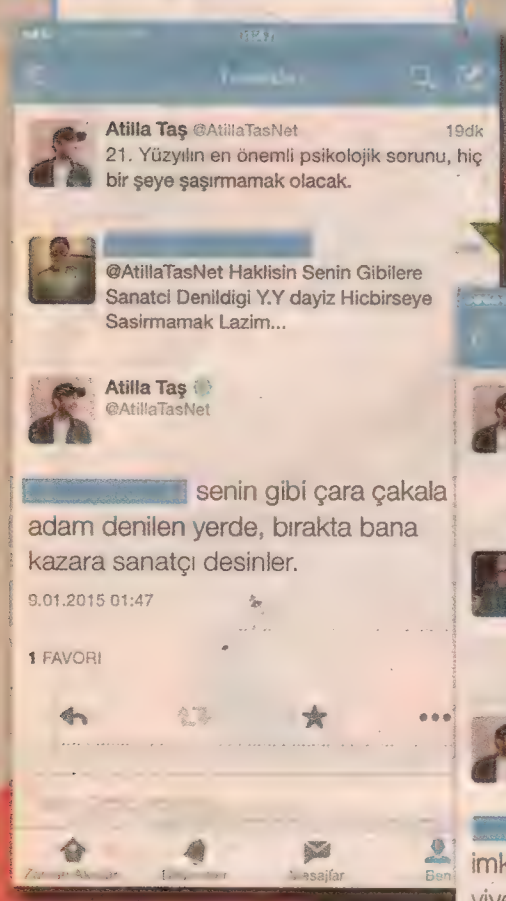

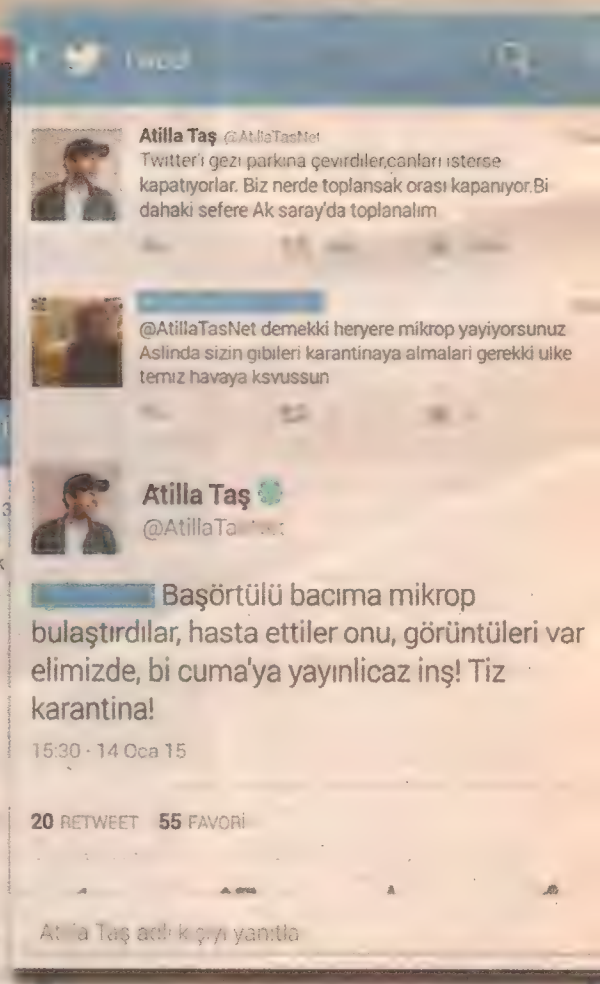

Unutmayın karşınızdakinin soktuğu lafı elinden kapıp geri sokmak çok önemlidir. Seviyeyi size laf sokan belirler. Tıpkı aşağıdaki örnek gibi!

Daha önce de dediğim gibi olay bazen çirkinleşebilir, bir de bana takılmaya çalışırken kapaklananlar da var tabi. Hemen bi kaç örnek veriyorum.

Bugünlük bu kadar, yakında kitabı da çıkacak olan KAPAK sanatını öğrenin ilerde lazım olur!

Ne Alırsan 1 Lira!

Ucuz Espriler, Şakalar, Ucuz Bilgiler!

Bilmece:

9 tane Fil, bir Tır'ın kasasına nasıl sığar? Cevap: 4 tanesi ön tarafa doğru yerleştirilir, 3 tanesi ortada konumlandırılır, bir tanesi kapının dibine konur. Bir tanesi de Tır'a bindirilmez, sonraki siparişe bırakılır.

1 Lira!

Fıkra:

Öğretmeni, Hüseyin'i tahtaya kaldırır ve sorar: "Söyle bakalım, Kanuni Sultan Mehmet, İstanbul'u kaç yılında fethetti?" Hüseyin, biraz düşünür: Bunu, başında **"Kanuni"** olarak değil, **"Fatih"** olarak biliyodur. Kafası karışır, Öğretmenini de yalanlamak istemez. 1453 olarak bildiği halde, duruma uygun ve yuvarlak hesap olsun diye **"1400,"** diye cevap verir. Öğretmeni, **"Çık, çık!"** der. Hüseyin **"1410,"** der. Öğretmeni eliyle **"Çıık!"** diye bağırır. Hüseyin çok korkar, **"2585"** der!

1 lira!

Sihirbazlık:

Şimdi aklınızdan bir sayı tutun.. Tuttunuz mu? Bırakın şimdi. İyice bırakın, gitsin aklınızdan! Başka bir sayı tutun şimdi. Bırakın! Fakat, iyi bırakmıyorsunuz, sihirbazım ben, hissediyorum. Güzelce bırakın! Tamam, şimdi bir sayı daha tutun. Ama aklınızla değil. Elinizle tutun! Bir kağıda yazın tutacağınız sayıyı, sonra makasla etrafından kesin ve bu küçük kağıt parçasını parmağınızla tutun. Tuttunuz mu? Şimdi yavaşça yürüyüp, bu kağıdı pencereden aşağıya bırakın. Bıraktınız mı? Harika. Şimdi çabucak aşağıya inip, kağıdı asfaltın ortasından alın. Çok önemli: Merdivenlerden koşarak inerken bir sayı daha tutun aklınızdan! Tamamdır, söylüyorum: Turuncu! Kullandığınız makasın rengi, Turuncu! Bildim mi? Bildimse dergiyi arayıp bana bir ödül verin, bilmedimse öğretin, bilmemek ayıp değil!

1 lira!

Erotik Hikâye:

Genç adam, elini kadının yumuşak saçları arasında gezdirdi, sonra bir parmağını genç kadının ağzına götürerek **"Em,"** dedi. Genç kadın başını geriye çekti, **"Hayır ya, napıyosun?"** Adam, elinin tersini kadının dudaklarına doğru yaklaştırdı, **"Yala,"** dedi. Kız, **"Üff, diye tiksindi, eli geriye itti, "Napıyon Erdem ya!?** Güzel öpüşsene!" Genç Erdem, öpüşmekten şişmiş morarmış dudaklarını löp löp hoplatarak **"Hayaatum,"** dedi, **"dört aydır öpüşüyoz. Başka bişey daha yapsak artık!?"** Genç kadın, **"Olmaaz,"** dedi, dudaklarını uzattı, dilini çkartarak Erdem'in ağzına gömdü. Erdem, boğulacak gibi oldu. Hayat çok anlamsız geldi. Başka birşey yapmaya artık kararlıydı! Fazla nefes alamadan, elini can havliyle uzatarak, kızın çıplak dirseğine değdirdi, oradaki kemiği avuçlayıp sıvazladı. Kız, **"Hayvan,"** diyerek ayağı fırladı, **"Gidiyorum, arama beni bir daha!"**

Bu, **3 Lira!** İçinde yalamak, emmek filan var çünkü.

Akşamsefası

Fıkra:

Bi İngiliz, bi Norveçli, Bi Japon ve bi Türk, konuşuyorlarmış: Bi İngiliz demiş ki: "Biz uyurken kalkıp su içmeyi çok seviyoruz." Bi Norveçli lafa girmiş, "O da birşey mi," demiş, "Biz iki kişilik bisikletlere binmeyi çok seviyoruz asıl!" Bi Japon durur mu: "Onlar da birşey mi? Asıl biz, çatalı, köftenin en kenarına saplamayı acayip seviyos!" Bi Türk, düşünmüş düşünmüş ve: "Asıl biz," demiş, **"Klavyelerin içinden kırıntı ayıklamayı çok iyi biliyoz."** Bi İngiliz altta kalır mı? "O da birşey mi," demiş, **"Asıl biz, zar gibi en ince çorapları üretiyoruz."** Bi Norveçli, **"Onlar da birşey mi, biz yıkanırken bütün saç tellerimizi elimizle ayrı ayrı yıkıyoz."** Bi Japon durur mu, "Asıl biz," demiş, "Rüyalarımızı çizgifilm olarak görüyoz!" Sırası gelen Bi Türk: **".Mına koyyim! 2. tura mı başladık lan?"** demiş, "Ne zaman biticek bu fıkra! Saat dört buçukta işim var benim!" Bi İngiliz "Asıl benim üçbuçukta işim var!" demiş. "Sigtir git o zaman," demiş bi Türk. "Küfürlü konuşma. Asıl sen git!" demiş Norveçli.

1 lira!

Bilgi:

Çamaşır Askısı: Evde odada, çamaşırları fazla yer işgal etmeden asıp kurutabilmek için kullanılan, kaliteli demirden veya ucuz inşaat telinden yapılmış, katlanabilir basit mekanizmalar. Kalite ve büyüklük olarak çok fazla çeşitleri vardır etrafta; dolayısıyla işi bilmeyen bekarların alışveriş esnasında aklını zihnini darma-duman edebilir. "Şunu mu alsam, bunu mu alsam, ikisi de birbirine benziyo, şu pahalı gerek yok, bu çok teneke gibi, sorunsallarla bir

anda çamaşırdan tiksinir inan. En ucuzun bir üstündeki model (psikolojik olarak) seçilerek, eve taşınır. **"Tıngır şıngır çingir"** şeklindeki düzensiz sesleriyle insanı hayattan soğutan bu askılıkların, yere temas eden kısımlarında, kırmızı, basit, iğrenç küçük plastikler vardır. Dikkat edilmesi gereken nokta ise: Üzeri çamaşırla dolu olan ağır bir askılık, dar mekânda bir tarafa doğru çekilmeye çalışılırsa, askılığın uçlarını dik tutan bölüm, aniden çentiğinden kurtulup löpürt diye aşağıya düşebilir. Sonra kaldırırken de çamaşırlar filan hep tellerin arasına sıkışır, kainattan tiksinir insan.

2 lira! (Bunda bayağı bilgi var çünkü, yoruldum! Az bilgili isterseniz 1 liraya bırakırım?)

Sihirbazlık:

Şimdi, aklınızdan, 30-35 yaşlarında bir kadın tutun. Havaya doğru kaldırın kadını. Ve uzun bir masanın üzerine bırakın. Şimdi, aklınızdan bir testere tutun. Testereyi, aklınızla kadının üzerine doğru getirin. Şimdi tam bel hizasından katur-kutur kesmeye başlayın.. Tamam mı, kestiniz mi? Olmuyor değil mi? Aklınız, vicdanınız buna elvermiyor?. Çekil, beceriksiz! Ben keserim.. Tamam, sihirle ikiye ayırdım kadını. Şimdi, aklınızdan bir koli tutun, kadının yarısını o koliye koyun.. Koydunuz mu? O zaman söylüyorum: **"Kolinin üzerinde Çıtır Çerezzo yazıyor?"** Bildim mi!? Bildimsem aklınızdan beni hayâl ederek canı-gönülden tebrik edin, bilmedim isem bir arkadaşınızla neden bilemediğimi tartışın!

1 lira!

Bilgi:

1- Seloteyp bandı koparttıktan sonra, bir daha kaldığınız yeri bulamama işkencesi yaşamamak için, kopardığınız bandın ucunu bürüp buruşturun, o halde bırakın. Belki 5 metrede üç santim bi kaybınız olacak ama, ucunu bulamayıp delirmekten iyidir. **50 kuruş.** 2- Blade Runner filmindeki asi robot karakteriyle de meşhur olan Hollanda'lı oyuncu **Rutger Hauer'in** 1985 yapımı "Flesh and Blood" filmindeki rol arkadaşı Brion James, aynı zamanda kendisinin "Blade Runner" filminde de robot arkadaşıdır. **50 kuruş.**

Toplam: **1 lira!**

Fıkra:

Nasreddin Hoca, süper markete gidiyordur. Çocuklar etrafına doluşur kredi kartlarını Hoca'ya uzatırlar, "Hoca, hoca!" derler, "gelirken bize de marketten oyuncak filan alsana! Kartlarda para yok ama, puanlar bonuslar vardır belki." Hoca, "İyi," der, çocukların kartlarını alır, şifreleri bi kağıda yazar. Akşama doğru, çocuklar köyün girişinde heyecanla bekleşirler. Hoca'nın sadece bir tane oyuncak düdükle felan döneceğine, diğer çocukların **"hani benim oyuncağım?"** deyip ağlanacağına, Hocanın da "Ee, bonus puanı olan düdüğü çalar!" diyeceğine herkes adı gibi emindir. Fakat Hoca bir türlü şeherden dönmez. Çocuklar can sıkıntısından göle yüzmeye giderler. Fakat göl vıcık vıcık yoğurtludur. Sadece midesi çok bulanmayan bir çocuk girer. O sırada yanlarından, baklava tepsisi taşıyan bir adam geçer. Arkasında da, üzerine pelerin gibi bir yorgan geçirmiş olan bir Hırsız vardır. Sinsice ilerleyerek baklava tepsisinden üç tane baklava çalar. Bunu gören Hoca'nın komşusu, hocadan emanet aldığı ve geri götürmekte olduğu kazanı, hırsızın kafasına geçirir! Hırsız can havliyle kaçar. Yoğurtlu gölden çıkan çocuk, hırsızın geride bıraktığı yorgana yoğurtlarını silerek kurulanır.

1 Lira!

Bilmece:

1- En çok kalori, hanki demirde vardır? Yanıt: Kalorifer!

2- 39'dan sonra hanki ilimiz gelir: Yanıt: Kırklareli!

3- Saçları en kıvırcık sebze hankisidir? Yanıt: Kıvırcık salata!

Üç tanesi: **1 lira!** 10 tanesi: **3 lira!**

Sihirbazlık:

Aklınızdan, güzel bir dünya tutun..Tuttunuz mu?. Tamam, bırakın şimdi, düşsün dünya. Düşsün düşsün! Aşağıdaki boynuzlara çarpıp patlasın, içindeki insanlar uzaya saçılsın. Şimdi, aklınızdan, o savrulan insanları toplayın. Toplayın! Boş bir gezegene koyun onları şimdilik. Üzerlerine biraz hava üfleyin nefes almaları için, ve hemen patlayan dünyanın yanına gidin! Aklınızdan, dünyayı tamir edin. Delikleri kapatın, biten madenleri doldurun, enerjileri yerine geri koyun, ağaçları uzatın, havayı süpürgeyle temizleyin. Şimdi, boş gezegende bekleşen, üşüyen insanları, aklınızla sürükleyerek, bu yeni sıcak dünyaya taşıyın! Tamam mı, bitti mi? Söylüyorum: 49!?

1 lira!

AAA.. SEN MİYDİN?

GGÜ.. GÜNAYDIN?

ÇIT!

SONRA DA HİÇ BİR ŞEY DEMEDEN ÇEKTİ GİTTİ İŞTE. HAYAT ÖPÜCÜĞÜ GİBİ..

ABARTMA ANASINI SATIYIM, AKLINA ESTİKÇE GELİP, KENDİ ŞOVUNA KOŞUP GİDİYO..

NE YAPSAYDIM?

ANLAM ÇIKARMA HER ŞEYDEN.

SEN KADIN RUHUNDAN NE ANLARSIN LAN?

BARZO!

TAMAM BEN BARZOYUM PEKİ AMA HİÇ DÜŞÜNDÜN MÜ NEDEN KONUŞMADI SENİNLE? NEDEN TEK KELİME ETMEDİ?

NE BİLEYİM O ANIN DUYGUSUNU BOZMAK İSTEMEMİŞTİR HERHALDE?

HAYIR, SENİNLE KONUŞMAK İSTEMİYOR ÇÜNKÜ.

FREE SPEECH FOR THE DUMB

NE İSTİYOR O ZAMAN?

MUCK!

KLİK!

SADECE BİR ŞEY YAPMAK. O AN İÇİN, SENİN GİBİ ÖNCESİNİ SONRASINI DÜŞÜNMEDEN. SÖYLE ELLE TUTULUR NE YAPTIN BU KEZ LA SEN BU KADAR ZAMANDIR?

İŞTE MESAJ FALAN, HAVADAN SUDAN..

MESAJMIŞ.. GÜLÜCÜĞE DE ODAKLANIYO MUSUN BARİ?

HAVADAN SUDAN.. E NE KONUŞSUN Kİ BU KIZ SENLE ZATEN? NE YANİ?

İNSANLAR ARTIK HİÇ BİR ŞEYİ PLANLAMIYO. SADECE YAŞIYOLAR, BU ÇAĞ DIŞI KALMIŞ DUYGUSAL GEL-GİTLER ŞU AN SADECE SANA ÖZGÜ ŞEYLER.

KİM DEĞER VERMEDİĞİ BİR İNSANLA SABAH AKŞAM MESAJLAŞSIN Kİ O ZAMAN? NİÇİN? DUYGULAR DEĞİŞMEDİ, İFADE ETME YOLLARI DEĞİŞTİ SADECE.

ONLAR İŞİN ÖZÜNE GİTMEK İÇİN KULLANILAN FANTEZİ ARAÇLARI SADECE. SAĞLIKLI BİR İLETİŞİM KANALI DEĞİL.

YA BEN DE ONUNLA YEGANE İLETİŞİMİMİN SANAL ORTAMDA OLMASINI İSTEMEM AMA..

FREE SPEECH FOR THE DUMB

AMA.. ELİN MAHKUM.. GİDİYO ELİN TELEFONA, GİDİYO SOSYAL AĞLARA, GİDİVERİYO LAYKA.. KLİK! LAYKD İT. YIL OLDU İKİ BİN ONBEŞ, SEN OLDUN YİRMİ KÜSÜR, HALA EFENDİ ÇOCUK TIRI VIRISI.. YA YANAKTAN ÖPMEYLE TAV OLAN ADAM MI KALDI ARTIK YA?

AMAN ABARTMA BE.. SEN KENDİNE BAK.

SOSYAL AĞLAR AMAÇ DEĞİL, ARAÇTIR OLM.. BAK..

BAK ŞİMDİ BAK GEL, AL SANA YENİ TÜRKİYE, AL SANA NEW WORLD ORDER MORLUK. SEN HALA İKİ ÇİZGİ ROMAN YAPTIM DİYE BEN MİLO MANARA'YIM, BEN BAKIŞIMLA SEVİŞİRİM TRİPLERİNE DEVAM ET, DUYGULMUŞ, SÖZMÜŞ, GÖZMÜŞ, SANİYELERMİŞ.. ÖYLE MİYMİŞ DEĞİL MİYMİŞ?

NEYMİŞ LAN MERAK ETTİM ŞİNDİ.

FREE SPEECH FOR THE DUMB

AL SANA PERFORMANS SANATI..

DUYGULARINI HIZLI HIZLI İFADE EDECEKSİN BU DEVİRDE!

SEN.. KARANLIK ÇİZGİ ROMANLAR.. ÇİZGİ ROMAN NEYE YARAR?

YOO, BEN BU İŞİ SEVİYORUM..

İNSANLARIN TWITTER'DA GÜLMEKTEN MECALİ KALMIYO.. SEN SAÇMA SALAK PLATONİK KARAMSAR İŞLER YAP..

DEVRİ GEÇTİ SUSMANIN, BAKIŞMANIN.

DÜŞÜNME!

O-KAY PİKACHU.. TAKES KOÇ YÜNİVÖRSİDİY!

İŞTE YENİ POPÜLER KÜLTÜR ANLAYIŞI! DÜŞÜNMEYİ BIRAK YAŞAMAYA BAK! HAREKETE GEÇ! BİR ŞEYLER YAP!

GİYİYO POKEMON KOSTÜMÜNÜ, ALINA ELİYO ELEKTRO ŞOK CİHAZINI.. GİRİYO KAMPÜSE.. YAPIYO PERFORMANSINI.. PİKA PİKA..

ON NUMARA DA İŞ ÇIKARTIYO BENCE LAN.. KİMSENİN ARTIK KAYBEDECEK VAKTİ YOK, KARA ÜZÜM HABBESİ, MARJİNALSEN GÜZELSİN!

SÖYLEDİKLERİNİN ÜSTÜNE ŞÖYLE HİSSEDİYORUM..

BİGÜN

..ŞU BOĞAZİÇİ'MİZ OLMASA ANLAMI NAH OLURDU DELİLİKLERİMİZİN, TEMBELLİKLERİMİZİN, ŞIMARIKLIKLARIMIZIN.. LAKİN SANAT, LAKİN KALKINMA.. ANCAK.. VE FAKAT?

SIKILDIM.

BOYSAL

GEÇMİŞTEN BUGÜNE

ARI MAYA, SUSAM SOKAĞI, GRUP ŞURUP VE YEGANE DUYGUSAL ÇİZGİ FİLMLERLE BÜYÜDÜK BİZ OLM! BAŞLARIM MARJİNALLİĞİNDEN DE ATRAKSİYONLUNDAN DA! BUNU DEĞİŞTİREMEM. KAÇIYORUM BEN! HAYDİ GÖRÜŞÜRÜZ!

OOFF.. SANA LAF DA ANLATILMIYO ARTIK BE!

NER MİN BEY

- yazan çizen?
- ....
- Kim ulan bunu yazan çizeyyrrr?
- B.. Ben.. Behiç Pek.
- Niye söylemiyorsun?
- Kötü olmuş diyecek-siniz diye çekindim.
- Kötü olur mu yahu? Çok kötü olmuş. Berbat.

BÖYLE BİR HAVADA DOĞAYA ÇIKMAK HARİKA BİR DUYGU...

AĞAÇLAYIN AYA-SINA SAKLANMAYA GİDİYOYUM. BENİ BULAMAZSIN Kİİ..

BANA BAK! FAZLA UZAKLAŞMA.

AYI ÇIKAR KURT ÇIKAR.

BANA ÇIKMAZ DEMEYİN..SİZE DE ÇIKABİLİY.. Hİ Hİ Hİ...

KAÇIIN! AYI GELİYOOY!

BAK HİÇ SÖZ DİNLİYOR MU KERATA...

NEREYE GİTTİ BU!

BUYASI DA NEYESİ?

KİM YAPIYOY FIS FIS FIS!

fis fis fis!..

ANNEE!

YAKA-LAYIN!

BİTTİN OĞLUM SEN.

BAM ÇİKİ

BOM ÇUT!

HAYDAA... GÖRDÜN MÜ BAK KAYBOLDU ORTADAN.

KEKUŞ-PEEK... NERDESİN EVLADIIM.

O sırada...

EY KOCA BÜYÜK, SÖYLE NEDEN GELDİN BURAYA?

NİYE BAĞLADINIZ BENİ? SİZ KİMSİNİZ...

HA HA.

ANLA-TAYIM HİKAYE-Mİzİ...

Akşamserası

Eskiden ben de senin gibi koca büyüktüm.

Bir gün bakkala gittim.

ORDAN BİR TANE KREMALI BÜSKÜVÜT VERSENE USTA.

EMRİN OLUR ABİ...

BUYUR ABİ...

BU NE BU BONİBON GİBİ?

KREMALI BÜSKÜVÜT ABİ...

Püsküvütler palto düğmesi büyüklüğündeydi.

ALMIYORUM ULAN. HERKES ŞAHTEKAR OLMUŞ BE...

HAP KADAR LAN BÜSKÜVÜTLER.

SANA DA HAP LAZIM PSİKOLOJİK DELİ.

Ertesi gün bir lokanta-ya girdim.

ÇAY TABAĞI MI BU?

TEPSİ O ABİ.

BUNUN İÇİNDEKİ YEMEK BİR PORSİYON MU?

BİRBUÇUK PORSİYON ABİ. TEPSİ BÜYÜK OLDUĞU İÇİN AZ GİBİ GÖRÜNÜYO...

Her şey hızla küçülüyordu. Porsiyonlar, ekmekler, maaşlar...

ÇEYREK EKMEĞE KAŞAR İSTİYORUM...

ABİ, EKMEĞİMİZİN KENDİSİ ÇEYREKTİR. DAHA FAZLA BÖLÜNMESİ İMKANSIZDIR.

KAŞAR?

O DA, ÖBÜR ELİMDE ABİ... İNCE OLDUĞU İÇİN GÖRÜNMÜYOR...

YİYECEKLER, İÇECEKLER, EŞYALAR UFALDIKÇA BİZ DE UFALDIK!..

Biz küçüldükçe bazı büsbüyükler daha da büyüdü... Yanlışlıkla üstümüze oturmaya, başladılar...

İM-DAAT!

AH ÇOK PARDIN.

Sonunda burada gördüğün biz "minilmişler", bize minik ürün satarak...

hey!

hey yoo!

hoyy hoyy!

Devleşen büsbüyüklere karşı savaş başlattık... Sen de bir büsbüyüksün... Elimizdesin artık. Hoh hooyy...

HÖÖYT! NOOLUYOR BAKİİM BURDA?

KAÇIIN! AĞA BABASI GELDİ!

DUYUN DUYUN, KOYKMAYIN!

GELİN!

Daha sonra, Nermin Bey'in evi.

İKİ GÜNDÜR SENDE KALIYORUM, MUTFAKTAN FİLAN DEVAMLI ÇITIR PITIR SESLER GELİYO.

EEE, ŞEYY.

HAMAM BÖCEKLERİ Mİ VAR?

YAAV YOK... BAŞKA ŞEY...

BU AKVARYUM NE LAN? MİNİK MASALAR, SANDALYELER FİLAN...

HİÇ... BALIK!.. GİBİ...

O KADAY ŞEVİMLİLEY Kİ...

SON

Şarkısız Beste

Pelin BATU

Akşam saatlerinde Van'ın loş ve boş sokaklarında yürüyorum. Setten çıkmışım, çorba içeceğim. Bir süre sonra, boğucu isin çöktüğü şehirde bir tuhaflık seziyorum. Genç erkekler kömürlü bir ısızlığın içinde yüzüyorlar adeta. Avare bir salınmanın, hevesli bir piyasanın ötesinde zombi bir halleri var. Öbek öbek dökülmüşler sokaklara. Uçuyorlar. Ama uçuşları esrik; düşüyorlar.

Biraz sonra yönetmen yardımcımız anlatmaya başlayınca, anlaşılıyor. Van'da bir eroin epidemisi patlamış durumda. Üç dört sene öncesine kadar, Afganistan'dan yola çıkıp İran ve Türkiye üzerinden Avrupa'ya geçen uyuşturucu, Van gibi sınır şehirleri teğet geçiyormuş. Ama sonra, ne hikmetse, Van'da büyük bir pazar oluşmuş. Figürleri duyunca tüylerim diken diken oluyor. Resmi sayılara göre sadece Van'da 15-20 bin eroin bağımlısı var. Yetkililer, bunun çok iyimser bir sayı olduğunu, tahminlerine göre sayının 30 bin civarında olduğunu söylüyorlar. Ve bunların çoğu 25 yaşının altında. 13 yaşlarında başlıyorlar eroine. Bu ne demek? Bir kayıp jenerasyon demek. Uyuşun ve uyuyun demek. Hayalet bir gençlik, yitik bir gelecek demek. Üç çocuk diye yırtınanlara duyurulur.

Amatem ile konuşuyorum. Dr. Değer, Van şubelerini geçtiğimiz Nisan ayında açtıklarını, şu ana kadar 1086 başvuru olduğunu belirtiyor. Bunlardan %95'i eroin bağımlısı ancak şu ana kadar sadece 40 kişi tedavi olmuş. Bir paket eroine "beste" deniliyormuş. 1 besteyi de sadece 10 liraya alınıyorsunuz. Acaba iğne kullanılıyor mu diye merak ediyor. Hayır, Van'da iğne kullanan neredeyse hiç yokmuş. Eroin ve türevleri, genellikle kaydırma denilen bir teknikle ya da sigaranın içinde kullanılıyormuş. İstanbul'da bonzai ucuz, burada eroin. Aradaki fark, büyük şehirlerdeki bonzai vakalarını haberlerde duyuyoruz. Ama Van ve komşu şehirlerdeki eroin patlaması, kimsenin umurunda değil. Siz hiç Van'dan bir baskın haberine tanık oldunuz mu? Büyük şehirlerde, ünlülerle süslenmiş baskın haberleri servis ediliyor. Deniz Seki, ülkenin en büyük vatan haini. Bir de devlet eliyle öldürülen çocukları unutmayalım tabii.

Türkiye'nin genelinde de olduğu üzere, Amatem'in eli kolu bağlı. Binaları yok; Van bölge hastanesinin içinde küçük bir bölüm tahsis edilmiş, 12 yatakları var. Burada ancak 18 yaşından büyük bağımlılar kalabiliyor. Geliyor, **"tedavi oluyor"** çıkıyorlar. Çıkar çıkmaz da dışarıda tekrar başlıyorlar. Kısacası, umutsuz vaka. Resmen boşverilmişliğin resmine tanık oluyoruz. Doktor Değer, çocukların eroine başlama yaşının 14'lere düştüğünü, temin edilmesinin çok kolay olduğunu, çoğu bağımlı öğrencinin de zaten liseyi bitirmeden okulu bıraktığını söylüyor. Kimilerinin aileleri, onları zorla hastaneye getiriyor ama önleyici herhangi bir politika olmadığı için, girmeleri, çıkmaları, taburcu olduktan sonra da yoksulluk ve yoksunluklarına dönüp tekrar başlamaları bir oluyor. İstanbul'a döndükten sonra Bayev (Bağımlı yaşam evleri gönüllüleri derneği) ile tanışıyorum. 17 yaşında eroin bağımlısı bir kızın hikayesi dinledikten sonra bu ulvi işe girişmişler. **"Bizim kız"** daha 17 yaşında 1700 kişiyle birlikte olmuş. Uyuşturucu parasını çıkartmak için fuhuş yapmak, klasikleşmiş bir senaryo.

Şimdi, kimsenin hoşlanmadığı bir kaç soru:

- Sizce bu çocukları neden boş vermişiz?

- Onları neden uyuşturuyoruz?

- Sizce neden uyutuluyoruz? Kamplarımıza hapsolmuş, duymuyor, dinlemiyor duvardan duvara çırpınıyoruz?

- Sizce kimler zenginleştikçe ruhumuz, umudumuz rengimiz, ahengimiz fakirleşiyor?

- Bu denli kolay mı, esaret?

- Faili de meçhulü de bilince...?

- Kimlerin cebi doluyor, hangi göz yuman terfi ediliyor?

- Ama doğru, bu çocuklar teröristti, değil mi? Vurun kahpeyi...

#JeSuisManyak

KORAY ÇALIŞKAN

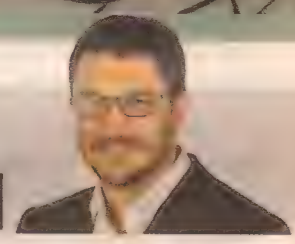

Ağır ağır yürürken binanın önünde iki polis gördüm. Kıvırcık saçlı sakince yolu kesiyordu. L'Allée Verte öyle önemli bir sokak da değildir. **"Niye polis duruyor binanın önünde?"** diye düşündüm ve hemen unuttum.

Zamanında Eyfel Kulesi'nde çalışan beygirleri bağladıkları ahırları, geçen yüzyılda ev yapmışlar. İki dostum orada oturuyor. Geçen ay evlerinin karşısındaki Charlie Hebdo'ya saldırdıkları günden hemen önce yanlarındaydım.

Oğullarının kirvesiyim. Katolik mi Protestan mı onlar bilmiyorum. Onlar da benim Alevi mi Sünni mi olduğumu bilmiyorlar. Hiç lafı geçmedi. Oğlan elimize doğdu. Anne babayla kardeş gibiyiz. Orada **"vaftiz babalığı"** diye bir şey var.

Yok çocuklar vaftiz de olmadı. Ama babalık bana düştü, kirvelik gibi bir şey. Allah korusun, anne babaya bir şey olursa bize güveniyorlar. Din her şeyden önce kültürel.

Bizim oğlanın ablası 3 ay önce sormuş: "Koraylar Müsülmanya'da mı yaşıyorlar, ne zaman gideceğiz, çok özledik..." Bu çocuklar bir harika...

Onat Kutlar'ın anlattığı bir hikayede geçer: Bulgar çizer Todor Dinov İstanbul'da söylemiş: **"Mizah, dünyamızı gülünç olmaktan kurtarır."**

Charlie Hebdo hiçbir zaman gülünç duruma düşmedi. Ama biz düştük. Allah diyerek 12 can alan katillerin arkasında saf tuttuk. İki teröristin Fatih Camisi'nin avlusunda cenaze namazını kıldık; Karikatürleri basan Cumhuriyet gazetesini taşıyan kamyonların yolunu kestik, sakıncalı çizim aradık; Yeni Şey isimli gazete, başka gazeteleri karikatür çizerek hedef gösterdi; onu bırakın, Başbakan **"Gelin bize saldırın diyen bir karikatürün yayımlandığını"** söyledi. Ne karikatürmüş, kalemi keleşten güçlü...

Manyak, bunlar olurken çıktı. Başlıktaki sözde tiviti atacak duruma gelmemek için, yani ironiyi yok edip hakikaten hepimiz birer manyağa dönüşmemek için okuyacağız bu dergiyi.

En çok da manyaklara direnmek, daha komik durumlara düşmemek için.

Yolumuz azıcık da olsa açık.

KONULU
Bilim İle İmtihan

● Berberler enteresan bir meslek grubu. Çeşitli aralıklarla ayağıyla, ağzıyla, başaşağı, meşaleyle filan tıraş yaptıklarını televizyonlarda izliyoruz, Youtube'da da epey var. Bunlar, belli bir yetenek gerektirmekle beraber moda deyimle bir "inovasyon" değil. Fakat aynı meslek erbabı bir taraftan acayip icatlarda da bulunmuş:

Edirne'de Aykut Gezen adlı bir berber tıraş olunduğu sırada cep telefonuna da bakılabilen bir önlük geliştirmiş. Düzceli Berber Mustafa Okutan'da usturadan kullanılmış jileti çıkartmaya yarayan "jiletçeker" adlı bir aparat icat ederek patent almış, seri üretim ve ithalata hazırlanıyormuş. Erkan Geçer ve Ali Kırgın adlarındaki Muğlalı iki berber ise beraber, dükkanlarındaki tıraş aynalarına LED TV gömerek başka bir buluşa imza atmışlar.

Kim bilir, bir gün bir berber bir berbere gel beraber bir Hadron Çarpıştırıcısı açalım, diyecek ve CERN'den önce parçacık fiziğini çözeceğiz.

Buna olan inancım, geniş otopark ve manzaralı kantinlerle filan "müşteri" çekmeye çalışan bazı özel üniversite esnafının bilimsel bir gelişme kaydedebilme olasılığından daha fazla...

● Aslında bilim, sanat fark etmiyo, alışılagelenin dışındaki çoğu şeye yaklaşım aynı. Mesleğin üstadlarından Hasan Kaçan ilkokulda ekmek içinden heykel yaptığı için öğretmeni tarafından "gerizekalılar kümesi"ne atılarak öğrenim hayatına başlamış.

● "İki işçi sekiz metre uzunluğundaki homojen bir kalası taşımaktadır" diye başlayan bir problem sayesinde fizik biliminden nefret ettiğimi net olarak hatırlıyorum. Reşat Otman Lise 1 Fizik Sayfa 38. (Nasıl ezberlemişsem artık)

● Suç bilimiyle (Kriminoloji) tanışmam ise şöyle oldu: On bir yaşındayken evin arkasındaki otoparkta, bir yaz gecesi vakti, bıçaklı kavga çıkmıştı. Çevreden "gürültü var" diye polisi aramışlar. Ön taraftaki balkonda izliyordum, ekip otosu geldi. Dediğim gibi otopark kuytuda bizim evin arkasında kalıyordu. Polis hemen caddenin girişindeki bir apartmanın balkonunda müzik dinleyen üniversiteli gençlere aşağıdan seslenip "Bekar mısınız?" diye sordu. "Öğrenciyiz" diyince olay yeri araştırması sona erdi. "Şikayet var" diyerek "gençleri" alıp götürdüler... Yarın sabah Vasfi adlı otoparkçının cesedi bulundu.

● Dünyanın En ileri Zekalı Gerisi Porof. Zihni Sinir... İrfan Sayar'ın bu muhteşem çizgi kahramanını ve icatlarını bilmeyen yoktur herhalde. Geçenlerde Cumhurbaşkanımız "Aslında toplumumuz yeni fikirler geliştirme konusunda oldukça başarılıdır. Bizim 'Zihni Sinir Projeleri' diye karikatürize ettiğimiz şey, gelişmiş ülkelerde inovasyonun ilk basamağını oluşturan yeni fikirler üretimidir." dedi. Şimdi buradan inovasyonun sonraki basamaklarından tırmanarak, diyanetle Bilim ve Teknoloji Bakanlığı arasındaki bütçe uçurumuna girip yazıyı uçuruma sürmeyeyim, başka bir şey anlatıcam.

Bir keresinde İrfan Abi, Porof. Zihni Sinir'in insan boyunda bir heykelini yapmıştı. Çelik telden iskelet üzerine yumuşak lateks gibi bir malzemeyle

yapılan heykel gerçekten çok başarılıydı. Patates burnunu usulca sıkınca insan çimdiriyo gibi hissediyodunuz. (Görür görmez hemen heykele dokanıp,dürterek bunu anlamıştım.) Hatta şöyle bir konuşma geçmişti dergide: Biri "Abi çok yumuşak ya, harbi insan derisi gibi... Malzemesi nedir bunu?" diye sordu.

Olay yerinde bulunan Sarkis Paçacı "Miki etinden yaptık onu." diye cevap verdi.

İrfan Sayar sonradan o Prof. Zihni Sinir heykelini eve götürmüştü. Gel zaman git zaman lateks heykel hafiften bi çürümeye başlamış. İrfan Abi bi süre Zihni'yi bebek gibi falan pudralayıp idare etmeye çalışmış. Ama sonunda bakmış ki olmuyo, koskoca Prof. Zihni Sinir'i testereyle kesip çöpe atmaya karar vermiş. Çöp konteynırına sığsın diye ufak parçalara ayırmak için elinde testere Zihni'yi doğrarken çok tuhaf şeyler hissetmiş haliyle. Sonrasında kimse görmesin, kuşkulu sorularla karşılaşmayayım diyerekten, gece sokağa çıkıp elinde bir Prof. Zihni Sinir kafası, kollar ve bacaklarla bir süre çöp konteynırı aramış bu. Aksi gibi de bir teyze camdan görüp pis pis İrfan Abi'yi süzmüş...

Bilim tarihinin bu karanlık sayfası, Prof. Zihni Sinir heykelinin bu acıklı sonu, ilk kez bu satırlarla gün yüzüne çıkıyor.

● Demin karikatürcü Sarkis Paçacı'dan bahsettim ya, hemen ardından ekleyeyim: Bir dergi sabahlamasında konu konuyu

GEYİK

Atilla Atalay

İrfan Abi ve Zihni Sinir...

açmış, gök biliminden, uzaylılardan filan konuşuyorduk... Sarkis Paçacı konuşmanın bir yerinde "ufak uzaylılar daha sinirli olur." dedi. Örnek olarak da agresif küçük süs köpeklerini gösterdi. Büyükleri daha uysal oluyormuş.

● Bu kez bilfiil içinde bulunduğum son derece ciddi bir bilimsel çalışmadan söz edeceğim: İTÜ İnşaat Fakültesi'ndeyken bitirme projemi o zamanki adıyla "Yollar ve Trafik Kürsüsü"nden "İstanbul'da İtfaiye Ulaşımı" üzerine almıştım. Trafik tıkanıklığında itfaiye araçlarının hareket olanakları, girilemeyen sokaklar v.b. üzerine araştırma yapıyordum. Bir çoğuna gittim ama en çok gittiğim Fatih Macar Kardeşler caddesindeki İstanbul İtfaiye Müdürlüğü binasıydı. İşte haritaları, istatistikleri filan inceliyordum, sonradan tez hocama göstermek üzere notlar alıp hesaplar yapıyordum... Orada, şimdi adını anımsayamadığım grup amiri bir abi vardı. Yangın ihbarı geldikten sonra itfaiye binasından ortalama çıkış sürelerini soruyordum buna.

İrfan Abi bi süre Zihni'yi bebek gibi falan pudralayıp idare etmeye çalışmış. Ama sonunda bakmış ki olmuyo, koskoca Prof. Zihni Sinir'i testereyle kesip çöpe atmaya karar vermiş.

Büyük bir gururla "kendin ölç" deyip alarm verdi. İtfaiye erleri "hüryaa" diye borulardan kaydılar, merdivenlerden uçtular, koşuşma, bağrışma bir iki dakika içinde araçlara dizildiler. Başta eğlenceliydi fakat amir beni her gördüğünde "Uçurayım mı aslanları" deyip habire alarm veriyordu. "Hakkat bu kadar sık mı tatbikat yapıyorlar acaba" diye düşünmüyor değildim. Sonunda çay içerken asık suratlı bir itfaiye eri gelip "selamın aleyküm" diye lafa girdi. "Kardeş sen ne ödevi yapıyon böyle ya, ne zaman bitecek?" gibisine bir iki cümleyle duruma benim sebep oluduğumu belli etti.

Sonra proje bitinceye kadar Harbiye'deki itfaiye binasına dadandım ben de.

● İTÜ demişken; Ne vakit ilim ve fenden mevzuu açılsa, söz dönüp dolaşıp Ali Kuşçu'ya, İbn-i Sina'ya (Avicenna) gelip dayanıyor. "Anştayngil ezbere bilinirken maalesef batı ilmine yön veren bu büyük alimler bilinmiyor." deniyor. Cumhuriyet bilim adamlarından Cahit Arf ve Mustafa İnan da pek bilinmiyor halbusi. Oğuz Atay'ın, İTÜ'den hocası Prof. Dr Mustafa İnan'ın yaşamını anlattığı "Bir Bilim Adamının Romanı"nı okumadıysanız, bulup okuyunuz.

● "Batının ilmini almak" olayına gelince: Bu konuda çoğumuzun hesap makinesiyle tersten "leblebi" yazmak, çeşitli bilgisayar programlarına ses kaydı ya da yazıyla küfür ettirmek gibi deneyimleri olduğu bir gerçek.

Bir otomotiv firmasında çalışan mühendis arkadaşımdan, sürücüye arka tampondan görüntü veren kameralı Japon otomobilleri, ülkemize ilk geldiğinde yaptıkları deneyi dinlemiştim. Araba TIR dan inip firmaya geldiğinde ilk iş, biri direksiyona geçip ekranı açmış, diğeri ise arka tampondaki kameraya "nah işareti" yapmış. İlk görüntüyü böyle alıp gülüşmüşler...

* Fazla da gülmemek lazımmış yalnız. Yazıyı British Medical Journal (BMJ) adındaki saygın bir bilim dergisinden alıntıyla bitireyim. Raşit Gürdilek çevirip özetlemiş, dileyen internetten tamamını bulup okuyabilir...

Araştımacılar Aralık 2013 yılında BMJ'de yayınladıkları yazıda önce gülmenin çoğu kişi tarafından bilinen yaralarından söz edip sıralamışlar. Ancak madalyonun öbür yüzünde her zaman her kahkahanın her kişi için "bir kilo pirzolaya denk" olmadığını anlatmışlar:

"Kalp damar sisteminde yarattığı olumsuzluklar arasında, kahkahanın kan basıncı üzerindeki etkisiyle geçici bilinç kaybına neden olabilmesi (gülmekten bayıldım), daha tehlikeli olarak da kalp atımlarını tetikleyen elektriksel akımlarda ve kalp ritminde bozulmalar hatta kalp krizlerine yol açabilmesi sayılıyor. Ayrıca kahkahanın kalbin yırtılmasına yol açabildiği de belirtiliyor (gülmekten yarıldım!).

Bunlardan başka, gülme sırasında kasların birdenbire gevşemesi (katapleksi), başağrıları, (gülmekten başıma ağrılar girdi), ve idrar tutamama (gülmekten altıma ettim!) gibi durumlar da ortaya çıkabiliyor. Güçlü bir kahkaha gizli fıtıkları belirginleştiriyor ve çene çıkıklarına da neden olabiliyor."

İfrata kaçıp çenenizi çıkarmadan bol bol gülebileceğiniz günler diliyorum. Şen, esen ve edep dairesi içinde kalınız.

Akşamsefası

KAFAMDA ÇİZGİLİ SORULAR

YENİ MANİSA TARZANLARI NEDEN YETİŞMİYOR?

Bugünlerde unutturulmaya çalışılsa da Avrupa'nın ilk Tarzan'ı tek parti dönemi Türkiyesi'nde ortaya çıkmıştır. Hem de İsviçre, Fransa ve İngiltere gibi ülkelerden evvel (Gerçi bildiğim kadarıyla onlarda hiç olmadı ama olsun) Takip eden hükümetler gerekli ilgiyi göstermediklerinden maalesef yerli Tazan da yerli otomobil 'Devrim'in kaderini paylaşmak zorunda kaldı. Yerli otomobil bugün için hayal olsa da yerli Tarzan konusunda yapılabilecekler olduğuna inanıyorum. Durumdan vazife çıkarmak suretiyle hazırladığım "Tarzan açılımı" paketinin içeriğini açıklıyorum:
1-Manisa Celal Bayar Üniversitesinde Tarzanlık meslek yüksek okulu açılması.
2-Yurtdışından Tarzan getirtilerek Karadeniz bölgesinde denemeye alınması.
3-Gıda, Tarım ve Hayvancılık İl Müdürlükleri konuyla ilgili görevlendirilmesi.
(Başbakan olacak adamım lan ben! Ayağını denk al Davutoğ!)

Akşamsefası

OBAMA AKTÖR MÜ?

Gündelik hayatta hepimiz zaman zaman rol yapmak durumunda kalıyoruz OK ama onu kastetmiyorum. Bu adam o kadar "cool" ki politikacı olduğuna bir türlü inanamıyorum. Bir terslik var bu işte ama çözemedim. Neyse buraya yazayım da 10 yıl sonra ortaya çıkarsa dediydi dersiniz.

NEDEN HAYVANAT BAHÇELERİ İNŞA EDİYORUZ?

Kendimizi şehirlere hapsettiğimiz için hayvanların doğada özgürce dolaşmasına katlanamıyoruz bence.

ŞİŞEDEKİ BOZAYI TAM OLARAK BİTİRMENİN BİR YOLU VAR MI?

Hiç bir şeye üzülmedim şişede kalan bozaya üzüldüğüm kadar.

NEDEN PARMAK İZİMİZ VAR?

İnsanda duygusal zeka denen şeyin gelişmesini sağlayan en önemli duyu dokunmakmış. Tırtıklı bir yüzey de düz bir yüzeye göre titreşimleri 10 kata kadar daha fazla artırdığından bu duyuyu güçlendiriyormuş. Sabah akşam belgesel seyretmekten kafam açıldı, sizinkini de açacam kaçış yok!

TOLGA HIRSOVA
hirsova@gmail.com

2014 NASIL GEÇTİ?

Her sene yaptığım gibi (yalan, ilk defa yaptı) kendime zaman ayırıp geçen yılın değerlendirmesini yaptım, buyrun.
Yılın yabancı kelimesi: Flamboyant
Yılın siparişi: Non fat latte
Yılın hayalkırıklığı: Uzaylıların bu sene de gelmemiş olması
Yılın lafı: İlginç zamanlarda yasamak uzere lanetlendik -khitai ozdeyisi
Yılın salaklığı: Bütün sene bi salaklık yapmayayım diye kasmış olmak.

TALİHSİZLİĞİN EVRENSEL BİR SEMBOLÜ VAR MI?

Eğer yoksa Somon olabilir pekala. Sen bütün nehri akıntıya karşı yüz, sonunda suyun başında bekleyen ayının birinin ağzına düş. Yazık la!

YOKSA KENDİMİZİ SEVMEYE DEVAM EDEBİLMEK İÇİN Mİ ÇOCUK YAPIYORUZ?

Narsizm her insanın içinde var. Çocuk yapmak bi çeşit transfer. Neticede sen onu seviyorsun o da seni seviyor -Karşılıksız- Kendini sevmeye çalışmaktan daha kolay. Daha mı bencilce ne?

NE KADAR ÖZELSİN?

Herkes kadar özelsin. Hepsi bu. Dağılabilirsin.

EJDERHALAR GERÇEK Mİ?

Bi taraftan "Ateş olmayan yerden duman çıkmaz" bi taraftan da "hadi lan ordan, öyle şey mi olur" Aradayım.

KEDİLİ VİDEOLARA NEDEN BU KADAR DÜŞKÜNÜZ?

Herhalde aşırı derece sevimli dev bir kedi olmak istiyoruz. (very big cat) Başka bir açıklama bulamıyorum. Evet biraz anlamsız ama internetin 1200 milyar kedi videosu dolması kadar da anlamsız değil sanki.

198 ATGÖDDEN:

"şarkıcı, manken, süperstar"

Yaşlı kadının hatıratlarına hoşgeldiniz....

Sabah otobüste arkamdaki hanzo bana bakıp ve yüksek ihtimalle elimdeki kitabın ve mavi saçlarımın bir entel paketi oluşturmasına kıl olup, dişlerini cırtlatarak içinden "vey amüğa godunum tipini siktiimin" diye bana saydırırken, ben bir yandan diş cırtlatması uyuz olup diğer yandan "ulan ne oldum da ne olacağım" diyip 34 yaşıma ulaştığım şu günleri sorguluyordum. Kitaptaki "ne umuyordun ki, sonsuzluğa inanacak kadar aptal olamazsın." cümlesi zaten bu ara bunalıma zayıf olan bünyemi kolayca ele geçirdi. Bir yanımın "komik kedi videoları izlemeyecek miyiz sonsuza kadar? hay amk." diye gözleri nemlenirken, diğer yanım "kızzaaam saçmalama yeaa tabi ki sonsuza kadar izleyeceğiz" diye saçını parmaklarının arasında yuvarladı. Aslında kendisinden pek hoşlanmasam da saçını kıvıran gerzeğe inanmayı tercih ederekten ve diş cırtlatan hanzoyu göz ucuyla pis pis süzerekten indim otobüsten. E işe yürüyene kadar emoluk yapacak zamanım kaldı. Geçmişten günümüze doğru düşünmeye devam ettim.

Aslında henüz çok küçükken şişko ve geveze bir kız olmama rağmen büyük bir insan olacağıma derin bir inancı vardı herkesin. İlk okul öğretmenim bir star gibi davranırdı bana. Diğer öğrenciler de. Hem şişko hem geveze bir kız için büyük bir başarı bu. Tüm etkinliklere katılırdım. Koroya katılmadım diye müzik öğretmenim gönül koyardı. O derece süper stardım yani. İşte o günleri hatırlayıp aslında ne kadar sahtekar pezevenk bir çocuk olduğumu düşünürken peki o dönemin süper star egosunun ilerleyen yaşlarda nasıl ortalama bir düzeye indiğini düşünmeye başladım. O süperstarlığın son bulduğu nokta, kırılma anı neydi?

Sonra içimden büyük bir kahkahayla hatırladım.

Şimdi ilkokul sonundayız, mezuniyet organizasyonu yapacak okulumuz büyük gazda. Çalışmalar aylar öncesinden başlatıldı. İşte ben elimden geldiğince tüm etkinliklere katılıyorum. Mankenlik bile yapacağım öyle düşünün. Evet.. Türkiye'nin ilk şişko mankeni benim aslında. Annemle gittik kot takım aldık. İlk podyum yürüyüşümü onunla yaptım. Harika havalıyım yeaa. Sonrasında ikinci kıyafetimi giyindim. Kabarık bir elbise hemde o şişko halimle, uçuk pembe. Salonda şişko bir bulut gibi dolaşıyorum. Kendimce nasıl edalıyım ama zayıflıım, periyim yeaa. Saçlarım mahalle kuaförünün son heykel çalışması. Kahküllerim yukarıya doğru taşlaşmış bir fıskıye gibi. Ancak aslında o gecenin sonunda süper starlıktan normalliğe geçiş evremi yaşayacağımın farkında değilim.

O geçişin hikayesi de en başından şöyle başlıyor: Şimdi mankenlik çalışmalarımın dışında gece için bir de koroya katılmışım. Koşturmacadayım yani. Mankenliği yaptıktan hemen sonra koro kıyafetlerimi giyinip şarkımı söyleyeceğim. Tanrım ne kadar yeteneksiz yeaa. Neyse koro çalışmaları da bir ay öncesinden başladı. İşte sınıfta toplanıyoruz, okulun en hırslı ve en çok altın bileziği olan hocası tarafından anlamsız el hareketleri eşliğinde şarkılarımızı söylüyoruz. Bir de bir solo şarkı söylenmesi lazım. Azeri şarkısı vardır ya; "fikrimden geceler yatabilmirem, bu fikri başımdan atabilmirem" Onu biri solo söyleyecek. Hoca karpuz seçer gibi ön sıradan başladı. "Sen söyle bakim evladım" dedi birkaç kıza. Cık olmadı, "kızım olmuyorrr" diye azarladıktan sonra bana "sen söyle bakiim" dedi. Ben yetenekli değilim aslında ama akıllıyım. Her zamanki gibi birkaç numara biliyorum göz boyayacak. O şarkıyı da daha önce ince sesli bir kadından dinlediğimden sesimi soprano tadına ayarlayıp ince perdeden söylemeye başladım. Azeri sopranoyum yeaa "fiiiiikrimden geeeceler yataaaabilmireee em" diye girdim ben şarkıya. Şarkı söylemekten gram haberi olmayan öğretmenimiz "tamam" dedi "soloya sen çıkacaksın" Büyük bir heyecanla göt korkusu arasında bir duyguyla "peki hocam" dedim.

Neyse işte o muhteşem gün geldi. Mankenliğimi yapmışım etkinliğin en son gösterisi koroda başladık biz şarkıları söylemeye.

Çok stresliyim ama gerilmişim "ulan ya çıkamazsam çıkamayan adam olursam" diye. Neyse bir şarkı söyledik. Baktık salon yavaştan boşalmaya başladı. İkinci şarkıya geçtik. "Piti piti yavrum hey hey" diye anlamsız sözlü modern türküler söylerken herkes götüm götüm gitmeye başladı. O an içimden dedim ki "piti piti yavrum mu? ne saçma şarkı sözü... E herkeste gidiyor. Demek ki senin için çok önemli olan birşey başkaları için hiç önemli de değil aslında." Ben bu şekil bir aydınlanma yaşarken zaten 30 santim topukluları üzerinde çok yorulmuş öğretmenimiz "tamam yeter keselim gidiyor insanlar zaten" dedi. Dolayısıyla benim solo da güme gitmiş oldu. Öyle rahatlamıştım ki hemen gidip çişimi yaptım.

Bu aydınlanmadan sonra ortaokulum underground bir starlıkta geçti. Parlak sahnelerden kantin köşelerinde havalı sohbetlere geçtim. Lise ise huzuru kabalada ya da sufilikte arayan eski bir star tadındaydı. Ahmet Özhan gibi birşey oldum.

İş hayatıyla da zaten ulviyete ulaşıp aslında kimsenin özel olmadığı düşüncesine kadar uzandı olay. İşte bu düşünceler bir ayak çukura yaklaştıkça da starlıktan geçip ulan bari sonsuzluğa ulaşmanın bir çaresi olsa çaresizliğine dönüşüyor. Arkamda donlarımdan başka birşey kalmayacak mı diye götün atıyor. İlkokul 5'te senden daha akıllı bir çıkarım yapmış çocukluğun karşısında bu yaşında emo bir mal olarak duruyorsun.

Ama neyse ki bu yaşa gelene kadar depresyonunu da profesyolce ve seviyeli bir şekilde yaşamayı öğrendiğinden, otobüste bunları düşünürken, gün içindeki işlerini hayatın süt limanmış gibi halledebiliyorsun. Tuvalette 3 dakika ağlayıp makyajını tazeleyip 10 dakika sonra histerik gülüşler atabiliyorsun. Sevdiğin insanı kaybedip akşamına yemek yiyebiliyorsun.

Buradan nereye geleceğim. Hayatımın 5 senesini bana bir süperstar gibi yaşatan öğretmenimin tombik yanaklarından öpüyorum.

• ATGÖDDEN

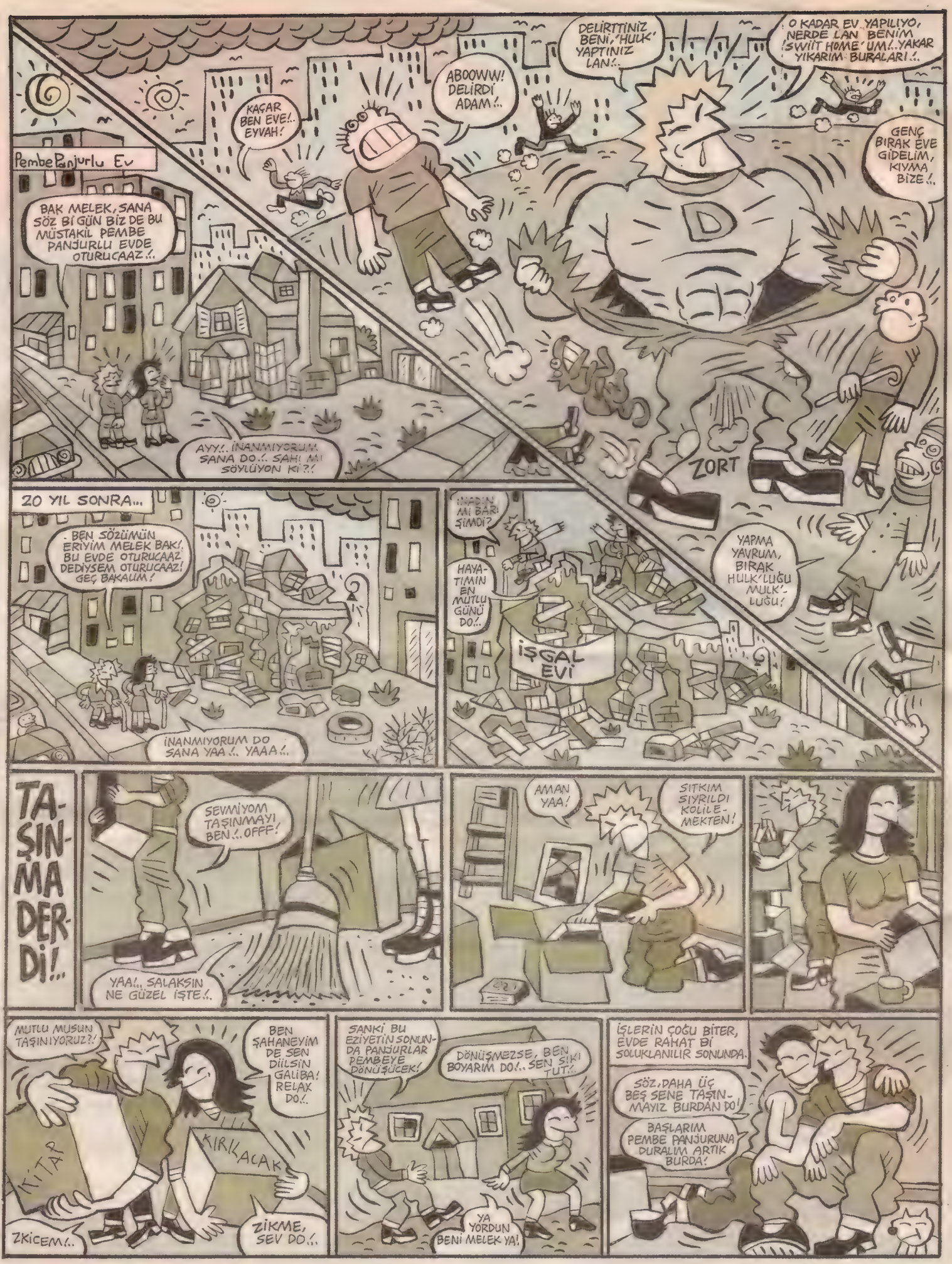

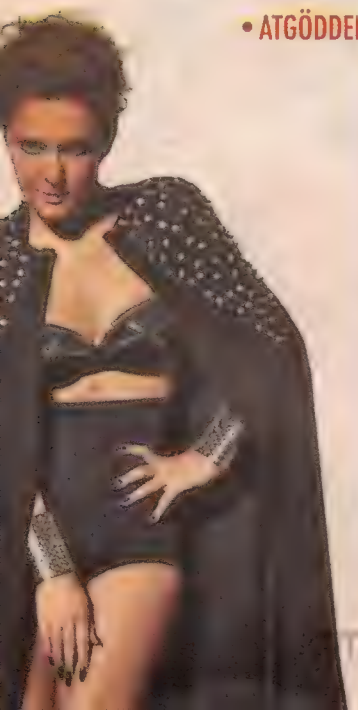

Çilek Suyu

• Hidayete eren manken Yaşar Alptekin'in Amasya'da sarık ve cübbeyle dolaşırken ihbar edilmesi-neden edilmişse bu arada, İstanbul nüfusunun bir kısmının gündelik kıyafeti artık o- üzerine, "Bir filmde Osman Hoca'yı canlandırıyordum, rolüme alışmak için böyle geziyordum" demesi. Olayı duyan Batman (Ben Affleck) ve Superman'in (Henry Cavill), "Allah'ım neden daha önce bu bizim aklımıza gelmedi" diye hayıflanması.

• Bir eğlence mekanı çıkışında sokak çalgıcıları tarafından önü kesilen oyuncu Haluk Bilginer'in, "Keyfim yok uzak durun " diyerek çalgıcılara atar yapması. Tam o esnada yüzlerinde şaşkınlık ifadesi beliren müzisyenlerin aslında onu Halit Ergenç zannettiğinin anlaşılması

• Reklamın asla kötüsü olmayacağına inanan İstanbullu kasabın dükkanına, "Lady Gaga da bizden giyiniyor" yazısını asması

• Sibel Can'ın şortun üzerine montla zemheride sokakta dolaşmasına özenen İdo'nun içlikle poz vermesi. Gördüğü tepkilere karşı en büyük desteği de "kışa yaz muamelesi yapan" Asena Erkin'den "İt ürür kervan yürür" sözleriyle alması

• Yumurta sarısı saçlarıyla can yakan yumurta çocuk Justin Bieber'ın, Kim Kardashian'ın kızkardeşiyle çardakta yakalanması

• Dizi setlerinden bıkan oyuncu Teoman Kumbaracıbaşı'nın halk pazarında reçel satmaya başlaması

• Cemil İpekçi'nin "Bu Tarz Benim" jürisinde siftah yaptığı gün podyuma elinde makasla dalarak, "ayy gözün kör olmasın e mi senin" nidasıyla yarışmacı kızlardan birinin eteğini doğraması

• Sabahat Akkiraz'ın "uçağı kaçtığı", Emine Ülker Tarhan'ın "tansiyonu çıktığı" için Meclis'teki yolsuzluk oylamasına katılmaması. Bunu duyan vatandaşın tansiyonunun yükselmesi

• Cami imamı Yasin Gündoğdu'nun "Basın özgürlüğü hakkımı kullanıyorum" diyerek camide Cumhuriyet Gazetesi'ni yırtması. Akabinde "Bardak sarmak için bile bu gazeteyi almayın" demesi.

Burcu Bilgin

BOKAT

Seller gibi yalan! Best seller gibi.

CANDAN ERÇETİN: "YOĞUN KLİP YÜZÜNDEN 500 KÖYÜN YOLLARI KAPANDI!"

Son günlerde Candan Erçetin'le Beyaz arasında patlak veren "git" eksenli klip atışmasının önümüzdeki günlerde şiddetini arttırarak devam edeceği bildiriliyormuş. Yakışıklı şovmen Beyaz, yakınlarına: "Bu aralar piyasalar biraz durgun. Mesela oyunculuk işleri çok kesat. akşama kadar tezgâh siliyoruz. Tiv programları da eskisi kadar cazip değil. Bir tek Candan'la atışma klipleri iş yapıyor. Ben de artık bütün enerjimi oraya verdim. 7/24 Candan klibi çekiyorum. Işığı gören sanat camiası da hızla bu alana yönelmeye başladı." derken, esnaflar odası başkanı da yakınlarına: "Candan-Beyaz atışması sayesinde piyasalar canlandı, pazar yerlerine bereket geldi. İşçinin köylünün, emeklinin yüzü güldü. Atışmaya klip dayanmıyor. Böyle giderse işsizlik oradın da hayli düşecek. Kültür Bakanlığı bu atışmaya destek vermeli. Kadınlar takımına Adriyana Lima, erkekler takımına Rasıl Krov acilen transfer edilmeli." diyormuş diyerek yalan derecelendirmesinin yedinci katından attığımız palavra, dört ayak üstüne düşerek hayatta kalmayı başarıyor.

MALİ ERBİL: "YANIMDA BELİREN MEÇHUL GÜZELİN ADI HALÜSİNASYON."

Tüylü Palavra!

Geçtiğimiz günlerde Nişantaşı Salomanje'de meçhul bir güzelle yakalanan dünyaca ünlü milli çapkın, yakışıklı sanatçı, muzip shovman Mali Erbil, dikkatleri siyah ceketinin yakasındaki kürke çekmeye çalışmış. Bütün çabasına rağmen meçhul güzeli (Bu ne lan meçhul asker gibi?) gözlerden kaçırmayı başaramayan sempatik Erbil, sonunda yakasındaki kürkü paparazzilerin üstüne salmış. Usta komedyen yakınlarına: "Önce imitasyon dedim ama, yakamdaki kürkler gerçek ve canlı birer kara panter idi. Paparazziler fazla sıkboğaz edince hayvanları iki yakamdan çözmek zorunda kaldım. Biri erkek biri dişi. Altı yaşındalar. Dişinin dişi çok sivri. Erkeğin çenesi de neredeyse benim çenem kadar kuvvetli. Manyak paparazzilere karşı ceplerimde piton ve akbaba taşıyorum. Yeri ve zamanı geldikçe onlardan da tattıracağım." diyormuş diye kakalıyoruz imitasyon haberimizi.

Yuh Artık!

EBRU AKEL: "ÖYKÜ SERTER'İN PROGRAMI TAKLİT OĞLU TAKLİT."

İki ayrı kanalda birden devam eden "Bu Tarz Benim" programlarının güzel sunucuları Öykü Serter'le Ebru Akel arasındaki polemiğin giderek alevlendiği şu günlerde yetenekli sunucu Ebru Akel'den akılları durduracak bir açıklama gelmiş. Güzeller güzeli Akel, yakınlarına: "Öykü Serter Hanım benim programıma taklit diyor ama, esas kendi programı taklit, haberi yok. O programdaki Öykü Serter esasında benim. Yüksek taklit yeteneğim sayesinde Öykü Serter'i bire bir canlandırabiliyorum. Beş saatlik bir makyaj çalışması sonucunda tek yımırta ikisi derecesinde Öykü Serter kisvesine bürünüyorum. Ardından üç saatte Nur Yerlitaş, iki buçuk saatte İvana Sert, Kırk dakkada Kemal Doğulu oluyorum. Ve onların kılığındayken onların programını çekiyorum. Bundan haberleri bile olmuyor. O sırada hepsi evlerinde mışıl mışıl uyuyorlar. Şahısları o kadan kusursuz o kadan binbir surat gibi canlandırıyorum ki kendileri bile programı izlerken o kişilerin kendileri olmadığını ayrımsayamıyorlar. Hepisi beni kendileri sanıyor. Yani taklit olan program benimki değil onlarınki. Elektroşok etmek istemezdim ama, bunu hakettiler." diyormuş diye öyle fena sallıyoruz ki...

AJDA PEKKAN: "KONSERİMİ İĞNE ATAN TÜFEKLE DANA GİBİ SAKİNLEŞTİRİCEZ."

Konserve Konser!

Kısa bir süre önce doktoru tarafından konserlerinde canlı şarkı söylememesi için uyarılan dev yıldız Ajda Pekkan, playback konserler için kendisinden biraz daha az dev sanatçı Ozan Doğulu ile anlaşmış. Büyük dev Ajda Pekkan yakınlarına: "Doktorum, sahnede canlı şarkı söylememi yasakladı. Eskiden yardımcılarım canlı şarkı tutup getiriyorlardı. Ben de onları tazecik oynar oynar yorumluyordum. Şimdi buzhaneden alıyoruz. Dondurulmuş, gözleri bembeyaz olmuş ölü şarkı elbette aynı nefaseti vermiyor. Ton balıklı makarna gibi oluyor." derken, güzel süperstarın doktoru ise kendi yakınlarına: "Ben doktorum, buraya Hipokrat yemini içtim de geldim. İçinde yaşadığım bu toplumun sağlığından sorumluyum. Ajda Hanım konserlerinde ilk beş dakikadan sonra birdenbire yirmi yaşına inerek sahnede kasırga gibi esmeye başlıyor. Konser bittiğinde doğal afet ekipleri ve jandarma sabaha kadar çalışarak birbirine girmiş dekorların, koltukların davulların arasından ayılanları bayılanları topluyor. Konserlerin bu kadar canlı olması şart mı? Bu insanlara yazık değil mi?" diyormuş diye ıkınıyoruz yalanımızı!

Akşamsefası

H

Haydaa!

Kargacık burgacık palavra!

EMRE BELÖZOĞLU: "SELER YÜZÜNDEN BATLUCANLAR BAHALULLANDU."

Ziraat Türkiye Kupası'nda İzmir'de Altınordu ile oynadıkları maç sırasında sakatlanarak oyunu terkeden FB'mizin ve milli takımımızın starlarından emre'nin bozuk sahalara veryansın etmesi üzerine sensörlü apartman otomatiği gibi derhal devreye giren TFF Başkanı Yıldırım Demirören, yakınlarına: "emre haksızlık ediyor. Kupa maçı için Ziraat Bankasıyla el ele vererek Türkiye'nin en güzel en verimli tarlasını seçtik ve maçı oraya aldık. Ama Türk futbolu gelişecek diye bu ülkede tarımın gerilemesini göze alamayız. Aynı anda ziraat ve hayvancılık da sürmeli. Emre kendisine şunu sorsun: "Acaba ben rakibe çift dalarken patateslere pançarlara zarar veriyor muyum? Pas isterken çığırıp tarla süren koca öküzü ürkütüyor muyum?" Sen depar atarken gözünyü yere dikmezsen Cameşin yestehlediği fışkı öbeğinin en cıvık göbeğine basarsan elmette kayarsın da sakatlanırsın da. Sakatlandıysan alıvee testini, otur gaari incir ağacunun altuna, dikivee ayaranunu gafana, yan gelüp yat gaari." diyormuş diye sallıyoruz gidiyor kendi tarlamızda ellerimizle sulayıp büyüttüğümüz ekolojik palavramızı.

AHMET ÇAKAR: "NASA'DA ÇALIŞAN ZOMBİ KOMŞUM URANÜS'TEN YILAN FIRLATAN UZAY TABANCASI GETİRDİ!"

Futbolun son kırıntılarının da yavaş yavaş tükendiği şu günlerde tivilerde yayınlanan ve asla seyretmediğimiz için orada Yılmaz Morgül'den falan bahsedilip bahsedilmediğini de bilmediğimiz yağlı güreş-realiti şov karışımı bir futbol programı artık iyicene ipin ucunu kaçırmış. Programın müdavimlerinden Sinan Engin, yakınlarına: "Bu başarı hepimizin. Bizden önce Türkiye'de içinde futboldan başka her şey olan futbol kulüpleri oluşturuldu. İçinde futboldan başka herşey olan stadyumlar, tribünler inşa edildi. İçinde hiç futbol olmayan futbolcular alındı. Alt yapı böyle uygun olunca biz de beş kafadar, içinde futbol olmayan futbol programına girmeye karar verdik. Çok güzel bir yere dükkan açtık. Büyük talep var." derken, dükkanın ortaklarından Ahmet Çakar da yakınlarına: "Televizyonda gece yarılarına kadar uzaylı muzaylı, Afrikalı büyücü, öcü, yılan, timsah ne varsa her şeyi konuşarak fakat ondan tek kelime bile söz etmeyerek, aramıza aldığımız ve bir çamaşır makinası gibi dönderip çalkaladığımız insanımızın beyninin aralarına kadar iyicene nüfuz etmiş olan pis futbolun, etkisini kaybederek silinmesini sağladık. Türk halkını futbol bakımından bebekliğine döndürdük. Bir-bir buçuk yaşına getirdik. Çocuk kendi isterse futbolu sıfırdan öğrenmeye başlar." diyormuş diye çok fena uyduruyoruz.

Yabancı Yalan!

FATİH TERİM: "ÖNE İKİ KİŞİ, ORTAYI DÖRTLESEK,BEŞ KİŞİYLE GERİYE YASLANSAK ÜÇ KİŞİ AYAKTA KALIR."

Gerilemek bir yana, çok da fazla gerilemeyen, hatta dünya sıralamasında daha önce bulunduğu sıralarda şimdi bulunmayan Türk futboluna yeni bir kan getirebilmek için alınan 14 yabancı kararı futbol camiasında tartışmalara yol açmış. Federasyon yetkilileri: "eskiden 'iki yabancı eller birleşmiş' diye bir şarkı vardı. İki yabancıyla eller birleşiyorsa, 14 yabancıyla bizim şu sıralar en çok ihtiyaç duyduğumuz birlik ve beraberlik yolunda kimbilir daha neler neler birleşir diye düşündük ve 14 yabancı kuralını getirdik." derken, uygulamaya karşı olan bazı futbol otoriteleri ise yakınlarına: "Bir futbol takımına en fazla on bir kişi sığıyor. Eğer siz bir takıma 14 kişi sıkıştırırsanız hakem çevirme yaptığında durumu izah edemezsiniz. Ayrıca bu 14 kişinin tamamı yabancı olduğundan dil de bilmedikleri ve dertlerini anlatamadıkları için çok daha zor anlar yaşarlar. Onun için üç yabancının indirilip arkadan gelen kulübe aktarılmalarının daha doğru olacağı kanaatindeyiz." diyorlarmış diye öyle bir yalan atıyoruz ki yabancılar bile anlıyor ne mal olduğumuzu.

ERKAN ZENGİN: "ANNEM BANA TRABZAN'DA OYNAMA DEMİŞTİ'

Fanatik Palavra!

Futbolun son kırıntılarının da yavaş yavaş tükendiği şu günlerde tivilerde yayınlanan ve asla seyretmediğimiz için orada Yılmaz Morgül'den falan bahsedilip bahsedilmediğini de bilmediğimiz yağlı güreş-realiti şov karışımı bir futbol programı artık iyicene ipin ucunu kaçırmış. Programın müdavimlerinden Sinan Engin, yakınlarına: "Bu başarı hepimizin. Bizden önce Türkiye'de içinde futboldan başka her şey olan futbol kulüpleri oluşturuldu. İçinde futboldan başka herşey olan stadyumlar, tribünler inşa edildi. İçinde hiç futbol olmayan futbolcular alındı. Alt yapı böyle uygun olunca biz de beş kafadar, içinde futbol olmayan futbol programına girmeye karar verdik. Çok güzel bir yere dükkan açtık. Büyük talep var." derken, dükkanın ortaklarından Ahmet Çakar da yakınlarına: "Televizyonda gece yarılarına kadar uzaylı muzaylı, Afrikalı büyücü, öcü, yılan, timsah ne varsa her şeyi konuşarak fakat ondan tek kelime bile söz etmeyerek, aramıza aldığımız ve bir çamaşır makinası gibi dönderip çalkaladığımız insanımızın beyninin aralarına kadar iyicene nüfuz etmiş olan pis futbolun, etkisini kaybederek silinmesini sağladık. Türk halkını futbol bakımından bebekliğine döndürdük. Bir-bir buçuk yaşına getirdik. Çocuk kendi isterse futbolu sıfırdan öğrenmeye başlar." diyormuş diye çok fena uyduruyoruz.

Akşamsefası

ADINI SEN SÖYLE

Nuri Çetin

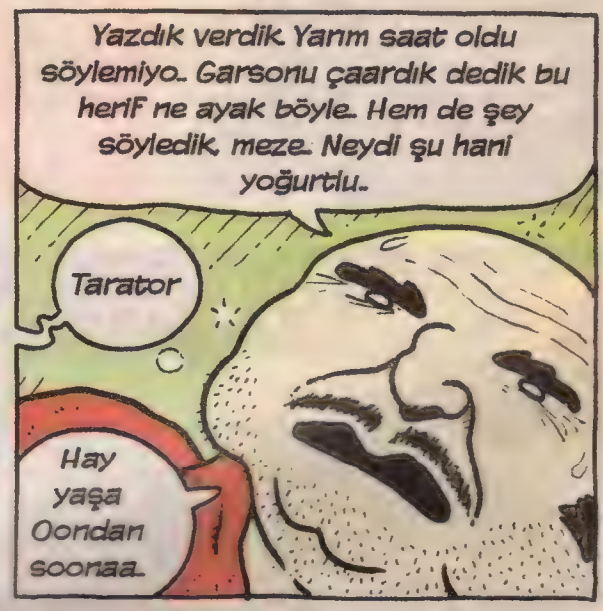

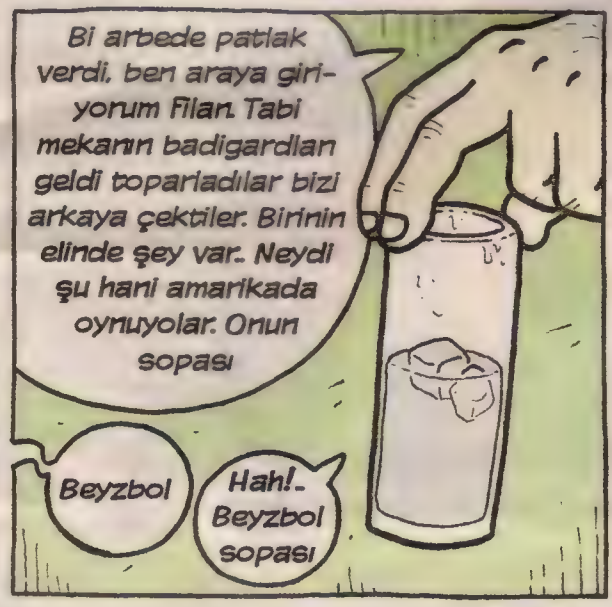

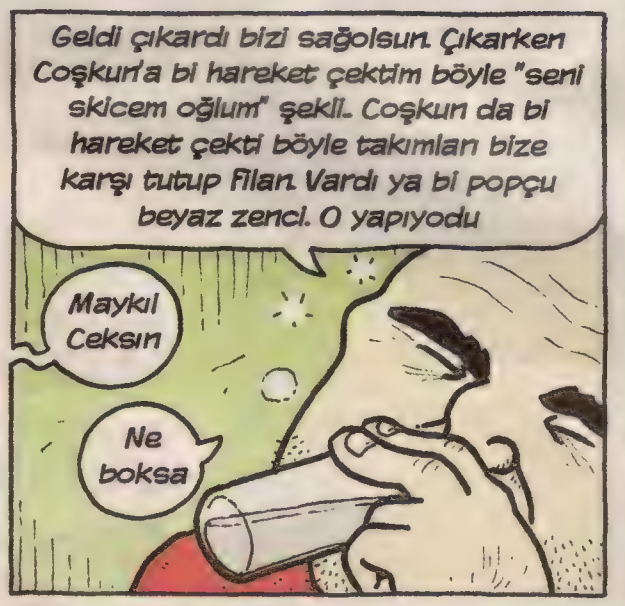

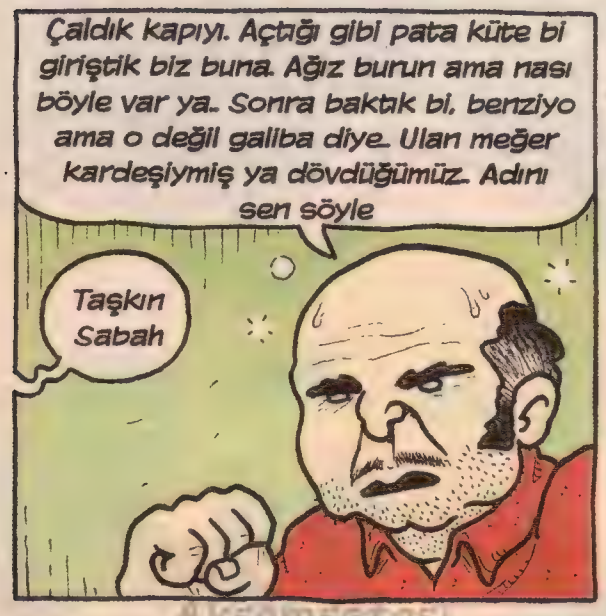

Akşamsefası

nuricetin@yahoo.com

Kız gibi, Kadın gibi, Karı gibi...

Size kız gibi denildiğinde ne çağrıştırıyor bu ülkede? Kız oğlan kız, kız gibi araba bizim gibi ataerkil bir ülkede ilk aklıma gelenler. Pembe cicili bicili giysisiyle şarkı söyleyen Nil de namusu, kız çocuğu masumluğuna güzelleme yapıyor gibi. Etrafındaki beyaz ve dar pantolonlu kızlar o hijyenik pedin kan geçirmezliğini ve rahatlığını vurguluyor her ped reklamındaki gibi ama o kadar... Ne kadar yumruk havaya gösterip güçlüyüz biz, çocuk da yaparız kız gibi de takılırız mesajı verse de zorlama bir mesaj oluyor bu. Çiçek gibi havadan tozlaşma yoluyla üremek gerekiyor kız gibi çocuk yapmak için ancak.

Bu reklamın asıl yurtdışı versiyonunda kadınlara, erkeklere kız gibi koş, kız gibi kavga et şeklinde talimatlar veriyorlar; onlar da alay edilecek bir şekilde ve abartılı şekilde bu hareketleri yapıyorlar. Küçük kız çocuklarına ise kız gibi koş ya da vur dedikleri zaman bu hareketleri şevkle ve güçlü bir şekilde yapıyorlar. Mesaj belli "kız gibi" tanımı "like a girl" oradaki slogan alay edilecek bir laf değil; hatta bunu gururla söylemeliyiz. Fakat bu ülkede "kız gibi" demek zaten bir övgü sözüdür. El değmemişliği, kullanılmamışlığı simgeler.

Bu coğrafyada dişiliği aşağılayıcı kelime olarak "karı gibi" kullanılır. Karı gibi kırıtma, karı gibi ağlama... Öyle ilginç ki karı kelimesini hakaret olarak kullanıyorlar bir yandan da başlarının tacı evlendikleri kadınlara karı diyorlar. Bir yandan da "karı" deyince bir nevi mal gibi bir anlamı da var. Karı ile kast edilen işe yarayan, kadınlık tecrübesi olan ve bir erkeğe ait olabilecek zimmetli mal. Erkek ise heybetliliği temsil eden koca kelimesiyle ödüllendiriliyor.

Kadın gibi denildiği zaman ise bu her coğrafyada bir övgüdür. Bizim son 10 senedeki muhafazakârlaşma ile giderek yerini bayan kelimesine bıraksa da. Kadın başlı başına güçlüdür. Temsil ettikleri şeyler olgunluk, dişilik ve tecrübedir. Birçok dişi çocuk bile doğurur, anne olur ama kadın olamaz. Kadınlık içinde hisleri barındırır, bedeninden zevk almayı bilir. Erkeğin eşidir, malı değildir. Bu yüzden de ne zaman bayan derlerse düzeltirim. Kadınım ben.

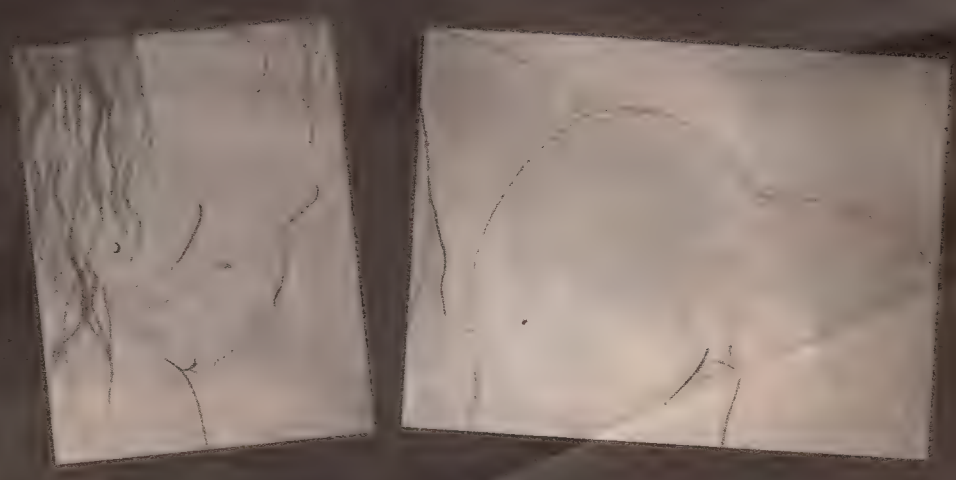

Kadınım ben derken şu da önemlidir, sürekli ben kadınım, ben kadınım diye gezip, memeleri sürekli göz önüne sokmak, dişi, döllenebilir ve her an sevişmeye hazır bir imaj vermek ve bunu şaka ya da parodi olarak değil ciddi ciddi yapmak ise paçozluktur, ucuzluktur. Kadınlar özgürlük diye ya da dikkat çekmek uğruna bunu karıştırıyorlar. Sonra tüm bu kadınlar bunu zekice ve gerekli dozda uygulayan kadınlarla aynı kefeye konuyor. Televizyonda bir dişi ısrarla memesinin ucunu göstermeye çalışıyor, bunlar için yeterince geniş televizyon dünyamız ama bir kadın kendi kişisel haklarını savunmaya geldiğinde, kadın hakları konuştuğunda yeterince özgürlükçü değil. Gün geçtikçe ucuzluk ile koyu muhafazakârlık arasında kalıyoruz. Tonlar , gerçek kadınlar kayboluyor. Kadınlığınıza sahip çıkın.

Karolin Fişekçi

HATIRALAR GEÇİDİ

Mem·Coş

SELAM... KONULARA GİRMEDEN ÖNCE, FRANSA'DAKİ CHARLIE HEBDO DERGİSİNE TERÖR SALDIRISINI LANETLİYORUM... TAPINMACI BİR ANLAYIŞIN ÖZGÜRLÜKÇÜ ANLAYIŞA SALDIRISI, DÜNYANIN NASIL BİR TEHLİKE İLE KARŞI KARŞIYA OLDUĞUNU GÖSTERDİ...

NEYSE KONULARIMIZA DÖNELİM. YILLAR ÖNCE BİR AKŞAM ÜSTÜ EVE DÖNERKEN YOLDA İKİ SEVGİLİNİN TARTIŞTIĞINI GÖRDÜM, ÇOK SİNİRLİYDİLER...

TARTIŞMA ESNASINDA KIZ TAM DÖNÜP GİDİYORDU Kİ HERİF KIZI ŞİDDETLİ BİR ŞEKİLDE İTTİ... BELLİ Kİ İLİŞKİ LAÇKALAŞMIŞ...

S..KTİR GİT!..

GEÇENLERDE DİŞÇİYE GİTTİM... DİŞ TEMİZLİĞİ İÇİN... SARARMIŞ İNATÇI DİŞ LEKELERİ KISA BİR OPERASYONLA PIRIL OLDU. TEKNOLOJİ HER ALANDA İNSANI RAHATLATIYO, İYİ Kİ VAR...

YİNE YILLAR ÖNCE ÇÜRÜMÜŞ BİR DİŞİMİ ÇEKTİRİP YENİ BİR DİŞ YAPTIRMAK İÇİN BİR DİŞÇİYE GİTMİŞTİM... HER ŞEY İYİ BAŞLAMIŞTI.

ÇÜRÜK BİR DİŞ VAR, ÇEKTİRİP YENİ BİR DİŞ İSTİYORUM...

SORUN DİİL GENÇ ADAM, HALLEDERİZ... HEMEN BAŞLIYALIM...

OPERASYON BAŞLADI, DİŞİ KESTİ, KÖKÜ BIRAKTI, ÖLÇÜYÜ ALDI... BİR HAFTA SONRA GEL DEDİ... GİTTİM, KÖKÜ TEMİZLEDİ YİNE YOLLADI...

3-4 KERE AYNI ŞEY OLUNCA SON GİDİŞİMDE SİNİRLENDİM. ULAN ALT TARAFI BİR DİŞ, GİT GEL NEDİR .MINA KOYIM, ATLA DEVE Mİ?.

BEN SİNİRLENİNCE DİŞÇİ DE SİNİRLENDİ... TAM KAVGA EDİCEKTİK, DÜRPÜK BİR SİGARA İÇİP SAKİNLEŞTİK. SONRA DİŞİ YAPTI... BİR DAHA GİTMEDİM...

BİR ARKADAŞIM ESKİDEN ÇIKTIĞI SEVGİLİSİYLE BİR ANISINI ANLATTI... KIZLA ARALARI ÇOK İYİYMİŞ, BİRBİRLERİNDEN FECİ HOŞLANIYORLARMIŞ...

HİHİHİ...

AŞKİTOM YİRİM SENİ..

BİR GÜN KIZARKADAŞI EVDE YOKKEN ONUN PARFÜMÜNÜN KOKUSUNU MERAK EDİP SIKMIŞ... BİRAZ FAZLA SIKMIŞ, TÜM ODA VE ÜSTÜ PARFÜM KOKMUŞ...

FISS FISS

YARIM SAAT SONRA FALAN KIZ ARKADAŞI EVE GELMİŞ... GELİR GELMEZ ORTAMI KOKLAMAYA BAŞLAYIP BİRDEN KILLANMIŞ...

SNIF...SNIF BURAŞI PARFÜM KOKUYO EVE BİRİSİNİ Mİ ALDIN?

HOŞGELDİN AŞKIM...

ELEMANIN EVE KIZ ATTIĞINI SANMIŞ... ELEMAN NE DEDİYSE İKNA EDEMEMİŞ... KIZ ÇOCUĞUN S.KİNİ BİLE KOKLAMIŞ... SONRA KENDİ PARFÜMÜNÜ TANIMIŞ...

AŞKIM SENİN PARFÜMÜN YAA... HAY KEŞKE SIKMASAYDIM...

SNIF... SNIF...

KARAKATÖR

ULAN TERMİT DERİ OLAYINI İYİ GÜZEL YAPMIŞLAR DA, ÇOK KİR TOPLUYO... SÖYLE ONLARA BİRAZ DAHA İNCE YAPSINLAR... KOLUM KADAR KİR ÇIKTI...

TERMİNATÖR

İDARE ET OSMAN ABİ, BİZİM MODEL ESKİDİ, YENİSİNDE OLUR ARTIK...

VICI VICI

KÜÇÜKKEN MAHALLEDE BİRKAÇ YAŞITIM ÇOCUKLA BÜYÜK ABİLERİN TOPLANDIĞI DUVAR BAŞINA GİDİP ONLARIN SOHBETLERİNİ DİNLEMEYE BAYILIRDIK...

BİZİ FARKEDİP RAHATSIZ OLUNCAYA KADAR TAKILIRDIK... İLLA Kİ BİRİ FARKEDER VE BİZİ ORDAN KOVARLARDI... OYSA NE GÜZEL SOHBETLERİNİ DİNLİYORDUK...

ULAN YER SİNCAPLARI BİZİ Mİ DİNLİYOSUNUZ? S.KTİRİN GİDİN LAN! BAK HALA DURUYOLAR!

ONLAR Bİ SÜRE SİGARA İÇİP KARI-KIZ GEVİKLERİ YAPIP GİDERLERDİ... SİGARA PAKETLERİNİ SAKLADIKLARI YERİ ÖĞRENMİŞTİK. SONRA SİGARA KEYFİMİZ BAŞLARDI...

BABALARINDAN KORKUP EVE GÖTÜREMİYOR LAVUKLAR EHE EHE!.

ŞİMDİKİ GÜNÜMÜZ ÇOCUKLARI ŞANSLI, İNTERNET DİYE Bİ TEKNOLOJİ VAR... İSTEMEDİKLERİ KADAR CİNSEL FANTAZİ MATERYELİ BİLGİSAYARDA MEVCUT...

PORN

BİZİM ZAMANIMIZDA ÖYLE MİYDİ, TEKNOLOJİ O KADAR GELİŞMEMİŞTİ, ANCA RÜZGAR ESERSE, ŞANSLIYSAK DANTELLİ BİR KÜLOT GÖRÜRDÜK...

OOFF... PEMBE GİYMİŞ.. TAŞ GİBİ HATUN!.

ULAN NE YALARIM O G..TÜ BİLİYO MUSUN?.

Akşamsefası

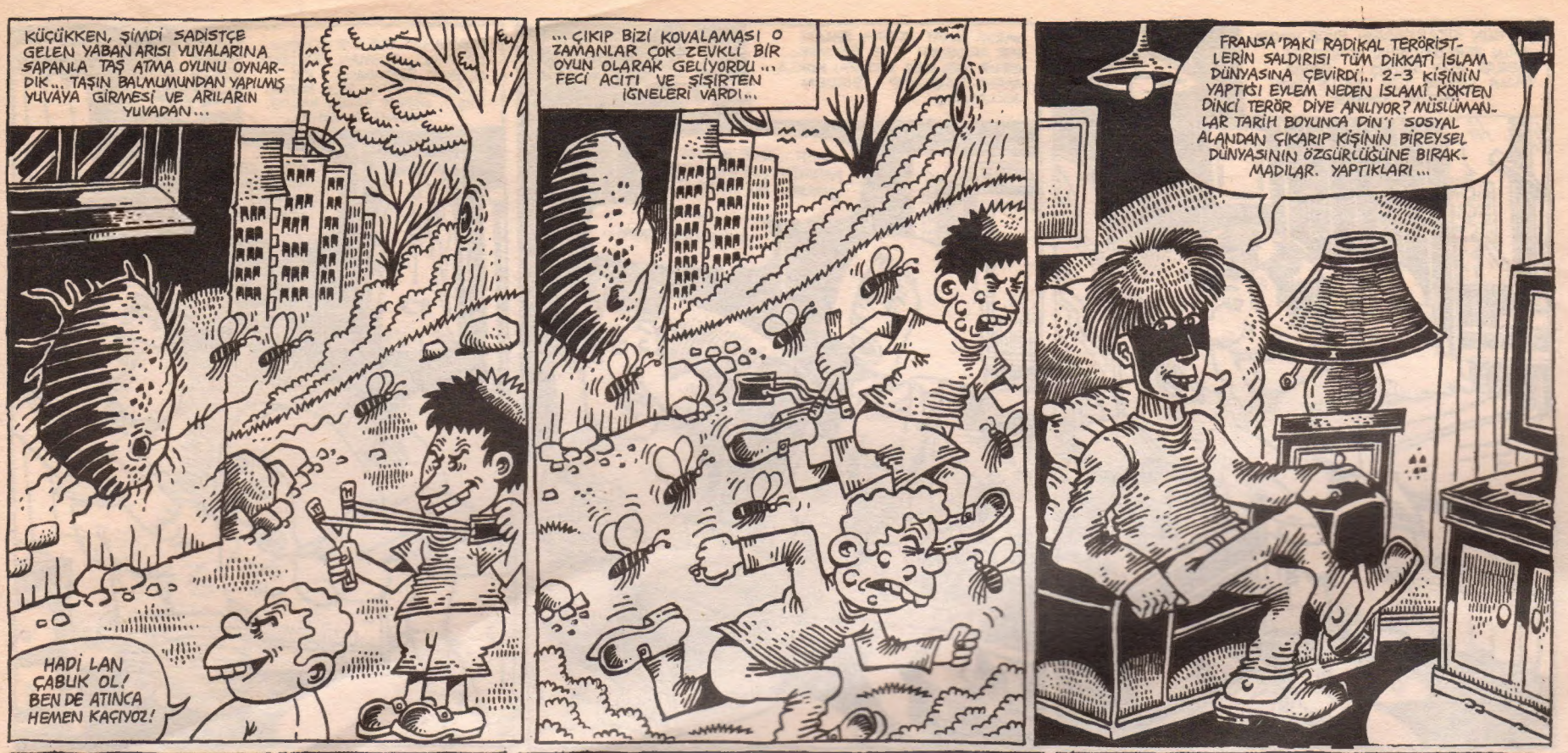

Den Teleiosame*

Öyle kolay değil adam gibi dil bilmeden başka memlekette mutlu olmak.

Hele mutsuzluğun yeraltı sularına karışıp bardağına dolduğu ülkeden geliyorsan.

O yüzden iyidir seni, sefilliğini bilmeyen insanların olduğu bir ülke.

Yersizsin ama mutlusun.

Atina'da bir sonbahar akşamı aşırı derecede sol partinin teras yemeğindesin. Herkes önce adını soruyor sonra ülkenden sürülen akrabalarını anlatıyor.

Geçmiş acılar senin üzerinden tazeleniyor.

Hava dağılsın diye ortak yemeklerden, geleneklerden, kelimelerden bahsediyorsun.

Tzatzíki'yi onlar gibi seksi söylemeye bayılıyorsun.

Sonra biri geliyor, bu adam diyor, partimizin gençlik kolları başkanı. Halkların kardeşliği, savaşların yersizliği, dinlerin yetersizliği... Adam anlatıyor da anlatıyor.

Bu konulara dair ne az şey biliyorsun. Ama şükür, kulakların sağlam, dört açıp dinliyorsun.

Bu arada seni otantik ve güzel buluyor.

Utanıyorsun ama mutlusun.

Tanrıya inanmıyorum diyor.

Allaha tanrı diyor.

İnanmıyor.

Yoksullara daha çok vermekten, zenginlerden daha çok almaktan bahsediyor.

Hakkını aradın diye dövülemezsin, ahlaklı oldun diye soyulamazsın, ırkın, dinin, rengin farklı diye ezilemezsin.

Adil, eşit bir dünyaya dair güzel şeylerden bahsediyor. Gerçek olması mümkün olmayan güzel şeylerden...

Gerçek olacak göreceksin diyor.

İnanmak istiyorsun inanamıyorsun.

Partinin oylarına bakınca pek fazla kişinin de inanmadığını anlıyorsun.

O gece bilmiyorsun ki yıllar sonra bütün ülkeyi kendine inandıracak.

Tıpkı şarkıdaki** gibi inananlar ikiyken üç, üçken binonüç sonra milyonlar olacak.

Kadehler boşalıyor. Güneş doğuyor.

İnsanlar terası bir bir terk ediyor.

Bir daha onu göremeyeceğini düşünerek veda ediyorsun.

Ay bir de motorsikleti var.

Adam gitti, mevzu bitti diyorsun.

Ne zaman konu açılsa ondan Komünist Çocuk diye bahsediyorsun.

Bugün dünya ona "umudun zaferi" diyor.

İnanamıyorsun ve mutlusun.

***Den teliosame / A. Remos** (Bitmedik)

****Imaste dio / M. Teodorakis** (İkiyiz)

90-60-90-45*

PINAR ÖZEL

Banyodaki işimi bitirip, yatağa geri döndüm ve yanına uzandım. Yüzünü incelemeye başladım. Hayır, o yüzü ilk defa görmüyordum elbette ama o kadar yakından ve gündüz gözüyle ilk kez görüyordum. Sabahları daha yakışıklı olduğuna karar verdim. İtici geldi birden. Aylardır sadece geceleri gördüğüm bir adamdı ve ben bir çirkinsever olarak, onu çirkin olduğu için çekici bulmuştum. İyi, güzel, doğru olan her şeye karşı geliştirmiş olduğum reddetme duygum ağır basmaya başladı ve hemen orayı terk etmeye karar verdim. O uyanmadan yataktan çıkmak için dönüp, kalkmak üzereydim ki kıpırdanmaya başladı. O kıpırdayınca, ben kendimi olduğum yere sabitledim; yatakta oluşacak herhangi bir hareketlilik yüzünden tamamen uyanır da konuşmak zorunda kalırız diye.

Gözlerini açmadan bana sarıldı ve öpmeye başladı. Her ne kadar sabahın köründe gördüğüm güzel yüzü yüzünden hayal kırıklığı yaşamış olsam da, güzel öptüğü için karşılık vermeye karar verdim. Öperken bir yandan da saçlarımı okşuyordu. Başımın tepesinden başladı okşamaya ve yavaş yavaş enseme doğru indi. Sonra biraz daha aşağıya indi, omuzlarımı elledi. Sonra hızlı hızlı hareketler ederek kafamda, ensemde, omzumda bir şeyler aramaya başladı. Ne aradığını bildiğim için dudaklarından uzaklaştım ve gözlerini açması için içimden beşe kadar saydım. ***"Beş"*** dediğim anda gözlerini kocaman kocaman açtı. Hayretler içinde bana baktı. Aslında hayretten ziyade merak, şaşkınlık, aptala dönmüşlük filan vardı sanırım gözlerinde. Aylardır tavlamaya çalıştığı ve nihayet bir gece önce yatmayı başardığı kadınla, sabah yatağında bulduğu kadının aynı kadın olmamasının verdiği doğal korku vardı bakışlarında.

Bir an için "Lan acaba ben gece eve iki kadınla geldim de, uzun saçlı olan gitti, kısa saçlısı mı kaldı burada" der gibi de baktı sanırım. Sanmam ve hatta eminim öyle baktığına çünkü içinde olduğu durum tam olarak oydu.

Tıpkı dışarıdan bakıldığında 95'miş gibi görünen göğüslerimin, gece seviştiğimiz sırada push-up sütyenden kuartuldukları için büyük bir kaypaklıkla 75-A'ya düşmeleri gibi bir durum yaşıyorduk. Gece şaşırtmıştım onu sütyenimi çıkarttığım anda ama bu defa yaşattığım duygu; korkuydu. Push- up sütyenlerden haberinin olmaması biraz tuhaftı lakin kısa saçlı kadınların zaman zaman postiş taktıklarını bilmemesi normaldi aslında.

Uzun süren şaşkınlığının ardından "Saçların?" diyebildi fısıltı gibi bir sesle. ***"Çantamdalar"*** dedim ben de sanki adam ***"Evin anahtarları nerde?"*** diye sormuş gibi. ***"Nasıl yani?"*** dedi aynı fısıltıyla. Aslında o an konuştuğumuz konu çantamdaki postişim olmasaydı, akşamdan kalmış erkek fısıltısını çok seksi bulabilirdim ama işte mevzu, kullanmadığım zamanlarda karton kutuda sakladığım çıtçıtlı takma saçlarım olduğu için seks filan düşünecek halde değildim doğal olarak. ***"Gece çok karışmışlar, çıtçıtlar filan kaymış, ben de demin banyoda çıkarttım geldim. Bu arada takma kirpiklerimi çıkartmak için de senin kreminden kullandım biraz. Kremsiz çıkartınca kendi kirpiklerim de dökülüyor. E yanımda da kendi malzemelerim olmadığı için aldım biraz kreminden"*** şeklinde bir açıklamalar silsilesi yaptım ve böylece gece dalga dalga savrulan kirpiklerimin yerinde çipil çipil bakan, seyrek kirpikli gözlerimin olduğuna da dikkat çektim itinayla.

"Ben seni ilk gördüğüm günden beri saçlarına, kirpiklerine ve göğüslerine hayrandım" dedi mutsuz bir şekilde. Sevmedim o ses tonunu. Mutsuz erkek sesi sevmem ben. Ayrıca aylarca benimle sohbet etmek ayağına yatıp, göğüslerime bakması normalmiş de, benim göğüslerimin sütyen mucize olması anormalmiş gibi bir tavır içinde oluşu da hafif atarlanmama sebep oldu açıkçası ve ***"E ben de senin çirkin olduğunu düşünüyordum ama gün ışığında hiç de çirkin değilmişsin. Ama ben bunu sorun yapmıyorum farkındaysan"*** diye haklı bir tepki verdim. Gözleri dudaklarıma kaydı o sırada. Dudaklarıma çok güvenirim ben. Yine beni öpmek istiyor diye düşündüm haliyle o kadar uzun bakınca ve ***"Dudağının üstünde uçuk mu çıkıyor"*** diye sorunca biraz şaşırdım.

"Ne uçuğu be? Dolgulu dudakta uçuk olmaz ki, ısırmışsındır gece" diye çemkirdim hemen ve dürüstlük haneme giren 10 puan, imaj hanemden 1000 puan olarak geri çıktı aynı anda.
Sonra saçlarını ve kirpiklerimi çantama, dolgulu sütyenimi de göğüslerime yerleştirip evime döndüm. Yanından ayrılmadan önce yanağına ufacık bir öpücük kondurdum. İrkildi. Sanırım beni çok çekici bulduğu için ben dokununca irkiliyor refleks olarak.

10 gün oldu. Hala aramadı. İlk hamleyi ben yapmak istemediğim için ben de aramıyorum ama mutlaka arayacak biliyorum. Belki de işleri filan yoğundur. Ya da belki de hastadır. Bilmiyorum. Ama aramaması için bir sebep bulamıyorum...

Mutlaka arayacak.

*IQ

"Gözleri dudaklarıma kaydı o sırada. Dudaklarıma çok güvenirim ben."

BAYİİLERDE

BİR ŞEYDEN NEFRET EDİYORSAN ONU ÖZGÜR BIRAK! DÖNERSE YOK ET!

L MANYAK

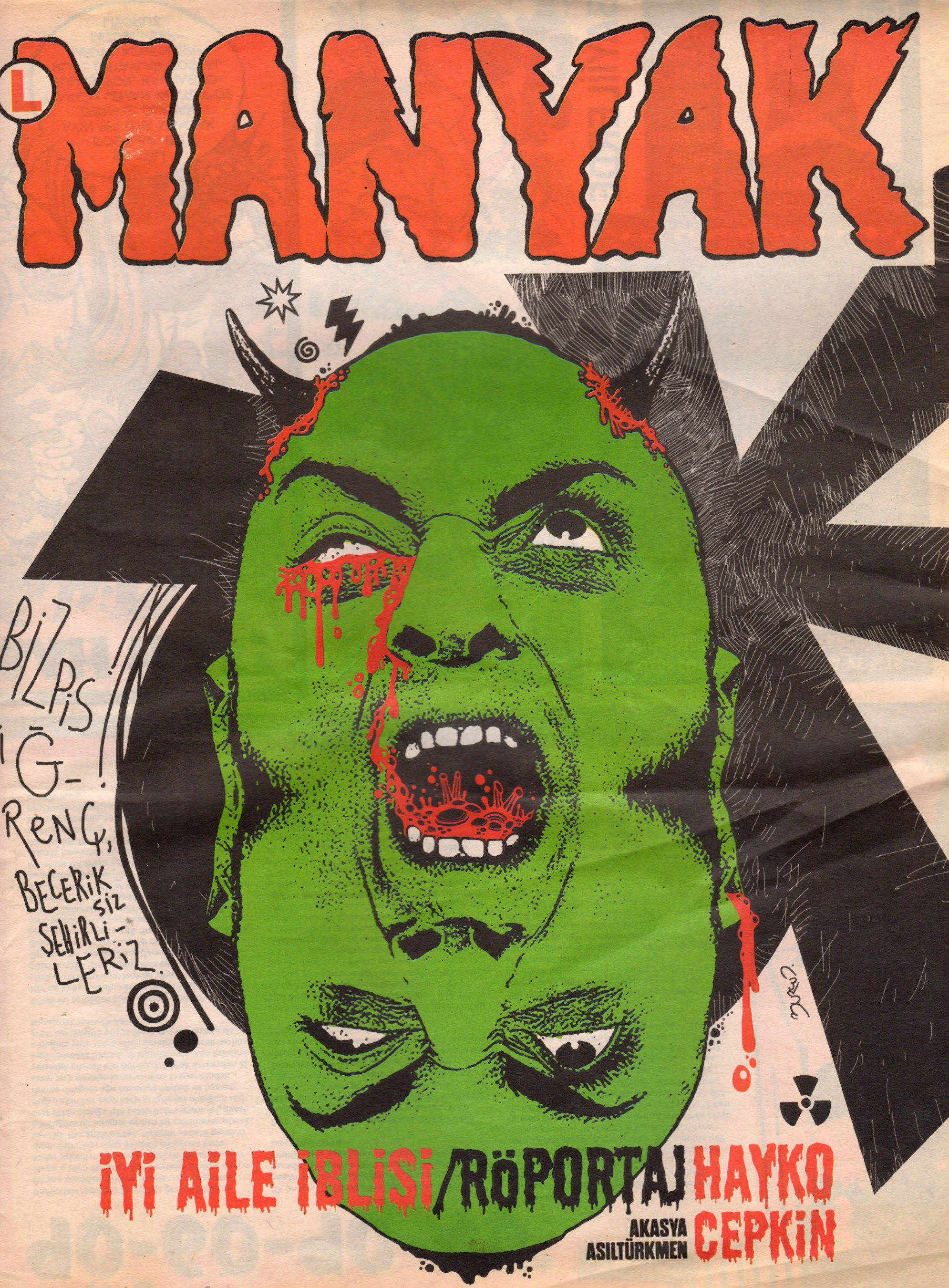

İYİ AİLE İBLİSİ/RÖPORTAJ HAYKO ÇEPKİN

AKASYA ASILTÜRKMEN

Akşamsefası